

DOOD IS DOOD

Het uit de cyclus energetische leven

John Baselmans

Dood is dood
Uit de cyclus **Het energieniale leven**

John Baselmans

Curaçao, 2011

First edition

This book is written by;

John Baselmans

Drawings and cover design are from the hand of;

John Baselmans

With thanks to all those people who are supporting me.

Copyrights

All rights on text and drawings reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopy, recording or otherwise, without prior written permission from LoBa productions, except for brief quotes with an acknowledgement. Bulk copies of this book can be obtained by contacting LoBa Productions at <http://www.world-of-positive-energy.com>.

No part of this work is intended to be a substitute for professional medical, pastoral or psychological guidance or treatment.

Production/Design:

LoBa Productions

ISBN 978-1-4476-7213-5

DOOD is DOOD

Deel 1

Index	6
Introductie	8
De historie van de dood	10
Mensen en de dood	20
Angst	20
Geloof	28
Mijn ervaring met de dood	34
Show en het wegvallen van een naaste	34
Mijn eigen dood	46
Zienswijze van de dood	53
De werelden	60
Geen dood	69
Lichaam is een omhulsel	70
Je ziel, je energie	75
De weg verder	85
Voortzetting van je leven na de dood	96

Deel 2

Dood, de visuele reis	100
Fantasie of werkelijkheid?	102
De weg naar	104
Het leven in een leven	106
Simpel	108
Enkele lijnen	110
Het absolute	112
Werkelijkheid	114
Een beperkt zicht	116
Eindeloos	118
Verklaring	120
Droom / werkelijkheid?	122
De ziel	124
Ik werd wakker	126
Mijn gevoel	128
Meer en meer licht	130
Jou ken ik!	132
Mijn leven	134

Deel 1

Introductie

‘Dood is dood’, ‘Zeker te weten’; zijn zeker de eerste gedachten die bij u opgekomen zijn toen u dit boekje zag liggen. Een vreemde titel van mijn hand, want hoe kan ik dit schrijven als ik nou net een van diegenen ben die het beter behoort te weten? En ik weet ook dat u vreemd staat tegenover de dood. Want laten we eerlijk zijn, het is nou niet het onderwerp waarvan je zegt: ‘Daar word je vrolijk van’. Waarom is dat zo? Is dat zo gegroeid? Waarom zijn we bang voor de dood? Wat is de dood? Laten we in dit boekje de vele vragen gaan beantwoorden en filosoferen over het begrip dood.

Terug op de titel ‘Dood is dood’. Waarom niet gewoon ‘Dood’ of ‘De dood’? Titels die allemaal mogelijk zijn maar niet kunnen omdat je wel dood moet zijn geweest wil je over de dood kunnen schrijven! O, dus ben ik uit mijn graf opgestaan. Zo zou je het kunnen stellen maar wie weet lig ik er nog in.

Dat alles zal aangekaart worden in dit boekje. Een boekje dat het taboe dood moet gaan doorbreken en de angsten die daarover bestaan wegnemen. Ik weet dat u nu met het volgende zit te popelen: U heeft nog nooit een levende dode ontmoet! O ja, is mijn vraag aan u, weet u dat zeker? Goed, ik heb in een enkele bladzijde al aardig wat vragen geschreven en er zijn nog legio over dit onderwerp.

Mocht u zover zijn dat u dit boekje wilt lezen dan is er al een grote drempel overwonnen. Het is belangrijk dat eens alle mystiek en eigenlijk alles om en rond de dood opengelegd wordt en dat ook u niet meer zo spastisch staat tegenover de dood. Want laten we eerlijk zijn, wat zijn we toch allemaal bang om dood te gaan.

Lees gewoon het boekje en zet al uw kennis, oordelen en vooroordelen even aan de kant. We spreken elkaar later dan nog wel of dit allemaal misschien wel eens waar kon zijn. Want vergeet niet, in het verleden is er veel gebeurd rond de dood.

John Baselmans

De historie van de dood

Historie of mythe? Ik houd het maar op historie want de dood is in de loop van het bestaan van de mensheid al aardige keren beschreven en ook aardig wat in bepaalde hokjes en hoeken geplaatst.

- Hersendood
- Klinisch dood
- Biologisch dood
- Dood zus en dood zo

We hebben ook nog juridisch dood en dan hebben we het wel zo'n beetje gehad.

Allemaal begrippen om de dood te omschrijven. Hokjes waar we in moeten passen en zelfs de manier waarop we doodgaan. Het systeem heeft overal een naam voor en zelfs een categorie waarin je na je dood ingedeeld wordt. De dood bestaat vanaf het begin toen deze aarde ontstond. Mooier nog, de dood is gekomen bij het eerste leven in ons Universum! Het eerste leven ging dood en er kwam een ander leven voor in de plaats. De organismes die hier begonnen te leven stierven allemaal na verloop van tijd. Dat prille begin waar meteen de dood in verweven werd. Doch de dood is nooit de winnaar geweest in het geheel want voor elk organisme wat doodging kwamen er meerdere levende vormen voor terug. Aldus ook in de plantenwereld, dierenwereld en later bij de mens. Eén ontstond er en meerdere volgden.

Op de wereld is ook duidelijk te zien dat alles zich aanpast aan de omgeving. Evolutie noemen we dat. Het zal de mens niet wezen als ze er geen naam voor hebben. De planten- en dierenwereld pasten zich aan en langzaam veranderde de wereld. Mensen kwamen in het spel en ook die zijn aardig veranderd in uiterlijk maar ook gedragingen. Mensen die nu menen de heersers en alleswetters te zijn maar zij zijn juist die vorm die

de jongste in de gehele evolutie is. De mens die net komt kijken en nu al meent als een plaag, als een virus alles te kunnen bezitten en denkt te weten wat er werkelijk gaande is. Dat zie je nu duidelijk als je de mens vanaf een afstand gaat bekijken. Eerst deden de mensen mee in de regels van de natuur. Want ja, ook zij waren uit dezelfde grondstoffen gebouwd als die van een dier of plant. We zeggen wel eens dat de mens uit de klei getrokken is, en achter deze omschrijving zit veel. De mens komt uit de klei en gaat weer terug naar de klei! Moeilijk te verkroppen, te bedenken dat we nu maar nutteloze wezens zijn die niets anders doen dan hun hele leven proberen te vergaren en zo gemakkelijk mogelijk proberen overal vanaf te komen. Mensen die over lijken gaan om maar meer te kunnen betekenen. Mensen die anderen veroordelen maar ook andere mensen afstoten want hun ras is beter of intelligenter! Zaken die alsmaar spelen en steeds grilliger vormen aan het nemen zijn. Een mensenleven is bijvoorbeeld in Afrika of Haïti niets waard. Zijn ze niet meer nodig dan vermoorden we deze mensen. Kunnen we hen gebruiken dan accepteren we hen zolang en daarna dumpen we hen. Een mensenleven is in het ene gedeelte op aarde niets waard en in een ander land een heiligdom, mits er maar genoeg geld achter zit.

Kijk naar die idolen, grote zakenmensen of al die 'self made' mensen die o zo belangrijk menen te zijn. Ze verzekeren hun leven voor miljoenen! Juist omdat zij menen dat hun leven miljoenen waard is! En dan, dan sterven ze en wat is hun leven dan geweest? Niets, want ze leven niet meer. En waar ging het uiteindelijk om? Om die miljoenen contracten?

Mensen hebben zich vanuit het verleden een vreemde vorm van denken aangemeten. Ze menen boven de natuur en het Universum te staan. Juist door die gedachte is de mens sterk gaan afdwalen en belandt steeds verder van het geheel. Het geheel wat Universum genoemd wordt en in mijn ogen alsmaar gezien en gevoeld wordt als een wereld van energie. Over dat onderwerp heb ik al wat boeken geschreven en er zullen zeker nog meer verschijnen om zo duidelijk te maken wat deze wereld is. Maar belangrijker nog, waarmee en op welke manier de mens momenteel bezig

is. Het mooie is dat energie geen rangen kent, geen standen, geen tijd, geen macht, geen begin en geen einde.

Als u werkelijk gaat zien hoe onze natuur in elkaar zit dan gaat u misschien inzien waar wij een deel van zijn. Een van de mooiste voorbeelden haal ik alsmaar uit de honden om me heen. We hebben in het verleden al vele honden gehad en ook vele zijn gestorven. Maar wat gebeurt er als een hond wegtrekt? In een roedel zie je dat een hond bij ziekte of ouderdom enkele dagen voor de dood zich terugtrekt. Het hoeft niet meer en wil met rust gelaten worden. Eten wordt minder en hij gaat naar een plaats waar doorgaans de andere honden zelden of nooit komen. Een plaats waar hij zich terug kan trekken en ook de nacht doorbrengen. Eten is er nauwelijks meer bij want dat heeft hij toch niet meer nodig. In die eerste dagen komen de andere honden één voor één even aan de wegtrekkende hond snuffelen. Na dat snuffelen en dus even die persoonlijke aandacht, wordt er door die hond niet meer naar de verlatende hond omgekeken. Zo hebben ze dan stuk voor stuk afscheid genomen van hem. De laatste dag zul je merken dat de wegtrekkende hond je nog even zal bezoeken, aankijken en je een warm gevoel geven. Daarna zie je de hond niet meer en later vind je hem terug op de plaats die hij gekozen heeft om te sterven. Het roedel gaat gewoon door, geen treuren, geen verdriet, niets. Het leven gaat door en een leven is verdwenen waar altijd wel een ander leven voor in de plaats terugkomt.

Nu heb ik even dit verhaal, over het wegtrekken van een hond, geplaatst. Een verhaal dat ik al tientallen malen heb meegemaakt en ook alsmaar hetzelfde ritueel heb mogen aanschouwen. De hond weet dat hij gaat sterven en dat respecteer ik dan ook. Het is zijn leven en zijn keuze dat hij niet meer nodig is op deze aarde.

Ik zal nog uitvoerig terugkomen over het heengaan bij de mens maar ik wilde u dit eerst laten lezen zodat u een beetje aan herinnerd wordt hoe het in de natuur er aan toe gaat. Hetzelfde zie je in de plantenwereld waar de plant of boom, hoe machtig en groot hij ook is, na verloop van

tijd overwoekerd wordt door zijn nakomelingen. Alles heeft een periode in de natuur en dat is moeilijk voor een mens te accepteren.

Wat doen wij als mens? Het is al voor een lange tijd gaande dat de mens alsmaar langer wil gaan leven. Allerlei bokkensprongen worden er gemaakt om de mens gebouwd voor enkele tientallen jaren nu honderd jaar te laten leven. Ziekten worden bestreden en het manipuleren van de natuur is in volle gang. De mens moet voortbestaan en de mens mag niet gelijk met de natuur zijn of daaronder vallen! Erger nog, de mens verheeft zich boven alles en gaat zelfs de neiging krijgen zich te verenigen aan een soort God die hij ook zelf gecreëerd heeft. Wat je zeker na de eerste wereldoorlog ziet is dat de mens werkelijk meent oppermachtig te zijn. Als voorgangers waren er al heersers maar dat was wereldwijd nog te overzien. Nu zijn we zelfs zover dat Amerika, onder andere, meent de wereld te zijn! Gevaarlijke vormen neemt dat aan want geen mens, geen staat, geen land is de wereld. De wereld is de aarde en het Universum houdt ons in stand. Jammer genoeg raken we dat spoor bijster en zijn we werkelijk zwaar aan het afdwalen. Afdwalen naar een schijnwereld wat weinig nog te maken heeft met het werkelijke leven. Ik raad u eens aan om u zich een dag terug te trekken in de natuur. Pak een stoel en zet die midden in de ongerepte natuur neer. Nee, niet in uw tuintje of een park maar werkelijk in de natuur buiten de stad. Ga daar een dag lang doorbrengen zonder iPod, Tv, telefoon of wat dan ook. Puur u samen met de natuur. Dan, ga opletten hoe het leven zich daar voltrekt en ga de natuur vragen hoe zij zich in stand houdt. Geef uw gedachten de vrije loop en ga zien hoe alles tot in de kleinste details geregeld is in de natuur. Als u die dag werkelijk betrokken bent geweest in het leven van de natuur dan verzeker ik u dat u, terugkomend in de menselijke wereld, zich gaat afvragen waar u werkelijk mee bezig bent. Waar u in beland bent en waarom u dit uzelf allemaal aan doet.

Mensen zijn rare wezens en doordat zij wat verstand hebben gekregen om te overleven denken ze werkelijk dat ze verheven zijn boven alles. Je ziet dat in de gehele maatschappij waar vele hokjes, ladders en bergen

te beklimmen zijn wil je werkelijk iets betekenen en zogenaamd ergens voor dienen. Mensen onderdrukken mensen terwijl dat in de natuur op een andere manier geregeld is. De sterkeren staan het hoogst en leiden het roedel. Zij zijn de leiders en zorgen voor het overleven van hun gemeenschap. In de plantenwereld is hetzelfde gaande, de sterkere planten zullen overleven. Zwakkere soortgenoten vallen terug en gaan als mest dienen voor de sterkere. Een regel waarbij de gehele natuur blijft overleven. Maar wat doen wij mensen? We hebben een pilletje voor dit, een poedertje voor dat om maar te overleven. We zijn bijna allemaal fysiek en geestelijk zo zwak dat we maar als slaven achter een maatschappij aanhobbelen. We zijn dan niet tegen de kracht van de natuur bestand en sterven we. We zijn afhankelijk, we zijn slaven en bovendien zwak, wat dan een maatschappij goed uitkomt. Zo worden we in leven gehouden. Dan hebben we ook nog die groep die meent via vele ingrepen weer gezond te lijken of door vele drankjes en preparaten sterk te zijn. Nou, de ware sterke mens is niet te vinden in steden of dorpen maar op het platteland. De mensen die wel kunnen overleven onder de wetten van de natuur en het Universum. Die zullen de ware opvolgers zijn in ons voortbestaan.

We klampen ons vast aan intellect, aan computers, aan machines en zo zijn we wezens geworden die totaal niet meer meetellen in het Universum. Pijnlijk! Je kunt er ook niets aan doen. En zoals ik die energieën kan zien en voelen, kan ik er helaas niet meer van maken. Denkt u nu werkelijk dat het Universum zich druk maakt om uw uiterlijk? Of u een mannetje of een vrouwtje bent? Of u goed boekjes van buiten kunt leren? Of u in de toekomst een dikke vette bankrekening heeft? En zo kan ik nog even doorgaan met dingen waar u zich druk over maakt en wat totaal niets bijdraagt aan het totale leven. Dat is ook de bedoeling van het systeem wat zeker nog wel ter sprake zal komen.

Maar goed, dat was even wat overdenkingen die allemaal direct of indirect met de dood te maken hebben. Al zult u me nog niet geloven maar ik kan u verzekeren dat alles wel degelijk om de dood draait. Het

hele leven is en draait om het gegeven 'dood'. Ook in het verleden waar welgestelde mensen zo bang waren om dood te gaan. Er werden offers gebracht en zelfs menselijke offers, om maar langer te mogen leven. We hebben enige schrik in ons lijf als het om het woordje 'dood' gaat. De schrik die er nog steeds is en waar velen, vooral de welgestelde mensen, veel geld aan spenderen om maar langer te mogen leven. Dat doet me denken aan een bankdirecteur die elke morgen bij de huisarts zijn testen ging doen want wie weet was hij wel dood opgestaan! Ja, belachelijk en soms werkelijk komisch als je dat hoort en ziet. Hoeveel mensen zouden er niet op dit moment zijn die vechten tegen de dood? Hoeveel mensen hebben niet hun hele leven vergald alleen om deze angst? Namelijk, dat wat ze bezitten ze niet mee kunnen nemen. Aardse dingen en allemaal bezittingen die niets betekenen na je dood. Onze farao's die geweldige gebouwen neerzetten om zo hun schatten bij te zetten voor in het hiernamaals. En na duizenden jaren liggen deze nog steeds langs een gemummificeerd lichaam onaangeroerd omdat hij of zij niets mee kon doen. Mensen die in het verleden werkelijk andere mensen offerden voor eigen welzijn. Iets wat eigenlijk nog steeds bij vele kerken gebeurt. Want wat gebeurt er nu werkelijk bij een kerk? Ook daar gaan we nog uitvoerig op in.

Het is een menselijke kronkel dat het leven niets anders is dan bezittingen vergaren. Er is ook een ander woord daar voor en dat is; onze materialistische wereld in stand houden. Maar dat alles wordt gedaan om een eigen ego te strelen. En dat ego is waar de mens zich door laat verleiden. In de kerkelijke wandelgangen noemen we dat de duivel of satan. Nu, dat ego is wat we al duizenden jaren koesteren en wat ons steeds verder laat afdwalen van ons werkelijke pad wat we behoren te volgen.

Nu denkt u zeker dat die Baselmans het allemaal weer beter weet. En ik stel u gelijk gerust, ik weet niets! Wat ik schrijf is wat komt vanuit mijn gevoel. En ik kan u geruststellen dat ik er soms ook geen snars van snap. Ik moet het meerdere malen nalezen om het ook te begrijpen. Ja, het zijn gevoelens maar ook tekenen die ik tot nu toe doorkrijg. Ook zo

het teken om het boek over de dood nu te schrijven. Wie weet haal ik het einde van dit boek niet! Wie weet ben ik al 'te laat' en kan ik u niet alle informatie doorgeven. Maakt u zich niet ongerust want dan zou dat betekenen dat het nu nog niet naar buiten mag komen. Ik vertrouw mijn gevoel en ik vertrouw op wat ik doorkrijg. Ik weet dat, als er een tijd komt dat ik dat moet verdedigen, ik ook de juiste woorden doorkrijg, iets wat ik al meerdere malen heb mogen meemaken.

Maar terugkomend op de geschiedenis kan ik u wel zeggen dat het woordje dood er goed de schrik inbrengt in een mensenleven. Is het u nog niet opgevallen hoeveel mensen met de dood leven? Ja, alsmaar hebben ze het erover dat ze nog niet dood willen. In de ziekenhuizen doen ze hun best om alles in de lichamen op gang te houden. Er worden kapitalen uitgegeven om een mensenleven te sparen en te rekken. En ze staan er niet bij stil dat het gewoon zijn tijd is. Denk ik in een keer aan een vriend die de verzekering werkelijk miljoenen gekost heeft met al zijn ziekten. Toen hij me dat vertelde, vroeg ik hem waarom ze deze moeite namen om hem te sparen. Nou, ik wil nog niet dood, vertelde hij me. Het is je tijd man, ga, zei ik tegen hem. Hij werd wat kwader en zei dat hij nog dingen te doen had. Ik vertelde hem dat, dat niet zijn werk was en dat hij het aan een ander moest overlaten. Zeker geen goed antwoord en hij blijft miljoenen in zijn lijf pompen. Wel is het zo dat hij alsmaar dingen opzet die niet willen lukken. Het mag duidelijk niet door hem gedaan worden.

Doet me denken aan een jonge tiener die haar doel hier al bereikt had. Ze was hier om een oudere man (ziel) terug te brengen en daar slaagde ze zeer snel in. Ze ging van alles doen, voornamelijk sociaal werk, om zo nog nuttig te lijken voor de gemeenschap. Ze bleef achtervolgd worden door een 'licht' en uiteindelijk is ze met haar 21 jaren verongelukt met de motor. Haar doel was bereikt en ze moest terug.

Zo zijn er vele voorbeelden aan te halen waar mensen proberen hun leven te verlengen terwijl ze al lang deze rol niet meer hoefden te spelen.

Verloren tijd en een extra vertraging, dat is dan alles in het pad wat je gaat in je verdere leven in het Universum.

Het leven wat ik net aanhaalde is niet het aardse korte leven maar het totale leven wat wij als 'ziel' doorlopen. Ik plaats 'ziel' even tussen haakjes omdat ook dat weer een aards begrip is. Alles, maar ook alles is energie en heeft geen vaste vorm maar het is nu eenmaal zo dat spirituele personen menen dat het een ziel is. Weer een woord om zo de dood te ontvluchten. Want als je maar spiritueel bent kun je wel 150 jaren oud worden! Nou, ik stel deze mensen dan teleur want het kan de volgende dag al afgelopen zijn, hoe spiritueel je ook bent. Ze zullen wel duizenden jaren, in aardse begrippen, doorgaan maar dan niet in de hoedanigheid als ze voor me staan.

In de geschiedenis zien we dat de mens zich in alle bochten wringt om een leven te verlengen. Ze hebben alle soorten magie maar ook geloven ingevoerd om de leeftijd maar op te krikken. Het is nu al een tijdje aan de medische wereld de beurt die dan een mensenleven moet rekken naar een dubbel jaartal. Maar is het dan nog wel een mens? Waar dient die persoon voor als hij al even over de drempel is geweest en het ander leven gezien heeft? Wat bereiken we hiermee?

Welnu, als het je tijd is dan is het zaak te gaan, punt uit. Ben je 8 en je wordt met de dood geconfronteerd dan is het je tijd. Ben je 67 en het gebeurt, dan gebeurt het. Waar je dan na die tijd voor dient is een zaak waar ik heel lang over kan gaan schrijven maar ik draai niet om de hete brei heen en een kort antwoord is; Je dient nergens meer voor! Wat bereiken we daarmee, heeft eenzelfde antwoord en dat is; Niets!

Ik zal deze harde antwoorden toch maar even verklaren want ik ben in uw ogen nu zeker een bruto en een onmenselijke persoon. Maar geef me even de kans de zienswijze van het Universum te verklaren.

We komen als mens hier op aarde als een energie. We hebben iets te voltooien of te leren. Dat kan in je eerste levensjaar zijn maar ook op 80 jarige leeftijd. Nu is het in het Universum zo dat alle show om een leven heen, puur en alleen voor je eigen ego is. Dit ego wil het leven niet loslaten want jij wilt dat niet. Maar het kan ook zijn dat anderen je niet willen loslaten en jouw energie aan hun energie vastklampen. Ik heb dat zelf meegemaakt bij de dood van mijn vrouw. Ze was op jonge leeftijd aan haar einde. Maar ik was bang om alleen te zijn. Toen ik doorkreeg dat ik diegene was die haar in leven hield, ben ik naar haar toegegaan en heb haar gezegd dat het okay is. Thuis aangekomen trok ik me van haar los en diezelfde nacht was ze gestorven.

Velen zijn bang om een partner te verliezen. Bang dat er een leegte komt. Bang dat ze niets meer zouden betekenen zoals die bankdirecteur. En bang dat, dat het einde is! Bang is het juiste woord, bang voor het onbekende dat zo bekend is! Ja, want hierin zien we dat de mens werkelijk erg afgedwaald is en de dood als een onbekend ding zien. Heftiger nog, het wordt steeds erger en mensen zijn al vanaf de geboorte panisch dat het zal aflopen, dat heerlijke leventje. Diegenen die alsmaar opgepept worden en de ene operatie na de andere ondergaan om in leven te blijven zijn alleen maar voor zichzelf bezig en voor hun naaste omgeving. Zij denken dat ze niet zonder elkaar kunnen of dat er een einde mogelijk is. Angst voor het onbekende maar ook bang om alleen komen te staan. Nu zegt u zeker meteen; O, dus zo'n persoon dient toch nog ergens voor. Ja, in aardse begrippen misschien wel en dan ook nog misschien. Omdat, door de situatie moedwillig te veranderen kan het niet veel goeds brengen. Levens die verlengd worden zijn veelal levens waar die persoon eindelijk in ziekenhuizen moet doorbrengen of met zware handicaps moet leven! Nergens voor dienend, alleen om er te zijn voor een ander en het ego dat zich alsmaar opdringt. Dat opdringen van een ego heeft een mensenleven aardig veranderd. Dan kom ik even terug op onze honden die een waardig afscheid van ons nemen en zeker in een andere vorm nog bij ons zijn. Een vorm waarvan wij momenteel veel van kunnen leren.

Het is hard en pijnlijk als een tiener vertrekt maar haar leven is geweest. Hetzelfde voor die baby die enkele uren heeft geleefd. Ook hij heeft zijn taak volbracht. Maar het kan ook 80 jaren duren voordat het uw tijd is. Maar al diegenen die nog kunstmatig in leven worden gehouden door allerlei ingrepen, zijn niet meer hier om het Universele leven te dienen. Ze zijn er alleen nog maar vanwege de angst, en een ego dat geen afscheid durft te nemen.

Ook hierover zullen we zeker nog verder hebben in het hoofdstuk 'angst'. Daarom laten we het nu even rusten en gaan we verder spitten in de geschiedenis.

Geschiedenis van de dood. Dat kan eigenlijk niet want de dood heeft noch een verleden noch een toekomst. De dood is een deel van het leven en het leven is 'nu'. Nu, omdat er misschien geen morgen voor ons is want dan kunnen we al dood zijn!

Dood wordt veelal omschreven als 'heengaan' en zo hebben we meteen de weg geopend om hier in dit boekje daarover te praten.

Mensen en de dood

Angst

We hebben het al eerder over gehad, de angst die achter de dood zit. Bij vele mensen wordt hun hele leven bepaald door de angst voor de dood. Waarom zijn we bang? Waarom willen we niet dood? Waarom al deze verspeelde tijd om een simpel ding als angst voor de dood?

Om hierop dieper in door te gaan is het belangrijk dat we weten wat de dood inhoudt. Nu zult u heel simpel denken 'dood is dood'. Welnu, daar heeft u gelijk in maar dood is niet de dood zoals u hem hier afschildert. Nee, de dood is geen einde! O jee, waar ben ik aan begonnen, want hoe gaan we nu het verstand van u wijsmaken dat alles doorgaat na de dood. Nou, dat is ook niet waar want niet alles gaat door. Het lichaam begint met het afsterven vanaf de eerste dag al van je leven. Je wordt geboren en op dezelfde tijd begint je lichaam al af te takelen. Ja, dat klopt, eerst groeien we nog en we moeten ook volwassen worden maar het lichaam ziet het wel even anders. Het is een proces wat al gestart is bij de moeder want er moet toch weer een omhulsel gecreëerd worden voor het volgende menselijk leven! Het creëren van een nieuw omhulsel gaat gepaard met opbouwen en afbreken. Alsmat moet het aangepast worden om het geheel opgebouwd te krijgen. In de energiewereld zie je duidelijk dat er verschuivingen optreden en dat er alsmat gewerkt wordt om een zo goed mogelijk omhulsel te creëren. Maar dan, dan is de afbraak al weer begonnen. Goed, de eerste jaren is er nog een groei want het omhulsel is nog niet volgroeid maar dagelijks worden de energieën aangepast en zelfs veranderd. Doorgaans zullen we de eerste jaren van ons leven niet beseffen dat we aan het sterven zijn. Maar dat is omdat er een krachtige bron is die ons dat moet laten doen waarvoor we gekomen zijn. Toch is het een vreemde gewaarwording als je tegen een menselijk verstand zegt dat hij vanaf de geboorte al aan het sterven is. Deze gedachten verklaren wel de angst om dood te gaan die er bij vele mensen is. De angst begint al vroeg en is al bij vele kinderen

aanwezig. Zeker omdat ze dan nog geen benul van tijd hebben. Dat alles omdat maanden en jaren voor hun gevoel veel langer duren. Zo blijft de angst voor de dood langer onderdrukt. Maar zodra de jaren sneller gaan, komt de angst voor de dood naar boven.

Sommigen beginnen al vroeg mee om zich optimaal te houden, zich om te bouwen of tijd te rekken. Want ze zien ergens een rimpel of een dikker plekje. En weer anderen menen dag in dag uit zich te moeten bewijzen hoe fit ze nog zijn! Hoe verder in het leven des te meer gaan de prikkels opkomen en het lichaam gaat zelfs al gebreken tonen en laat de persoon voelen dat het op een einde aan het lopen is.

Dit is even een dramatische voorstelling want ik weet ook wel dat u niet elke seconde aan de dood denkt! Laten we maar zeggen, onbewust wel elke minuut! Ja, want vergeet niet, er speelt ook nog heel wat meer. Want u wilt natuurlijk niet dood omdat u meent nu een goed leven te hebben of dat de goede jaartjes nog moeten komen. U heeft niet voor niets een pensioen opgebouwd en kijkt naar die dagen uit dat u kunt gaan genieten van uw 'vrijheid'! Ja toch, want u zit er toch niet op te wachten om uw hele leven uit te sloven voor een baas of een bedrijf die alleen maar aan geld denkt? Waar denkt u dan aan? Want u wilt langer leven om eens te gaan genieten. Waarom niet vandaag beginnen te genieten? Waarom blijft u slaafs aan een systeem die u dagelijks aan het werk zet en alsmat opdraagt wat u moet doen voor een hongerloon? Waarom neemt u die stap niet? Want morgen kan uw laatste dag zijn. Ja, als u nu bijvoorbeeld van uw arts te horen krijgt dat u nog een week te leven heeft, wat gaat u nu dan direct doen? O ja, u gaat zeker overwerken voor uw baas want straks bent u er niet meer! Och ja, u kunt uzelf ook voor de gek houden. Maar ik kan u verzekeren dat 99% van deze mensen van hun resterende tijd gaan genieten. Nou, klinkt het allemaal niet belachelijk?

Eens willen ze gaan genieten van het leven, wat dat dan ook mag inhouden, want wat is genieten? Nu ga ik niet op die vraag in, want voor

de een kan genieten een wandeling door het bos zijn en voor de ander uren lang aan een pokertafel zitten. Dus daar laat ik me maar niet verder over uit. Wel is er bij iedereen de drang om eens te gaan genieten van het leven. Nu, na tientallen jaren verplicht gewerkt te hebben is er een leeftijd dat je mag stoppen. Dat is ook niet in alle landen het geval en wij hebben in ons deeltje van de wereld deze luxe. We stoppen en dan? Dan is het veelal zo dat de pijnen en het ontwennen van het harde werken hun tol gaan eisen. Mensen worden ziek want het lichaam moest wel al die jaren op een top-prestatie blijven draaien. Met veel kunst- en vliegwerk, vele tabletten en de nodige preparaten zal en moet je in ieder geval je uitsloven tot .... Ja, tot je dood. Want wat zie je veelal? Mensen gaan stoppen met werken, krijgen pensioen en dan komen de psychische maar ook lichamelijke kwaaltjes naar boven. Mensen weten niet met hun vrije tijd om te gaan maar ze gaan ook dan pas merken dat ze teveel geëist hebben van hun lichaam. Datzelfde lichaam wat al vele jaren aan het aftakelen is. Het lichaam is gestorven al weten we het nog niet.

Afgepeigerd, vermoeid en compleet uitgemergeld wordt dan dat lichaam nog eens extra gepijnigd om door te gaan om maar te gaan genieten. Genieten waarvan? Dat je wekelijks bij een of andere dokter, specialist of ziekenhuis zit? Genieten van de pijn en de klap die je krijgt wanneer je merkt dat je eigenlijk afgeschreven bent? Afgeschreven voor een maatschappij die je niet langer meer kan gebruiken. Maar wat valt op? Kijk naar de landen waar de mensen in een ander tempo werken maar wel hun leven lang, omdat ze dat moeten anders is er geen geld. Die mensen gaan veel langer door. Deze mensen blijven langer op de been, klagen niet en genieten dagelijks van de kleine dingen in het leven. Bij die mensen die hun leven lang gewerkt hebben, zie je dat ze andere gedachten op na houden. Ze werken niet naar die dag toe waarop ze dan eindelijk kunnen gaan genieten van het leven. Nee, zij werken en genieten gewoon nu al. Ze hebben een regelmaat en doen hun zaakjes op zo'n manier zodat zij er nu al van hun leven kunnen genieten.

Wat ook opvalt wanneer je met deze mensen contact hebt, is dat ze doorgaans niet bang zijn. Nee, ze weten wat de wetten van de natuur zijn en weten dat het lichaam elke dag het ietsje pietsje minder wordt. En dat er een dag komt dat net zoals bij een hond, plant of welk wezen dan ook, er een einde is. Het wordt over het algemeen geaccepteerd en wat zeker mooi is om te zien, deze mensen genieten werkelijk van elke dag en van de kleine dingen. Dingen die veelal door de 'high tech' en slaven van de maatschappij vergeten zijn en ook niet belangrijk zijn omdat het simpelweg geen geld oplevert. De angst voor de dood wordt veelal versterkt door een maatschappij die meent dat je onmisbaar bent. Wel is het diezelfde maatschappij die je laat vallen als het niet meer zo soepel gaat.

Wat doen we eigenlijk met onze kinderen? De dag dat ze op deze aarde komen zijn wij als ouders druk doende om hen op te voeden. Ze moeten klaargestoomd worden voor de toekomst en ze moeten zo snel mogelijk passen in het systeem. Is het u niet opgevallen dat we onze kinderen alsmaar angst aanpraten? Hoeveel keren heeft u uw kinderen niet gezegd dat ze dit of dat niet kunnen of mogen doen omdat het gevaarlijk of onverstandig is? We hebben zelf vele kinderen gehad via adoptie of tijdelijke opvang. Kinderen met een verleden maar wel veelal vrij van angst om dingen te ondernemen. Dit was omdat er geen ouders waren die hen vertelden wat goed of fout was. Van deze kinderen hebben wij veel geleerd want bij sommige was er nauwelijks angst. Ze sprongen van daken, beklommen rotswanden en deden dingen waar wij als ouders vele malen maar de ogen dichthielden en op een goede afloop hoopten. Die goede afloop was er eigenlijk altijd want doordat ze geen angst kenden, gingen ze ook zonder vrees hun daad aan. O ja, zeker wel eens een schram en in een ernstig geval een gebroken arm maar deze waren zeker niet de resultaten die wij als ouders onze kinderen meestal inprenten. Pas op, doe dit niet. Pas op, ga daar niet naar toe want... en zo worden de kinderen al vanaf het prille begin angst en beperkingen opgelegd.

Het mooie bij deze kinderen is dat je ook niet ziet dat er verdere angsten zijn. O natuurlijk wel, wanneer een van de ouders hen bedreigd heeft. Of, als er bij hen een of ander misdrijf heeft plaatsgevonden en ze dan bedreigd worden dat er ook met hen iets zal gebeuren. Maar bij die kinderen waar dit niet is gebeurd en bij wie nauwelijks een ouder aan te pas is gekomen, blijkt dat ze gemakkelijk praten over de dood en andere zaken. Ja, we hebben daarover met hen gehad en dan is hun gedachtegang frappant. Want wat zie je dan? Ze leven per minuut, per uur, per dag maar zeker niet verder! Ze plukken de dag en maken zich niet druk als het morgen hun einde zou zijn. Wat je dan ook ziet in die zaken die zij uithalen. Want wat is er niet leuker om als kleintje tegen een rotswand aan te hangen? Of, van een dak in een ondiep zwembad te springen? Praten we niet over van dak naar dak te springen of met een skateboard hoge wegen af te gaan, niet beseffend dat er wagens kunnen rijden. Of misschien met zo'n plank achter aan een wagen te hangen! Allemaal zaken die zonder vrees maar wel met de fijnste nauwkeurigheid gedaan werden.

Niet bang zijn is een belangrijke regel in het leven.

Een ander fenomeen; Het is de laatste jaren een werkelijke rage geworden dat je er jong uit moet zien. Volgens de mode moet je in het plaatje passen en moet je zorgen dat de spiegel niet barst als je ervoor staat. Momenteel klappen de spiegels niet maar wel de 'siliconenvallei' en hun aanverwanten en zijn de vele problemen niet meer te overzien. Maar wat zien we er jong uit! Als je dan hun energievelden ziet, kun je zien dat er bij deze groep zelfs meer versleten is dan bij de niet omgebouwde personen. Dan maar niet te spreken over onze sporters die menen beter zich dood te kunnen sporten dan een normaal leven te leiden. Racen tegen de klok in en veelal opgepept want ook in de sport wordt steeds meer van je verlangd. Als hij of zij het kan, moet jij het ook kunnen. Er is nog een andere groep die ik zeker niet onberoerd wil laten en dat zijn onze 'peptalkers', spirituele mensen en aanverwanten. Kijk, ook daarin zijn vele gradaties. Als je ziet dat zo iemand bezig is en er is geld mee gemoeid of de daarbij behorende

artikelen, dan kun je wel aannemen dat het niet pluis is. Natuurlijk zijn er mensen die anderen helpen en bijstaan. Er zijn zeker in deze hoek wegen om het leven te veraangenamen. Doch, als daar geld achter zit of een zgn. 'kleine vergoeding' dan kun je alle goede wil wel vergeten. Inderdaad is er veel met je verstand te omzeilen om zo je leven te veraangenamen maar er is ook nog zoiets dat je jezelf voor de gek houdt. Het is zeker niet goed om bij elk wissewasje naar een dokter te gaan of een genezer. Doch pijntjes zijn er niet voor niets en is een teken van je lichaam. Als je daar niet naar luistert, zullen er zeker grotere pijnen komen en je zult voorgoed afgeschreven zijn.

U kunt zelf veel doen aan het lichaam en ik heb daar in het verleden al over geschreven maar het is wel u die moet luisteren en doen. Niemand anders kan het voor u doen en dat verwachten wel die mensen die de vele spirituele leiders, healers en peptalkers bezoeken. Soms worden deze mensen verafgood omdat ze levens redden en die personen het licht laten zien. Sorry, mensen, niemand kan u het licht laten zien als u het zelf niet wil. Dat u het dan wel in een keer ziet als er wat dollartekens achter schuilgaan, dan kan ik u verzekeren dat u alleen het licht ziet van de belastingdienst! Nu heb ik zeer zeker vele mensen en zeker die in de spirituele groep, op de tenen getrapt en dat is ook niet mijn bedoeling mocht dat zo bij u overkomen. Ik respecteer de manier hoe mensen leven maar helaas kan ik niet accepteren dat mensen uitgekled worden of zaken voorgehouden worden die berusten op een zijdeurtje van een vuil systeem. Al het goede is gratis om u heen en is voor niets aanwezig in uw directe omgeving. Daarom zal ik in elk boek alsmaar blijven herhalen, dat daar waar geld mee gemoeid is, het niet de pure en ware weg is.

Als je ook ziet wat er voor een show soms opgevoerd wordt dan vraag je, je af. Want wat is nu puurder dan de natuur en de energie die we om ons heen hebben. Waarom blijven we in verhaaltjes geloven die duur betaald moeten worden? O ja ik weet wel, elk verhaal heeft zijn eigen waarheid en dat is zo. Maar als u die waarheid niet ziet of kunt zien, wat

heeft het voor nut om daar dik geld aan uit te geven en dan over enkele maanden weer datzelfde verhaal aan te horen, uiteraard weer het volle pond betalend? Lieve mensen, alles wat een mens nodig heeft is voor niets en binnen enkele kilometers (loopafstand) te verkrijgen. Ga eens op zoek en laat jouw gevoelens je maar eens leiden.

Terugkomend op onze laatste groep en het onderwerp angst voor de dood. Ook deze groep heeft daar weer een mooie oplossing voor gevonden; ons verleden, onze oude levens en onze weg die we aan het lopen zijn in het totale leven. We gaan niet werkelijk dood en we komen keer op keer terug en we nemen onze kruizen mee vanuit vorige levens, volgens de spirituele leiders. Bingo, weer een handel want wij spirituele leiders hebben overal een antwoord op. After life / vorige levens en de vele zeer interessante theorieën worden de ether ingestuurd. Ook daar is toch weer veel geld mee te maken want we creëren een rage dat je, je vorige levens moet weten, wil je over bepaalde angsten heen komen. Ik moet even diep zuchten want ik ben werkelijk moe van deze manier van geldtrekkerij. Ik zeg u nogmaals, alles wat u nodig heeft is vrij te verkrijgen. Wilt u werkelijk weten wat uw vorige levens zijn geweest, ga dan daarin via uw hersenen. Maar let wel, dat is puur uw menselijke leven van deze tijd. Als u werkelijk wil weten wat er gaat komen, ga daarheen. Als u werkelijk angsten wil overwinnen, overwin ze! Maar als u werkelijk een lege portemonnaie wil hebben blijf al deze mensen inclusief de medici volgen!

Al deze zaken houden stand omdat u bang bent. Daarom verdienen artsen en specialisten goud aan u, maar ook al diegenen die dik geld vragen voor seminars en lezingen waar u mooi voorgeschoteld krijgt wat u zelf al lang wist en ook nog voor niets. U zoekt bevestiging en bent bang dat u het net niet weet of iets mist! Die onzekerheid maar ook de angst dat het ook zo zal vergaan met u, is waar velen op leven. Hoe voelt u zich als de dokter tegen u zegt, u heeft kanker of aids en ik geef u nog enkele maanden? Welnu, de stoppen slaan door en u kunt niet begrijpen dat, dat net u moet overkomen. Juist u die altijd gezond geleefd heeft en

alles tegen deze ziekten heeft gedaan. Het angstzweet breekt u uit want een termijn is gesteld. Twee dingen gebeuren, u gaat eerder dood van de angst of er kan zich een wonder voordoen en de eerste jaren blijft u door leven. Nou, het eerste zal veelal gebeuren en de tweede, 'het wonder', is er niet omdat er geen wonderen bestaan. Maar er is een derde en dat is je eigen 'ik'. Je eigen wil die gaat inzien wat er mis is in de energieën van je lichaam. Deze gaat het aanpakken, er aan werken en je levensstijl zal totaal veranderen. Je bent over je angst heen want och, dood gaan we eens zeker maar nu nog niet want ik heb nog aardig wat dingen te doen in het leven. Je gaat je leven anders indelen, je werk aanpassen en je gaat genieten van die kleine simpele dingen. Je geniet weer van je kinderen, kleinkinderen maar ook van de mensen om je heen. Je geniet weer van de natuur en je bent regelmatig bezig voor anderen. Wonder, ja dat is het wonder want eindelijk na de schok, dat je nog maar even te leven hebt ben je wakker geworden en ben je WERKELIJK gaan leven.

Van kinds af wordt er ons angst aangepreut. Daar is één wel de meest sterke in en dat zijn onze kerken met hun geloof. Daar gaan we nu wat verder op in.

Geloof

Geloof in wat? Geloven in een kerk, sekte of in een persoon?
Geloven misschien in uzelf?

Geloof in wat, dat is de vraag wat iedereen zich eens moest stellen. Wat en waar gelooft u in? Want is het zo dat waar u in moet geloven, al in gemanipuleerde vorm u duizenden jaren voorgelogen wordt? Of is het geloven in een meer, in een iets anders of in een geheel? Geloven is in de vele eeuwen heen werkelijk totaal de verkeerde kant uitgegaan. Ik heb dat in de boeken 'Slavernij van het systeem' en 'Geboren voor één cent' helemaal uitgediept. Geloof is een vorm van onderdrukken en het overheersen van andere mensen. Zie wat de kerken en hun vele geloven allemaal doen. Ze zijn wekelijks mensen aan het hersenspoelen over wat goed en fout is en ondertussen worden geldbedragen verlangd (anders ben jij een geldwolf). Alsmar worden er letterlijk geldelijke bijdragen geëist! Het geloof is niets beter dan de heren en dames medici of de 'peptalkers' die allemaal op een ding uit zijn en dat is bezitten en eigen ego strelen.

Het geloof is in de vele jaren alsmar aangepast aan de tijd, puur omdat het geloof, welke dan ook, alsmar de mens wil blijven onderdrukken. Tevens is elk geloof eens door enkele zeer machtige heren geschreven. Mensen die een manier gevonden hebben om de mens op een linke manier te onderdrukken. Het lukte in die tijd de landheren maar ook de keizers en koningen niet meer om met geweld de mensen te dwingen om hen te eren. Zo werd het geloof in de arm genomen die elk zieltje wilde winnen wat nog ongelovig was. U bent nog steeds een heiden als u uw geloof niet noemt bij de vele aardse zaken. Daaraan kunt u zien dat het geloof een voortvloeisel is van het systeem, wat van alle kanten u in wil palmen.

Geloven. Geloven in een God, Krishna of Buddha is een vast gegeven waarachter vele mensen zich verschuilen. Zelfs onze spirituele mensen hebben doorgaans wel een of ander geloof. Natuurlijk, want ergens

moet de wijsheid vandaan komen dan maar via een of ander gezegde aan te halen van een of andere heilige. Ook daarin lijkt er soms een complete rage te ontstaan waar er alsmar met wijsheden over en weer wordt gesmeten waar werkelijk maar weinige mensen de betekenis van begrijpen of weten uit te voeren. Het is triest om te zien dat zo vele dingen uit hun verband gerukt worden en dat het ware geloof totaal teruggeduwd is in een plek wat weinige mensen weten te vinden. Het pure geloof, het reinste geloof waar wij als menselijke wezens alle wijsheden uit zouden kunnen putten en waar wij allemaal een goed leven mee zouden kunnen hebben. Dat is het ware geloof.

Voordat ik naar het ware geloof ga wil ik de huidige geloven en sektes nog even verder aanhalen. Wat doen ze?

Op die vraag is een duidelijk antwoord te geven; Elk geloof is er om mensen te onderdrukken, af te persen en angsten aan te meten. We zijn heidenen, gaan naar de hel en zelfs de duivel wordt erbij gehaald. Rampen zullen zich voordoen in de ergste zin van het woord. Maar ook worden mensen gedood in de ban van de diverse geloven die menen dat er goed en fout is, kwaad en liefde. De vele geloven zijn er goed in om op die manier mensen als slaven af te persen. Je moet boete doen en vele uren in moskeeën doorbrengen om je gebeden op te zeggen. Je moet eindeloos hun boeken lezen en herhalen en op die manier je hersenen spoelen dat er niets anders meer bestaat dan wat alleen in deze boeken staat. Je moet luisteren wat de heiligen of hoge priesters te zeggen hebben, alsof jij zelf niet kunt denken. En er zijn zelfs verschillende sektes die verder gaan en dat je, je als complete seksslaaf maar ook werkslaaf moet overgeven aan de door hun verkondigd geloof.

Vergis u niet, deze laatste dingen komen ook in uw geloof voor en komen nu eindelijk meer en meer naar buiten. Het geloof is werkelijk terrein aan het verliezen omdat mensen niet geloven in oude rollen en oude boeken geschreven door een stelletje menselijke machtswellusten!

Het geloof is aan het veranderen maar er is een ander geloof aan het ontpoppen en dat is het geloof in ego. Geloof in het materialistische en geloof in dat alles om een 'ik' draait. Geloven wat de maatschappij zegt en geloven wat er op de heilige TV of internet geschreven wordt. Gevaarlijke geloven want het systeem maakt daar rijkelijk gebruik van en is een van de motoren achter dit geloof. Dan vraag je, je werkelijk af welk geloof nu het gevaarlijkste is. Want je ziet dat er in elk geloof moorden en onderdrukking zit maar ook slavernij en porno, gokken en drugs. Ja, het geloof leeft op deze zaken.

Nu zult u veel van dit niet kunnen pakken en dat geloof ik ook wel. De mens is doorgaans ten goeder trouw en gelooft al gauw een snelle babbel of iemand die overtuigend een woord kan verkondigen. Ook de politiek maakt daar veel gebruik van en als je de vele politici moet geloven, zijn ze net zo heilig als het heiligste boontje op deze aarde, meneer de paus!

Hoeveel van de mensen geloven wat er op TV wordt gebracht? Hoeveel mensen geloven de vele zaken op internet? En zo zie je dat vele mensen als blinde lamme schapen achter wat uitspraken en wat beelden hobbelen. Verder doen ze niet zelf denken want denken is vermoeiend en pijnlijk voor de hersenen. Wat is niet mooier dan dat alles, zoals bij een baby, voorgekauwd wordt en dat je het allemaal maar hoeft te slikken? Zodra het van een kerk of geloof komt, moet je het maar aannemen dat het zo is. Ik heb aardig wat zaken tegen elkaar afgewogen en helaas ben ik tot de dag van vandaag uit de vele geloven, sektes en kerken niet één tegengekomen die niet gebaseerd is op menselijke interpretatie van verschillende zaken. Alle geschriften en boeken zijn geschreven door mensen en laat die dan iets heiliger zijn geweest dan de paus, toch is het zijn verhaal, zijn visie en zijn manier van denken. Op die manier schrijf ik ook mijn boeken, al zit daar geen sekte of kerk achter maar wel een geloof en dat geloof maakt het voor mij mogelijk een spiegel voor u te plaatsen en enkele dingen te laten zien. Wees niet bang, ik zal geen bijbel gaan schrijven en ik ga ook mijn

geloof niet verkondigen en opdringen want mijn geloof is waar u allemaal al in u heeft maar niet durft te openbaren.

Het geloven in een kerk of sekte is onderdrukking en is een manier om u bang te maken maar ook een manier om u te bespelen. Want er is dan altijd een God die u gaat straffen. Helaas voor al die geloven, ik ben God nog nooit tegengekomen maar ik heb hem zelfs nog nooit persoonlijk ontmoet. Ook ben ik Budha en Krishna nooit tegengekomen, laat staan die gewelddadige Allah! Ze zijn er niet en zijn die stripfiguren die net zo goed Kuifje of Obelix hadden kunnen heten! Sorry, ik weet dat het pijnlijk is als u gelooft in een stripfiguur maar helaas waren deze hoofdrolspelers de stripfiguren van die tijd.

Kijk, bij de mens moet elk beestje een naam hebben en zo ook met deze heilige boeken. Het moest heilig zijn anders was er geen mens mee te onderdrukken. Ooit opgevallen als u moet getuigen waar u op moet zweren? Jip, de bijbel die zelf vol leugens en tegenstrijdigheden bevat! U zweert op de leugens van een verouderd verhaal. De bijbel die samen met het wetboek de mensen zo in de tang hebben dat ze geen kant op kunnen.

Zo komen we terug op de angst die de mens opgelegd wordt. Want laten we eerlijk zijn, als je over een of ander geloof iets negatiefs schrijft of denkt, dan word je al snel bedreigd. Ook als je het systeem te hard aanpakt. Ze weten je altijd wel op een of andere manier in de tang te krijgen en mocht dat niet lukken dan hebben ze nog altijd achter de hand dat je niet goed bij je hoofd bent, of misschien wel staatsgevaarlijk bent. Want u wilt niet weten wat er allemaal ondernomen wordt om de burgers te laten zien hoe slecht andere burgers wel zijn. Daar is zowel de kerk maar ook het systeem een meester in. Maar het gaat zelfs door in zaken die zeker niet beangstigend zijn. Want waarom is de dood angstig en moet een heel leven verpest worden of niet geleefd worden omdat ook u op de lijst van doodgaan voorkomt? De angst voor de dood is steeds zwaardere vormen aan

het aannemen. Dat is begrijpelijk want de meeste mensen weten hoe goed ze het nu hebben maar weten niet wat een volgend leven hen zal brengen. Denk weer even aan mijn bankdirecteur die werkelijk een luizenleventje heeft gehad en met andermans centen de goede barmhartige Samaritaan uithing. Wie weet komt hij later terug als een kluizenaar of een indiaan in de rimboe! Die angst dat zijn leventje eens zal ophouden en niet wetende wat er komen gaat. De angst en gewetensproblemen die hij heeft omdat hij het wel allemaal heel gemakkelijk had in zijn luie stoel beschermd door enkele heren om hem heen. En zo zie je dat velen die menen zeker niet beter dan dat ze het nu hebben terug te komen op deze aarde, bang zijn. Kijk naar onze farao's die hun hele hebben en houwen zogenaamd meenamen. Allemaal stuk voor stuk bang omdat ze weten dat er wel een grote kans in zit dat ze niet meer zo machtig terug zullen komen. Bang, bang wat er komen gaat of bang dat het ophoudt.

Toch is het mooi te zien dat juist die mensen die weinig hebben, er mooie gedachten op na houden over de dood. Het wordt dan als een verlossing gezien, of als een oplossing van het probleem. Ook het vermoorden van mensen of ter dood veroordelen wordt gezien als een oplossing van een probleem. Mooi is te zien dat mensen zo bekrompen denken en dat hun denkvermogen niet verder gaat dan net boven die van andere wezens. Want, is denken werkelijk zo belangrijk? We geloven met denken verder te zijn maar als ik dan weer even de dood van een van onze honden aanhaal dan heb ik meer het gevoel dat zij veel verder zijn dan wij mensen. Ook hoe de natuurwetten zijn, namelijk, de sterkeren zullen overleven is een regel die nog steeds en altijd zal blijven gelden in het Universum. Dat de mens meent dat de slimste moet overleven, is de weg die de mens steeds verder zal laten afdwalen en steeds verder afhankelijk maakt en zo steeds banger voor het bekende onbekende!

Bekende onbekende noem ik het omdat elk mens op aarde komt zonder angsten, zonder pijn en zonder enige ziekten. Doordat we ons zelf verzieken en ook door anderen laten verzieken, dwalen we steeds verder af

en vervallen we nog verder in angst. Angst voor die zaken die we allemaal weten hoe het zit maar in deze maatschappij door de tijd heen ons ontnomen zijn en die we niet meer of moeilijk kunnen achterhalen. Er zijn complete diensten die bezig zijn om de mensen dom te houden. Diensten die mensen manipuleren maar ook onder druk zetten mochten ze even hun hoofd boven het maaiveld steken. Er zijn nog steeds experimenten met 'mind control' en ik kan u verzekeren dat die ver gevorderd zijn. Wat zou u denken van alle spelletjes waar onze jeugd momenteel mee vergiftigd worden? Ze zijn niet zo onschuldig als u denkt. Zelfs in een onschuldig 'pokamon' spelletje zitten al boodschappen verweven. Wat denkt u van de films die u op TV ziet of het nieuws dat u onschuldig volgt? Wat, als u even een filmpje pikt in een of ander theater? Onschuldig, niet waar? Als voorbeeld, alleen in de cyclus 'Matrix' zijn honderden boodschappen op vernuftige wijze verweven. Vele zijn te achterhalen, zeker als je gaat luisteren naar je gevoel. Science fiction? Sorry beste mensen, het is werkelijkheid.

Praten we nog niet over het manipuleren van voeding en zeker niet over de medicijnen die we alsmaar te slikken krijgen. Nee, het gaat ver, het gaat diep en het is nog moeilijk om werkelijk de zaken helder op een rijtje te kunnen zetten als u er gevoelig voor bent. Erger is dat de mens kunstmatig angst ingeprent krijgt maar ook angst wordt toegediend door de vele boodschappen die uw geest wel oppakken maar door de hersenen niet geregistreerd worden. Het is eens de moeite waard om u zich daarin te gaan verdiepen.

De angst om dood te gaan, wat doen we er tegen? Simpel, niet bang zijn, is dan mijn antwoord. Waarom niet bang zijn, gaat u nu verder lezen en dan zult u duidelijk worden wat er werkelijk met uw leven gebeurt.

Mijn ervaring met de dood

Show en het wegvallen van een naaste

De dood is een show opgevoerd door een groep mensen die daar ook weer een graantje van mee willen pikken. Heeft u de dood wel eens nuchter bekeken, puur gewoon zoals het er allemaal aan toe gaat? Iemand sterft en dan begint de hele show al. Mensen gaan verklaren hoe goed die persoon was en doorgaans zijn dat dan ook nog de mensen die nog een tijdje geleden deze persoon compleet afkraakten of aanvielen. Hij was zo'n goeie en hij deed zoveel voor anderen. Tranen schieten je in de ogen en je gaat het nog geloven ook. Dan wordt de hele familie erbij gehaald want dat hoort zo want ook aan hen hebben ze (verplicht) een eer te bewijzen. Als ze dan allemaal om de kist staan, gaan ze allemaal treurig doen want het is wel erg dat zo'n goed persoon uit ons midden is weggetrokken. Van de condoleance gaan we naar een kerk en dan moet iedereen vooraan in de rij zitten want zij allen waren de naasten van de gestorvene. Ja, iedereen moet zien hoe erg zij het vinden en hoe zielig het is dat de overledene hen in de steek heeft gelaten. Als afsluiting weet de pastoor ook nog eens te bevestigen dat hij een gelovig en geweldige persoon was en dat hij zeker bij de hemelpoort opgevangen gaat worden door de hoogste instantie.

MENSEN! Sorry, ik kan niet verder meer schrijven over wat voor een show er opgevoerd wordt, keer op keer als iemand sterft. Ik heb het verscheidene malen meegemaakt en heb ik mijn eigen partner moeten begraven. Ik kan u zeggen, ik walg van deze show. Mensen die we nooit of nauwelijks gezien hadden, maar ook mensen die ons het leven alsmaar zuur maakten, stonden het hardst te janken om het heengaan van mijn partner of misschien wel voor hun eigen gemoed. Ik kan u verzekeren dat deze tijd een van de weinige keren was dat ik agressief werd. Dat allemaal om de huichelarij die in deze show keer op keer opgevoerd werd. Wat alsmaar opvalt is, dat het allemaal om hun eigen ego, om hun eigen ik gaat. Want op het moment dat iemand wegvalt gaan bij zeer veel mensen het geweten

spreken. Hun geweten dat ze deze persoon onrecht hebben aangedaan maar ook hun geweten dat zij eventueel diegenen geweest zijn die deze persoon tot een einde gebracht hebben. Ook dat heb ik mee mogen maken en het was toen erg triest dat juist deze mensen op dat moment vooraan stonden met tranen in de ogen. Achter die tranen zag je de glimlach van wat ze uitgespookt hadden. Allemaal om geld, allemaal om macht. Maar ook waren het tranen van een verleden wat dan gaat spreken. Alles bij elkaar zullen er weinig tranen vloeien om de overledene maar veelal voor zichzelf. Herinneringen, geweten of show, niets waar de overledene iets aan heeft.

De show om de dood wordt door de kerk nog eens versterkt, want hoe grootser de show hoe meer geld er ook in het verplichte donatiebakje zal vallen. Het is allemaal waar het om draait, het draaien om hun eigen ego. Laten we het even heel sec nemen en dan kunt u zich afvragen waar al die shows voor dienen? De overledenen weten het niet meer en de nabestaanden zitten veelal niet te wachten op deze hele show. Want je hebt er niets aan dat iedereen om je is en wanneer na enkele dagen de leegte invalt er niemand je weer ziet staan. Dat zie je keer op keer en mijn ervaring is dat al die poespas geen snars helpt aan het verwerken van het heengaan van je naaste. Mijn verwerking kwam toen ik alleen was met de energie van diegene die was gegaan. Mijn naaste was weg voordat ze dood was verklaard en ik zat bij een lichaam wat niets meer was dan een versleten lichaam wat zijn werk gedaan had. Na de show kreeg ik weer contact en hebben we samen nog heel veel door kunnen nemen. In rust en zonder enige emoties. Ze was nog gewoon om me heen en ik weet dat ze er nog steeds is als het nodig is. Enkele dagen nadat ze dood was verklaard vertrok ze, ik voelde haar energie niet meer om me heen. De energie van haar was los van die van mij. Dat tijdperk was afgesloten en het werd visueel ook nog eens bevestigd door een kaarsje wat al die dagen was blijven branden in de woonkamer en toen die dag vanzelf uitging.

In die dagen dat mijn partner nog bij me was hebben we veel over de huichelarij gehad van de vele mensen die langs haar kist gingen. We

hebben het over het leven gehad samen, maar ook zoals ze was als kind. We hebben alles gerecapituleerd en hebben duidelijk gezien wat leven is. Wat ze geleerd heeft en wat de werkelijke boodschap was. Alles heeft de revue gepasseerd en we hebben in enkele dagen haar leven en dat van ons samen kunnen afsluiten. Het was een mooie tijd want in die tijd kreeg ik het bewijs dat de dood geen einde is. Iets wat ik ook eens meegemaakt heb bij mij zelf. Maar daar zal ik later nog over schrijven.

Door de dood van mijn partner ben ik weer werkelijk in contact gekomen met de wereld van de energie. Toen zag ik haar weer als een energiebron, iets wat ik lang vergeten en van afgedwaald was. Toen werd me weer duidelijk gemaakt dat er geen tijd is en dat ze er nog steeds is.

Maar wat er daarna gebeurde was een vreemde ervaring. Ik was al geruime tijd samen met een goede vriendin waar ik zeer veel mee liep en in die tijd was er al een vreemde ervaring wat energie kan doen. Deze vrouw, die ondertussen mijn partner is geworden, had een gave en die was mij terug te brengen in deze energiewereld. In menselijke hersenen zou je het verklaren als een engel maar helaas daar geloof ik niet in. Ondanks dat mijn eerste partner engelen zag en er veel over praatte de laatste dagen van haar leven, zag ik duidelijk de energievelden om haar heen die haar aan het afsluiten waren van deze aarde. Via de engelen van mijn eerste partner openbaarde er zich een engel om mij heen via mijn huidige partner. Een veld wat mij verder bracht en de kracht gaf om die weg te vinden om nog sterker naar buiten te komen. Mijn huidige partner is een energieveld wat compleet één is met mijn veld en de krachten van ons beiden zijn dan ook onmetelijk en zeer groots. Samen zijn we zeer sterk en wat mooier is, we zijn compleet en één met elkaar.

Door het wegvallen van mijn eerste partner, mijn moeder en enkele verdere belangrijke personen lijkt het wel dat al hun energieën zich verzameld hebben om ons heen. Hoe ik daarop kom zult u duidelijk worden als u zelf eens gaat inzien wat er werkelijk met u gebeurt als een persoon

wegvalt. Met elk voorval wat op uw pad komt groeit u. Nee, u verliest NOOIT! U blijft groeien. Zelfs bij het verlies van een van uw naasten zult u groeien, mits u daarvoor openstaat.

Natuurlijk kunt u gaan zitten kniezen en u zielig gaan voelen. Natuurlijk kunt u ook een einde aan het geheel maken. Natuurlijk kunt u zeggen dat het niet meer verder hoeft. Maar dan vraag ik u; Waarom maakt u juist dit nu mee? Wat is de boodschap van deze situatie? Wat is het wat u daarvan moet leren? En als laatste, bent u wel bereid om te leren?

Als u in gaat zien dat elke situatie in uw leven een verdere stap is in uw aanwezigheid op deze aarde als energie, dan zult u snel tot de conclusie komen dat het een weg is, die u zelf heeft gekozen. U bent diegene die met uw eigen energie verder moet. U bent diegene die zijn les gehad heeft en nu verder moet met al die knowhow. En zo is het belangrijk dat u in gaat zien dat een dood geen einde is.

Er is veel gaande in de show die opgevoerd wordt en daar ga ik nog even in dit hoofdstuk verder op in. Want waarom bent u niet blij dat u de uitverkorene bent om door te mogen gaan? Waarom wordt alles in het negatieve getrokken? Dan komen we toch weer in de negatieve maatschappij terecht die het ziet als een zogenaamd verlies. Zeker verlies als ze nog wat hadden verwacht van die persoon en zeker een verlies als er ook nog grote schulden rust op de overledene. Verlies omdat ze weer een speelbal kwijt zijn en een verlies omdat wie weet wat er nog wat meer achter schuilt dan alleen maar een verlies. De show in de kerken maar ook elders, is niets anders dan om zogenaamd de nabestaanden een eer te bewijzen. Want het gaat er allemaal meer om hun eigen ego te strelen en de geldbuidel te spekken. Zoals ik al schreef, vele wroegingen komen naar boven bij een overlijden. Wroegingen van juist die personen die vele fratsen hebben uitgehaald met die persoon. Iets wat ik duidelijk zag toen mijn partner begraven werd waar de grootste kerk kennelijk nog te klein leek. Mensen die waarschijnlijk kwamen kijken of ze wel echt dood was!

Triest, want och wat waren er toch zielige personen om ons heen. We hebben later samen daar nog hartelijk om gelachen want het was werkelijk een vertoning. Familie zo uitslovend en vrienden die o zo goed waren maar allemaal draaiend om hun eigen ego.

De show was overweldigend en al sprak de pastoor zeer goede woorden en was mijn partner een heldin, helaas haar naam was hij vergeten en ook later sprak hij haar naam vele malen verkeerd uit! The show must go on. En zo ook de kerk die werkelijk van alle walletjes meepikt. Toch was het duidelijk hoe de huidige maatschappij in elkaar zit en dat zelfs bij een leed van een ander nog mee gepikt wordt voor zijn eigen ego.

We hebben het al wat over onze eigen ego gehad en daar wil ik ook nog even wat dieper erop in gaan. Want het ego is niet alleen naar anderen toe maar ook naar ons zelf. We willen zielig zijn omdat er iemand wegvalt en we vinden het dan fijn alle aandacht te krijgen. In de vele westerse culturen wordt dat ook nog eens extra aangewakkerd en worden er vele scenario's afgehandeld om voor weken, soms maanden en zelfs hier op ons eiland Curaçao voor 2 jaren lang, zielig te moeten doen en rouwen om het heengaan van een partner. Een show die ongelofelijk is en zelfs duidelijk laat zien wat een poespas om de dood heen wordt gesmeed.

Er zijn ook vele culturen rond de wereld die juist feesten organiseren of zoals in de dierenwereld, de dood als een afsluiten van een tijdperk is en waar jij als overlevende, dan weer gewoon doorgaat. Als u toch even hierbij stilstaat, is het toch ongelofelijk dat u langere tijden van uw eigen leven op moet geven omdat een cultuur dat van u verwacht! Het is toch vreemd, zeker als je in een energiewereld leeft, dat je, je gaat opofferen en zelfs je leven verzuurt terwijl de energie verder gaat en de volgende stap al heeft genomen. Waar treurt u dan om? Om uw overleden partner of omdat u nu een slachtoffer bent door het weggaan van uw partner? Dat laatste is het ego, uw ikke die dan niet los wil laten, net zoals ik het leven van mijn partner vasthield, totdat ik eindelijk erachter kwam dat ze wilde

vertrekken. Wie geeft u het recht om een leven van een ander te bepalen of te verlengen? Hoeveel zieke mensen liggen niet te smeken om te gaan maar dat, dat tegengehouden wordt door een koppige partner of familie?

Hoeveel leed wordt niet in stand gehouden omdat de naasten nog menen wat extra geld uit deze persoon te kunnen halen? En zo zijn er vele redenen om het leed om de dood alsmaar op te voeren en te verlengen, in het voordeel van diegenen die dan overblijven. Die mensen die dan op eigen kracht door moeten gaan en o zo bang zijn dat ze een terugval krijgen in hun status.

Ego is een vuil mannetje wat veel leed veroorzaakt en wat vele pijnen in stand houdt. Dat alles wat door een maatschappij en een kerk nog eens extra aangewakkerd wordt. Deze zaken houden samen in vele culturen de dood als een mysterie maar erger nog, als een handel in leed. Ego is een mooie aanvulling in de show in en rond de dood en zolang we aan deze show blijven mee doen zal er een waas blijven hangen over de dood.

Toch gaan we verder in dit boek dit waas laten oplossen. We gaan dan ook even dieper in op de uitspraak hierboven, waar we het hadden over 'dat we nooit verliezen'. Wat is verlies? Ik begin maar meteen met een vraag want anders vallen we pardoes in het geheel. Wat is verlies? Verlies kan zijn van hebbedingetjes, bepaalde zaken zoals een paspoort of andere papieren, verlies van geld, verlies in een spel, verlies van een partner of naaste. Dat alles is verlies en zeker zal ik vele verliezen vergeten zijn. Ook dat is een verlies, het verlies van mijn verstand. Maar goed, terug naar het verlies. Zaken of dingen die we kwijtraken, zaken die niet meer nodig zijn in ons verdere leven. Zaken die hun tijd gehad hebben. Mensen die niets meer bij kunnen dragen in ons leven.

Ik weet dat die laatste uitspraak hard is en zal zeker hard aan komen. Niemand verliest graag zijn vader of moeder, kind of partner. Wanneer er iemand tussenuit gaat is die persoon, volgens de wereld van

de energie, niet meer nodig in uw leven. Ja, u heeft genoeg geleerd van elkaar. Uw partner heeft u lang genoeg bijgestaan of tegengewerkt of juist alsmaar geholpen. Dan komt de tijd dat u het zelf moet gaan doen of dat de job door een ander op een ander niveau, wordt voortgezet. Ik weet dat dit alles niet aardig klinkt en zeker hard maar ik zit hier niet te schrijven om zielig te gaan doen.

Als ik kijk vanuit de energiewereld, zie ik dat de ene mens snel klimt en de andere mens staat nagenoeg stil in zijn leven. Mensen die niet vooruit kunnen maar ook niets willen aanpakken, veranderen of ondernemen. Mensen die geboren worden in een luie stoel voor de TV en sterven in diezelfde stoel. Maar stel dat u vooruit wil en dan wil ik even aanhalen in de maatschappij hoe het er daar aan toe gaat. Men begint als loopjongen in een krantenwijk en eindigt als directeur van een eigen bedrijf. Welnu, als die loopjongen niet regelmatig een nieuwe baan aanneemt zal hij nooit directeur worden en zijn leven lang kranten blijven bezorgen. Door alsmaar te wisselen, leren en klimmen, haalt hij zijn doel.

Nu, dat hebben we ook in de energiewereld. Vele mensen zijn afgestompt van deze wereld en zijn zelfs bijna energiedood! En daar heb ik het later nog over. Als mensen niet willen klimmen in de energiewereld dan is er een mooie oplossing; De energiewereld duwt hem of haar dan wel in een andere situatie! Uw partner vertrekt naar een ander energieveld en de zaken om u heen brokkelen af of worden juist zeer sterk en energievul. Door de gedwongen veranderingen die u opgelegd worden door de energiewereld, kunt u weer twee keuzes maken; U gaat verder TV kijken of u gaat de wereld anders beleven en gaat wat van uw resterende leven maken. Keuzes die u dagelijks of eigenlijk altijd moet maken. Maar de dood is zeker één van de meest radicale ingreep die vanuit de energiewereld u kan overkomen. Of u bent diegene die gaat vertrekken of iemand die rond u hangt en die u meent nooit te kunnen verliezen. Als u meent dat u nooit iemand kunt missen, dan zult u zien dat juist die persoon het eerste weg gaat vallen. En zo blijven mensen om u heen vertrekken aan wie u veelal de stempel

geeft dat juist zij onmisbaar zijn. U verliest dan letterlijk en figuurlijk uw houvast waarvan u meent niet zonder te kunnen. De energiewereld laat u keer op keer zien dat u niets anders nodig heeft dan uw eigen lichaam en een gezonde geest. Een geest die u dat vertrouwen geeft dat er altijd iets beter komt na een verlies. Ja, u verliest wat, het is niet meer naast u maar wat u verliest is alleen maar een omhulsel. U verliest een lichaam maar niet de energie. Net zoals mijn partner en vele naasten om me heen die vertrokken zijn. Ze zijn nog allemaal met hun energie om me heen als ik ze nodig heb. 'Als', schrijf ik omdat ze veelal niet meer nodig zijn want je bent al verder en je hebt bij het heengaan van je naasten meestal je test goed doorstaan, namelijk dat jezelf verder kunt. Dus, we verliezen werkelijk niets! We hebben de energie van wie dan ook om ons heen en wijzelf zijn weer wat geklommen in het beleven van een leven.

Waarom, waarom maakt u dit nu net mee? Een vraag die veel gesteld wordt.

U bent niet de enige en wij allemaal maken hetzelfde mee. Het is aan u of u het als een drama ziet of als een stap naar een volgende les. De negatieve uitstraling die uit deze waarom komt, is omdat u teveel aan uw eigen ego denkt. Want nu moet u de zaken regelen. U moet nu beslissingen nemen maar u moet ook nu gaan bepalen verder te gaan in het leven. U, uw eigen ik moet nu de weg gaan bepalen. Waarom u dat meemaakt kan dus zijn omdat u zover bent om de volgende les te volgen of omdat de energiewereld vindt dat u weer eens wakker geschud moet worden! Ja, wakker worden want u deed werkelijk niets meer voor de energiewereld en aan uw eigen energie. Leven is geen eeuwige vakantie, al menen velen er dat van te moeten maken. Leven is ook geen hel want ook dat bestaat niet. Leven is een pad volgen wat u hoe dan ook, zal moeten volgen of u nu wilt of niet. Ja, hard en soms niet te begrijpen want volgens u maakt u de meeste ellende mee in het leven. Nu, als ik de mensen zie als energie dan kan ik u vertellen dat IEDEREEN op zijn eigen manier de meeste ellende meemaakt! Ja, uw buurman of die uitgehongerde vrouw in Afrika, ja al-

lemaal maken dezelfde ellende mee. Ik weet dat ik soms lomp uit de hoek kom maar dat is nu mijn energieveld. Dat ding heeft alle menselijk filters afgesloten en ik schrijf alleen maar neer wat hij mij dicteert. ONZIN, zegt u nu en dat is uw goed recht. Ik weet dat werkelijk vele mensen zaken niet pakken laat staan begrijpen. Ik had het beter moeten houden in automerken bij de man en in kledingsmerken bij de vrouw. Maar helaas, die praten niet over de dood al zijn deze allemaal ten dode opgeschreven.

Nu is de vraag of u het werkelijk als onzin ziet of dat u diep in uw hart bang bent om de waarheid te horen. Want dat is wel iets wat erg speelt onder de mensen. Namelijk, we willen alles weten mits het maar in een straatje past die wij gedacht hadden. Nou dat straatje is niet zoals grotendeels de mensen denken want er speelt veel meer dan dat u denkt of durft te dromen. Ook zo weer teugkomend op de vraag waarom u dit nu allemaal net mee moet maken. Het meemaken van vele zaken is zoals ik al eerder aanhaalde een weg volgen die u te bewandelen heeft. U bepaalt die weg en die kan dus ook zijn uw leven lang in een stoel zitten te wachten tot het uw tijd is. Het kan ook zijn uw leven lang dronken zijn of alsmaar feesten. Maar het kan ook zijn om door te willen gaan met het leven van het leven, in het lichaam wat u ook zelf voor dat doel gekozen heeft. Ja, ook dat is uw keuze al zal die niet bewust en helder in uw geheugen liggen. Verdere keuzes in uw leven zijn wel bewust gekozen en zelfs ooit vele malen overdacht eer u die weg insloeg. Ook zo dat u uw eigen ziekten uitkiest en dat u zelf uw leven daardoor laat bepalen. Ja, in de energiewereld zijn al deze keuzes duidelijk te volgen en te zien.

Maar goed, we gaan toch weer even waarom vragen. Waarom dat allemaal is en waarom net deze ellende bij u? Welnu, elk mens krijgt zijn portie ellende, de ene in ziekten, de andere in financiële zaken en weer een ander in materialistische zaken. Allemaal gaan we ons deel krijgen, een deel wat voor u net zo erg is als voor een ander een ander geval. De dood is voor vele mensen toch altijd nog het ergste en dat is omdat er via een geloof en cultuur er duidelijk een vloek over heerst. Dood is een einde,

dood is een vloek en dood heeft een duidelijke negatieve invloed, zeker bij ons westerlingen. Dan denk ik aan die mensen die van de dood een feest maken. Mensen die in reïncarnatie geloven en mensen die de dood zien als een overwinning. Want er zijn mensen, stammen en volkeren die de dood als een overwinning zien en dat zij de uitverkorenen zijn om te mogen vertrekken van deze wereld. Mensen die mogen gaan en die hun job erop hebben zitten. Dan plaats je de dood zeker in een andere context. Als je de dood als een beloning ziet dan is het wel even wat anders als een blijvend afscheid.

Zelf zie ik de dood meer als een pluimpje op mijn werk, maar tevens als een afsluiting van het samenzijn met dit lichaam. Toch hebben we allemaal vele malen van een lichaam afscheid moeten nemen in onze totale leven en er zijn momenten dat u duidelijk weet volgens uw menselijk denken, wat er in een vorig leven is geweest of wat uw hoofddoel was in dat leven. Nee, uw lichaam komt niet meer terug in dezelfde hoedanigheid maar u zal in andere omstandigheden geplaatst worden. En zo zal de dood iets moois kunnen zijn als u zich maar niet mee zou laten slepen door een ziekelijke maatschappij en zijn geloven.

We hadden het ook over wat de boodschap is van een leven.

Elk leven heeft een boodschap en zo ook een doel. Wat die is voor u, kan ik u niet vertellen omdat u zelf nauwelijks zal weten wat uw werkelijk doel is. Waarom al die zaken die u moet doorstaan maar ook waarom verdwijnen vele mensen om u heen? Het is werkelijk een komen en gaan. Van dat komen en gaan leren we, en zien we steeds beter waar we mee bezig zijn. Wat uw werkelijke doel is weten we nooit omdat het niet te zoeken is in het materialistische. In de wereld van de energie is het materialistische van geen enkel belang. Het gaat erom hoe u zich diep van binnen heeft bewogen in dit huidige leven. Er zal nooit door iemand of ergens de vraag gesteld worden wat u in een aards leven op een bankrekening achterliet of wat u allemaal bezat. Nee, dat waren allemaal aardse egospeeltjes waar

u waarde aan hechtte maar waar een energiewereld totaal geen waarde in ziet. Onze rijkste farao's, onze meest rijke mensen sterven precies hetzelfde als de armste sloeber op deze aarde. De rijkdom zit in de ervaringen en de energie die u heeft kunnen opdoen in dat leven.

Dat eindeloos denken aan bezittingen maakt u in de energiewereld werkelijk al dood eer u gestorven bent. Ja, vele mensen om me heen zie ik al op sterven na dood omdat ze werkelijk niets gedaan hebben met hun leven. Zo zijn de meest rijken de armste sloebers in de energiewereld. Het is dan ook zaak eens wat meer te gaan verdiepen in de energiewereld en dan zult u zien dat er meer is en dat er ook een ander doel is dan bijvoorbeeld een lichaam te gaan verbouwen om alleen een ego te strelen. Allemaal voor de buitenwereld, maar erger nog voor een eigen ego wat werkelijk afsterft de seconde dat uw hart stopt met pompen. Het enige materialistische waar u zorg voor moet dragen is dat u uw lichaam zo onderhoudt dat het zijn taak kan volbrengen. Helaas, en in- en intriest, is het zo dat deze laatste zin die ik geschreven heb amper nageleefd wordt.

Nee, begrijp me goed. Het gaat er niet om, om elke dag in een gym te staan of om uw lichaam op te laten trekken of spuiten. Het gaat erom om uw lichaam te accepteren zoals u het uitgekozen heeft toen u hier op aarde kwam. U heeft die rimpel gewild, u heeft die rode haar gekozen en die vetlappen in en rond uw lichaam! Dus waarom gaat u het nu proberen te verdoezelen? Schaamte, ego of indoctrinatie van een ziek systeem? Daarom is het belangrijk te werken met het lichaam zoals het gekomen is en maak daarmee uw zaken af. Verbouwen en in een ander jasje kruipen is allemaal verloren tijd en het verspelen van een leven en een weg die u te volgen heeft. De boodschap voelt u elke seconde en zou ook gevolgd moeten worden. Helaas zijn vele mensen gevoelloos en zijn ze hun weg totaal kwijt.

Hadden we nog een vraag open; Wat is het wat u daarvan moet leren? Wat u van moet leren is dat het in de energiewereld duidelijk is dat u mensenlevens verspilt aan zaken die niets met leven te maken hebben. We zijn echt niet gekomen om eindeloos spelletjes te spelen op een computer, ook niet om al onze tijd te verspelen aan Chatten, Facebook of Twitteren. We zijn niet gekomen om eindeloos aan onszelf te sleutelen en te verbouwen. Ook zijn we er niet om maar alles om ons heen te vergaren. Maar al deze speeltjes zijn er om te laten zien waar het NIET om gaat in het leven! We zien steeds meer dat er levens verloren raken of overgedaan moeten worden omdat ze niet afgewerkt worden. Ook zijn er vele levens die maar zeer weinig bijgedragen hebben aan de totale wereld. Een simpele vrouw in de rimboe werkend op het land en met haar kinderen bezig zijn kan meer betekenen voor een leven dan een directeur van een multinational die alsmaar aan geld, beleggingen en bezittingen denkt en dat allemaal over de ruggen van andere mensen. Maar ook van die mensen moeten we leren en die boodschap is duidelijk 'zo moet het leven niet geleefd worden'. Maar het leven wordt momenteel te veel bepaald door een ziek systeem, een systeem waar ik al meer over geschreven heb in andere boeken. Een systeem dat mensen als slaven behandelt en zo ook hun leven weg laten gooien om alleen maar te dienen voor geld, macht en bezittingen.

Het werkelijke leven draait niet om macht, geld of bezittingen maar het werkelijke leven is het opbouwen van de juiste energie om verder te gaan in uw totale leven. Mensen die iets bijgedragen hebben gaan verder in de wereld van de energie. Maar mensen die alsmaar aan het verbouwen en vergaren zijn, blijven hangen en zullen keer op keer dezelfde les moeten leren en overdoen. Dat is wat onder andere onze bankdirecteur zo bang maakt, want diep vanuit zijn gevoel weet hij dat hij gefaald heeft en weer de les moet gaan herhalen in een ander leven.

Mijn eigen dood

U zal zich afvragen hoe ik over mijn dood kan praten terwijl ik dit boekje aan het schrijven ben. Toch is het zo dat wij als mens al vele keren vertrokken zijn van deze bol en dat we zelfs delen van deze energie terug kunnen halen. Terug in de vorige levens gaan is nu een hype en zeer slimme jongens maken er gretig gebruik van om zo te verklaren wat er nu met u aan de hand is. Ik blijf niet eeuwig schoppen maar ik kan u wel vertellen dat een vorig leven totaal geen impact heeft op een huidig leven! Nu weet ik dat er legio voorbeelden komen dat het wel zo is en kan alleen zeggen dat het helaas een dood pad is waar u zich op begeeft. Nu we toch met de dood bezig zijn kan ik er wat verder op ingaan en is het volgende misschien een 'eye opener' om zaken te gaan begrijpen.

We leven niet één leven per keer! We leven in een normaal leven, minimaal 2 levens op deze aarde in dezelfde tijd en in dezelfde periode. Zelf ben ik verwickeld in 3 levens en ik kan u verzekeren, ze zijn allemaal zeer turbulent.

Nu denkt u werkelijk dat ik misschien rijp ben voor een gekkenhuis. Geen probleem, vele grote op deze aarde zijn stuk voor stuk gek verklaard omdat ze met zaken kwamen die niet verklaarbaar waren in die tijd dat ze leefden op deze planeet. Mijn drie levens zijn verschillend en spelen zich af op totaal andere plaatsen. Het is een keuze die we maken, namelijk in hoeverre we onze ziel willen splitsen en geven aan een leven.

Het eerste leven, wat dit boek beschrijft, werkt werkelijk met het minimum aan energie en er zijn zelfs momenten dat ik merk dat wat meer energie wel eens best welkom zou zijn. Zeker om dan aan bepaalde mensen gemakkelijker wat over te brengen en mensen te laten zien dat er meer is dan een maatschappij, werken en vergaren.

Mijn tweede leven speelt zich af in een plaats waar veel rijkdom is en waar huizen gebouwd worden, groter dan de kastelen die we ons nu kunnen voorstellen. Bouwen lijkt bij mij overigens alsmaar terug te komen en zie ik in elk leven duidelijk tevoorschijn komen. Verder is het daar hard vergaren en veel spenderen en zorgen dat vele mensen te eten krijgen in dat leven.

Het derde leven speelt zich af in een zeer grote stad met dagelijks vele mensen om me heen. Er is veel te regelen en vele wegen te bewandelen, wegen die een voor een weer losgelaten worden. Een leven wat zeer zwaar is en kennelijk mijn meeste energie opeist. Het bezig zijn met vele mensen en met de daaraan gekoppelde zielen is een moeilijke taak. Vele zielen dwalen en zijn letterlijk verloren in het geheel. Het is een wereld waar vele mensen duidelijk de weg kwijt zijn. Ja, ik weet dat ik ook dat heb in het eerste leven waar ik alsmaar geconfronteerd word met gestorven zielen die in lichamen lopen als zombies. Levende doden noem ik hen en vergis u niet, er zijn vele mensen die in deze categorie vallen. Vele lichamen van de huidige ruim zes miljard mensen zijn werkelijk lege karkassen. Dwalend en zoekend naar hun leven, hun ziel en hun verdere pad.

De drie levens waar ik me nu midden in bevind zijn de huidige levens waar ik dagelijks mee te dealen heb. Geen probleem, al zou ik werkelijk soms wel eens geen leven onder mijn hoede willen hebben. Ja, vreemde uitspraak net alsof u wel er drie op uw schouders neemt in één periode.

Mijn levens zijn dus gekoppeld en het ene beïnvloedt het andere. Energie is niet in een hokje te plaatsen en zelfs vele gedachtegangen en handelingen zijn gekoppeld aan elkaar. Wees niet bang dat ik een gespleten persoonlijkheid ben want dat is totaal een ander terrein en valt onder een psychische tekortkoming in het verwerken en werken met energieën. Drie levens in één is mogelijk en ik wil ook bewijzen, dat het mogelijk is.

Wel is het mij duidelijk geworden, dat deze levens kennelijk mijn laatste aardse levens zullen zijn. Er is lang genoeg energie gestoken in deze bol door mij. In mijn totale energieveld bleek dat er veel verzet was door toedoen van mijn energie en heb zeer veel in eenzaamheid geleefd. Alsmear bleken jalousie en haat van buitenaf een grote rol gespeeld te hebben en veel invloed gehad in mijn levens. Het heeft me ook regelmatig een aards leven gekost met wat ik toen mee bezig was. Duidelijk zie je dan een patroon en zie je dat je keer op keer zelf dezelfde situaties creëert en uitzet. Uitdagingen, grote projecten, vele mensen en alsmear de lat hoger leggend is een duidelijk gegeven in de vele levens van mij. Kennelijk heb ik alsmear mensen geprikkeld in deze levens en alsmear ben ik ermee bezig geweest om voor de moeilijkste groep van die tijd op te komen. Nu doe ik hetzelfde in deze drie levens.

Toch ga ik even door op het huidige leven waar ik nu dit boek in schrijf en het punt waar ik op beland ben. Materialisme is geen optie meer voor mij, ook geld en macht zeggen me niets. Al blijkt kennelijk voor de buitenwereld dat ik zeer sterk voor en met mezelf bezig ben. Bij mensen die dat beweren en dat zeggen is duidelijk dat ze mij totaal niet kennen. De boodschap moet naar buiten komen en dat is wel heel belangrijk. Zo zijn vele boeken van mij gratis te verkrijgen en zijn mijn tekeningen en beelden niet voor de verkoop. Het is belangrijk dat mensen gaan zien en voelen wat er werkelijk aan de hand is op deze wereld. En dat kan alleen maar als u zich terugtrekt uit deze materialistische wereld. Gestorven ben ik, volgens de wet leef ik nog want mijn lichaam is nog op deze aarde. Maar geestelijk ben ik al lang vertrokken en ik houd me meer bezig met grotere zaken dan de perikelen van een eilandje.

Mijn vrouw en kinderen hebben een duidelijke opdracht te vervullen als mijn stoffelijk lichaam het gaat opgeven. Op die dag zullen ook mijn beelden en tekeningen vernietigd worden. Mijn eigen creaties gaan met mij mee want als ze in mijn huidig leven niet het werk hebben kunnen doen, kunnen ze zeker nooit meer het doel bereiken na mijn aardse heengaan.

Er mag en kan geen geld gemaakt worden met deze 'mijn eigen diepste ik' creaties. Iets wat wereldwijd gebeurt en je merkt dat vele kunst niets anders is dan geld, beleggen en handel in andermans werk. Dat zal niet gebeuren met mijn creaties, want gelijk met mij zullen al mijn creaties ook verdwijnen. Alleen mijn website en mijn boeken zullen voortbestaan, gratis en zonder enige opbrengst. Het geschreven woord en beeld zal voortbestaan voor nog een zeer lange tijd.

Deze verklaring hierboven geplaatst, die mijn vrouw en kinderen ook weten, is belangrijk om eens goed te doorzien. Want wat nu gaande is op en in de huidige wereld is dat mensen de weg kwijt zijn en gevangen zitten in een of materialistische wereld, een matrix van een verziekte maatschappij. Er zijn organisaties die pretenderen dat ze geld niet belangrijk vinden en dat alles op deze wereld anders kan verlopen. Maar al dieper spittend in deze organisaties zien we dat er, of een persoonsverheerlijking of veel geld en macht achter zit.

Ik schreef al even eerder dat mijn lichaam nog aanwezig is maar ondertussen ben ik geestelijk al steeds verder aan het verdwijnen van deze aardse activiteiten. Mijn ziel, mijn geest is kennelijk zover dat het niet meer direct nodig is op deze aarde. Ook is het in de twee andere levens duidelijk een terugtrekken van het geheel. Regelmatig ben ik bedreigd met de dood en zelf heb ik de dood tweemaal meegemaakt. Beide keren bleek dat maar een kleine stap te zijn zoals een stap in je aardse leven.

Nu weet ik dat u zeker twijfelt aan wat u hierboven gelezen heeft. Zo niet, dan moet ik u helaas plaatsen onder de noemer huichelaars. Maar gelukkig voor u zijn er in mijn levens geen hokjes of treden, en weet ik dat er vele spelletjes gespeeld wordt om zo met de tijd mee te gaan. Het vooraf geschrevene kan betekenen dat ik misschien onstabiel ben, gek ben of op de rand van een afgrond sta. Dat alles zijn de bewuste hokjes van een ziekelijke maatschappij. Maar in werkelijkheid houd ik u een spiegel voor van wat een menselijk leven is. Een menselijk leven waar momenteel

vele dode zielen in een lichaam verblijven bestaande uit een vel, organen, bloed en wat botten. Het zijn vreemde uitspraken die u leest en ik weet zeker dat er nu vele twijfels zijn. Maar geloof me, het grotendeel van de mensheid is al gestorven.

In de energiewereld zijn geen geheimen en zijn zaken niet te verbergen via een komedie of een bezoek aan een plastische chirurg. Ook is je ware oorsprong niet te verbergen. Een oorsprong zoals vele ziekelijke mensen menen dat ze als een verkeerde persoon zijn gekomen op deze aarde. Er is niet één persoon in onze energiewereld die verkeerd op deze aarde is gezet. Als u als een man bent gekomen, bent u die man! Als u als een vrouw bent ontloopt, dan bent u een vrouw! Maar ook de overdreven homomythe is niets meer dan een ziekelijke hersenkronkel. Let wel, ik heb geen problemen als mannen of vrouwen samenleven maar dat het overdreven via huwelijken of shows getoond moet worden is aan hun energie te zien dat ze een zwaar verziekte energie hebben die totaal het pad bijster is.

In de wereld van de energie zijn er duidelijke afspraken en zijn er geen vergissingen mogelijk. Als een persoon twijfelt aan zijn geaardheid, sekse of andere zaken om zich heen is het geen energetisch probleem maar een geestelijk/verstandelijk probleem! Mensen zijn verstandelijk zwaar aan het aftakelen en zijn zowel geestelijk als verstandelijk zo goed als totaal gestorven. Door het vele manipuleren, maar ook de vele stoffen die we dagelijks binnenkrijgen en ook nog de vele stralingen, werken de hersenen averechts. We hebben vele mensen die aan zichzelf twijfelen maar ook aan hun leven. Mensen die dwalen en werkelijk niet meer weten wat en hoe te gaan. Die kronkels of beter omschreven, die negatieve energie, die stralingen verzieken de complete hersenen van die persoon en zo komen de meest vreemde spinsels in hen op. Spinsels van een mannetje dat vrouwtje speelt en visa versa. Maar ook zwaar seksueel gefrustreerde personen of mensen die zelfs geen grenzen meer kennen, vallen daar allemaal onder. Mensen zijn momenteel wandelende lege omhulsels wat we duidelijk om ons heen zien.

Mijn dood lijkt bij vele van deze lege omhulsels een waar spinsel te zijn en zo zijn vele zaken in het verleden al verdraaid geweest. Nu zijn al die gedachten en al die spinsels voor mij geen probleem en is het voor mij zaak dat er nog genoeg op papier komt waar eventueel later nog mee gewerkt kan worden. Informatie waarmee de ware mens weer zijn weg kan gaan volgen. Met wat ik momenteel schrijf past duidelijk niet in de denk- en leefwijze van de huidige mens. We gaan op een punt komen van een complete zuivering. Een zuivering waar dan enkele mensen weten de draad weer op te pakken voor het totale bestaan van de mens. Miljarden mensen gaan verdwijnen. Mensen die enkel en alleen lege omhulsels waren. Nee, geen doemscenario maar een werkelijkheid die nu al geruime tijd gaande is. Al die praktisch energieloze mensen, het is een kwestie van tijd dat deze zichzelf opruimen. Net zoals een dor blad van een boom verdwijnen deze omhulsels. Macht, geld en materialisme zullen vergaan samen met die dorre blaadjes en ondertussen is het aan ons om weer de ware weg open te leggen. We doen dat dagelijks openbaar maken, nu al, maar helaas zijn er weinig ontvangers die doorhebben waar we mee bezig zijn. Het belachelijk maken, het negeren en voor gek verklaren is alleen maar die tekortkoming die de huidige maatschappij met zijn energieloze omhulsels tentoonstelt.

Mijn dood, want daar gaat dit gedeelte over, is niets anders dan een moment wat al geruime tijd geleden volbracht is. Mijn dood is een teken vanuit de energiewereld wat zijn weg aan mij kenbaar heeft gemaakt en me keer op keer laat zien waar ik toe in staat ben. Geen zaak is te groot, geen zaak te moeilijk en dan voel ik weer even wat een mens zou moeten voelen en doorstaan. Namelijk het menselijke, waar vele mensen bang voor zijn. Het menselijke wat puur uit angst bestaat. Natuurlijk, ik ben nu momenteel ook een mens en ik geef toe, er zijn angsten maar keer op keer verleg ik ze en zie dat angsten niets meer zijn dan hersenspinsels van een ziekelijke menselijk hersengedeelte. Een gedeelte waar de maatschappij vat op heeft.

Dat gedeelte van de hersenen waar de maatschappij, systeem en geloof ingewerkt hebben en zo iedereen lam maken en als slaven voor deze drie grootmachten laten werken. Wat gebeurt er met de vele omhulsels die nog mens heten? Wezens dood, levend dood zijn die mensen die verslaafd zijn aan computerspelletjes, drugs, alcohol en seks maar ook aan werken en het vergaren van macht, geld en bezit. Dood, zijn niet diegenen die er boven staan en uit deze cirkel zijn gevluht. Maar dood zijn die miljarden wezens die de dans willen ontspringen puur omdat deze wereld zo heerlijk en gemakkelijk aanvoelt.

Zienswijze van de dood

Het is al wat duidelijk hoe ik de dood zie. Dood is geen einde maar ook geen begin. Dood is een verandering en een volgende stap in het geheel. Dood laat zien dat er niets meer is dan een sterfelijk lichaam maar met een eeuwige ziel die voortgaat als energie en zich verder inzet voor de gehele energie. Dood is niet zoals velen het zien, namelijk de weg door een lange tunnel en dan in een wereld komen die lijkt op een paradijs; Wit en vol goede mensen, geen haat en nijd. Mensen die hun dood, hun schijndood hebben beschreven waren duidelijk nog op de aarde en namen alle aardse zaken even mee op hun reis in de energiewereld. Dood is geen reis want u blijft bij uw energie om dan een volgende stap te gaan nemen.

De vele boeken met de meest fantastische verhalen zijn ervaringen opgedaan onder gewone menselijke aardse omstandigheden. Als energie-zijnde zie je niet want er zijn geen ogen, ook is er geen gevoel want dat alles is aards. Als mensen die werken met energie kunnen we wel deze energie zien en zeker voelen omdat we in een menselijk lichaam zitten. Maar bij een werkelijke dood is er dat niet meer omdat het simpelweg niet nodig is. Bij het sterven, wat ik vele malen heb meegemaakt, is er een loskomen van het aardse. Mijn licht gaat uit en mijn ogen doven. Mijn kracht wordt duizenden malen sterker, is enorm, mooi en indrukwekkend. Dan is er geen tijd, geen zicht, geen lichaam en ben ik als energie bevrijd uit een gevangenis wat mijn lichaam was.

Wat ik al even eerder aanhaalde een werkelijke dood is geen reis, is geen tunnel, geen engeltjes en geen licht. De huidige populaire boeken vallen hier allemaal door de mand en laten zien dat er gewone aardse zaken aangehaald worden op hun dodenreis. Helaas, ik moet u teleurstellen, er zijn geen kamers, mooie gebouwen noch mooie tuinen. Dat is allemaal aards en onbelangrijk. Er zijn geen engeltjes en ook niet allemaal zeer lieve vredige mensen om je heen. Onzin! Ook die bestaan niet en zijn aardse begrippen. De dood is iets wat geweldig mooi is en is niet dat, wat alsmaar omschreven

wordt. Als men deze verhalen hoort en leest weet men dat deze persoon niet dood is maar in haar of zijn lichaam aan het reizen is. Deze voorstellingen kom je in jezelf tegen en het is veelal de hersenen die veel van deze beelden laten zien. Er zijn geen wijsheren, grote kamers en kleuren! Kan niet want energie heeft geen vaste vorm, kleur of een uiterlijk.

Nu gaat u zeker zeggen; Maar ook jij hebt over je ziel en vele zaken geschreven in je vorige boeken! Dat klopt en ik sta er nog steeds achter wat daar staat. Ik praat nog steeds met mijn gidsen. Ik ben regelmatig in deze wereld en zie regelmatig mijn ziel groeien en opbloeien. Vergeet niet, momenteel ben ik een mens met een beperkt lichaam, twee ogen en een hart. Met die attributen zie ik nu de energie anders dan als dat ik dood ben zonder lichaam. Ik geniet van de mooie werelden in me. Ik geniet van mijn wijze raadsheren oftewel mijn gidsen en ik geniet van wat me dagelijks getoond wordt door de energiewereld. Dood zijn kan alleen als je, je in een lichaam bevindt. Buiten het lichaam kan niet meer over een dood gesproken worden en zijn er ook geen visuele aanwijzingen.

Hoe ik dat weet is duidelijk. Ik ben tweemaal dood geweest in dit leven en tweemaal toe ben ik terug moeten komen omdat er nog wat te doen was. Ik mag nog niet vertrekken van hier en soms vraag ik me af of de energiewereld me aan het pesten is. Ik ben totaal weg geweest van mijn lichaam maar was altijd nog te dichtbij om compleet los te zijn van dat stoffelijke lichaam. Er was geen tunnel, geen deur en geen paradijs er was simpelweg NIETS om me heen. Maar mijn gevoel was geweldig en mijn gevoel leek even geen beperkingen te hebben. Het was overweldigend en ondanks dat ik geen ogen had was er geen leegte maar een geweldig geheel wat energie was.

De dood is niet te beschrijven, kan ook niet omdat woorden nooit een energie kunnen omschrijven. Zeker niet als er geen plaatje is waar je, je aan vast kunt klampen. Hoe kun je energie omschrijven als het geen beeld heeft? Fantasten die veel geld maken proberen het wel en weten er

een hele show van te maken. Energie kan niet door een mens omschreven worden. Ik kan u dan nu ook niet vertellen wat ik tweemaal heb meege maakt. Het ligt niet in mijn menselijk vermogen om dat te beschrijven. Ik kan alleen herhalen dat er geen beelden waren, geen licht en geen aardse zaken zoals zalen, gebouwen of tuinen. Maar ik was weg, dood en zeker niet verbonden met mijn aardse lichaam.

De wereld van de absolute energie is werkelijk het pure leven. Dat deze energie ons keer op keer koppelt aan een vaste vorm zou een raadsel kunnen zijn. Toch lijkt het in mijn ogen niet direct een grote vraag en zeker geen moeilijke vraag. Energie heeft zeer veel kanten. We praten immers over het totale Universum in al zijn facetten die we zien maar ook de zeer vele facetten die we niet kunnen zien als aardse mens. Ik beschreef het eens op de volgende manier; het Universum is hetzelfde als ons lichaam wat op zich een Universum is. We kunnen oneindig de ruimte in maar we kunnen ook oneindig diep ons lichaam in. De mens heeft helaas nog niet door dat er geen einde is. Noch in de ruimte, noch in een lichaam. We zijn daarnaast als gezond mens (helaas zijn er die nu nauwelijks, energetisch gezien) allen een energiebron en een deel van het geheel. Zowel in ons lichaam als naar het heelal toe zijn we gekoppeld aan elkaar. Om deze reden zijn we daar waar we op dat moment nodig zijn. We handelen zo omdat die energie nodig is in het geheel en zo is het gehele Universum een zelf supporting geheel. Bij het doodgaan verplaatsen we ons via het Universum naar een ander energiebron. Zo speelt mijn oude energie weer een rol in het nieuwe leven dat nodig is om verder te gaan in de energiewereld.

Dat koppelen aan een vaste vorm, plant, dier of mens is om zo bepaalde energieën op te wekken. Natuur (dier en plant), de positieve zijde en de mens als een negatieve draad door het geheel. De mens zal nooit kunnen overheersen. Dat komt omdat het negatieve nooit de totale macht kan overnemen van bijvoorbeeld de natuur. We zien dat regelmatig en dat is alsmat de rode draad die we lezen in de geschiedenis. Maar ook in de vele oude geschriften zoals de bijbel, koran en verdere heilige bron-

nen. Wij, aardse mensen, zijn en blijven een minderheid en onze kennis blijft beperkt en zal niet werkelijk verder komen dan dat de energiebron het toelaat. Elke seconde groeit de energiewereld en elke minuut blijft de mens doorsukkelen en beperkt zich, voortslepend in zijn bestaan. De energiewereld gaat zowel in ons als in het Universum te werk en zo is de bron nergens te vinden. Een bron die bestaat volgens menselijke begrippen maar niet gezien wordt omdat men niet weet waar te zoeken en wat voor een vorm het heeft.

Het is een zeer interessante hoek waar men zich kan begeven, mits men weet met energie te werken. Helaas, weinige zullen ooit werkelijk in deze vorm, zoals ze nu zijn, deze wereld mee kunnen maken. We kunnen u wel proberen te laten zien en dat is in het verleden ook al verschillende malen geprobeerd. Helaas maakten dan die mensen er meteen misbruik van en viel het gordijn weer snel voor die tijd dicht. Vele beschavingen zijn verdwenen puur doordat men niet werkelijk wist met een klein gedeelte van de energie te werken. Bewijzen zijn er ten overvloede en helaas zijn we weer op weg om de les voorgelezen te krijgen. We willen niet leren en we willen niet verder komen en zo is in de energiewereld de mens momenteel meer een gepasseerd station wat zichzelf reguleert door de energieën.

De dood zoals wij het op zijn aards noemen, is een proces wat alsmaar in de energie plaatsvindt. Energie is een komen en gaan van ladingen en dat heeft weer effect op het geheel. Hoe kan een mens zich dan daarvan willen onttrekken of het zelfs willen veranderen? Met het bespelen van de energie zal er verkeerde reacties ontstaan en komt er een disbalans en zo raakt het geheel uit zijn evenwicht. Dit is al gaande sinds dat wij mensen menen ouder te moeten worden. Door het verlengen van ons leven zijn er ziekten ontstaan en die ziekten hebben effect op ons menselijk leven.

Kijk even naar de natuur. De natuur is hard en daar overleeft de sterkste. De gezondste boom of welk wezen dan ook in de natuur heeft het recht om zich voort te planten! Wat doen wij mensen? We verlengen

ons leven, er bestaat geen sterkeren meer maar slimme en meest gladde mensen in de maatschappij. Zij hebben het roer overgenomen en bepalen wie, wat en hoe zaken nog mogen! Totaal tegen de natuurwet in die de sterkste nodig heeft en niet de slimste. Zo heeft de mens zijn eigen ondergang ingezet en dat kunnen we momenteel duidelijk zien. De zwakkeren nemen over, gesteund door techniek, macht en geld en de sterkeren worden afgestoten. Nogmaals, totaal tegen de wetten in van de natuur en energie. Een levend wezen is afhankelijk van een sterk ras, een zuiver ras wat hem de toekomst verzekert. Dieren- en plantenwereld werken nog steeds volgens deze oerwetten en oerregels. En wat zien we? De natuur overleeft alles. De rampen waar wij mensen geen antwoord op krijgen en oude culturen die verdwenen zijn. Nu staan we weer op het punt van een totale verandering want de wereld is totaal scheefgegroeid door toedoen van ons, mensen.

De sterkeren wil niet zeggen dat die het beste kunnen vechten maar energetisch nog wel de meeste en de sterkste krachten hebben. De sterkeren kunnen zijn, elk mens in elke laag en het is niet af te meten of af te lezen van hun getrokken gezichten. Nee, de ware energieniale kracht is alleen te zien bij die mensen die weten om te gaan met deze energie.

Dat is wat ik al eerder aanhaalde, wij mensen zijn verdwaald. Wij menen de energie te kunnen manipuleren maar ook ons leven alsmaar te blijven verlengen. Stierf men vroeger al rond zijn dertigste, nu leven we bijna tachtig jaren! Maar wat is de kwaliteit van het leven? Wat is werkelijk uw bijdrage in dat leven? En waarvoor blijft u de dood uitstellen?

Kwaliteit is alleen gebaseerd op hoelang u mee kan draaien in de maatschappij. Na uw productie tijd bent u lastig en kost u het geheel teveel geld. Afgeschoven en nergens meer toe dienend mag u nog even door sukkelken als zieke en dan a.u.b. uw boeltje pakken en niet meer zeuren! De kwaliteit is puur maatschappelijk gericht. Dus, wat u op kunt brengen in die maatschappij.

De huidige werkelijke bijdragen in het energieniale leven is momenteel helaas te verwaarlozen. De negatieve energie die uit een mens straalt, laat het weinige positieve energie verdwijnen. In de energiewereld wordt de aardse mens ook angstvallig op een zijspoor gezet. De meeste menselijke wezens dragen nauwelijks iets bij aan de totale energiewereld. Deze kosten energie en zijn daarom een negatief blok in het geheel. Er is ook maar een beperkt energieveld aanwezig voor de mens en al gaan we naar twintig miljard wezens we zullen die energie moeten delen! Zo zal het probleem mens zichzelf oplossen volgens de wet van de natuur. De natuur, de energiewereld zal echt geen extra energie stoppen in een bodemloze put. Zaken die wij in een maatschappij wel doen en waarbij we geld in verloren zaken blijven pompen om zo maar de naam niet te verliezen. Dat zijn aardse tekortkomingen. Het is hard maar tijd en energie steken in verloren zaken is geen optie in de energiewereld. Zo dragen wij nauwelijks iets bij en bloeden we langzaam maar zeker dood, zoals het de voorgaande culturen ook is vergaan.

De dood is daarom een belangrijk proces of gebeurtenis. Helaas worden zeker in de westerse culturen alsmaar vreemd en angstig geschreven en gepraat over de dood. En wat u ook denkt en hoe u dit nu momenteel ervaart wat ik hier momenteel schrijf, is maar een fractie wat er zich werkelijk afspeelt. De dood uitstellen is een kronkel van de menselijke hersenen en is totaal onnatuurlijk. Deze kronkel is ontstaan tijdens het invoeren van het geloof. Mensen werden en worden nog steeds afgeperst met een hel en een hemel. Bij oude stammen maar ook volkeren waar geloof geen rol speelt ziet u juist dat de dood een erkenning is. En een eer dat u het zover gehaald heeft en dat u nu al mag gaan. Helaas heeft geloof bij de mens zeer veel verziekt. Zeker geestelijk en verstandelijk heeft het geloof de mens zover gekregen dat ze als slaven te werk gaan. Het geloof wat een voortvloeiende was van onderdrukking en heerschappij. De harde hand werkte niet, dus werd er met een of andere god gegooid en de mensen gingen geloven. Natuurlijk, geloven is goed maar geloof dan in u zelf, uw kunnen en uw

leven als energie. Ja, ik geloof op die manier en zo kom ik in werelden die onbeschrijfbaar zijn en is de dood geen einde noch een begin.

We weten dus ondertussen heel wat meer over de dood en we hebben kunnen lezen dat de dood niet iets eng is waar men bang voor moet zijn. Waarom bang zijn? Weet u wat er gaat komen dan? Of is het, het onbekende en een sprong waarbij u denkt in het niets terecht te komen? In het volgende hoofdstuk gaan we daar wat dieper op in.

De werelden

Denkt u dat er maar één wereld bestaat? Denkt u dat dit de ware wereld is en hoe denkt u na dit leven verder te gaan?

Eén wereld kan u vergeten zoals u ziet om u heen, zeker als u naar boven kijkt en u ziet een dak met allemaal werelden. Dagelijks vindt men nieuwe stelsels maar ook in ons lichaam gaat men steeds dieper en verder. Kan niet anders, want zoals ik al schreef, er is noch een begin noch een einde. Zo kunt u dus eindeloos ver gaan en eindeloos diep. Alsmaar vinden we nieuwe werelden omdat we menen ooit eens het absolute te moeten vinden. Een typisch menselijke gedachte. Veel energie gaat verloren aan deze onzinnige reis. In de wereld waar ik nu leef, leef ik dus drie levens. Ik ben op vele plaatsen en bind me niet aan één plaats als zijnde mijn wereld. Nu kan dat voor u allemaal even te ver gaan en u bent al wat van me gewend. Maar toch ga ik verder om zo ook u te laten zien waar we als mens mee bezig zijn.

Mensen zijn bang, bang voor het onbekende. We hebben vele ontdekkingsreizigers die de wereld zijn gaan verkennen. We hebben een bol gecreëerd waar we op leven met water en lucht. Maar we gingen door met verkennen want waarom die ene bol? De maan en enkele planetenwerelden werden bezocht. En wat zagen we? Een stuk steen in de ruimte. Zo is onze manier van zien en we zien dus die kei zwerfend in ons stelsel. We gingen door en zagen meerdere stelsels en nevels en noem het maar op. Onze hersenen wisten het niet meer te pakken en ook de afstanden liepen in de vele nullen. Onmetelijk ver en o zo groot! Of, zien we het verkeerd? We zagen onze aarde toch ook plat in het begin? We plaatsten onze planeet ook in een middelpunt? Wat we niet kennen kunnen we ook niet zien! Een gegeven wat al eens is opgedoken maar dat we alsmaar wegduwen. We duwen het weg omdat we bang zijn. Als we de vele films zien uit het verleden, wat zich afspeelden in de ruimte, kwamen de meest fantastische verhalen en

spinsels naar boven, allemaal gebaseerd op de kennis van toen en nu. We gaan met schotels door het licht en vliegen wat af, hebben ruimte oorlogen en schieten al het kwaad neer! Welk kwaad? De mens? Verder is er geen kwaad zolang er de mens zich maar niet mee bemoeit. We zijn als mens pas komen kijken in het geheel van de energiewereld en we menen al kennis en leiderschap te bezitten. Menselijk denken en menselijke spinsels. Maar we dwalen af en we gaan weer dood zijn. Mensen zijn bang, bang voor het onbekende en zo wat er gaat komen. Maar wat moet er gaan komen? Wat verwacht je dat er komt?

Het leven is een energieprikkel die ontstaan is door een andere impuls. Zie het even als elektriciteit. We wekken die elektriciteit op met een paar draadjes naar een lampje wat dan even licht geeft! Heel simpel is dit gegeven en zo simpel is ons leven. De impuls komt en we worden geboren. We zijn dat stroompje wat even weer een andere impuls geeft en we zijn weer weg! Niets meer, of niets minder is ons leven in de energiewereld.

Even een weetje tussendoor.

We hebben het hier over stroom dus ook over frequentie en straling. Maar als u werkelijk gaat beseffen dat ons leven energie is en het leven een energiebron zou moeten zijn, zal het u wel tot denken zetten dat wij als energiebron dagelijks blootgesteld worden aan al die golven. Als men maar eens zou gaan beseffen wat een portable telefoon ons lichaam voor schade toebrengt en wat voor gezwellen, hersenbloedingen en letsels al zo'n simpel apparaat veroorzaakt. Dan garandeer ik u dat u dit apparaat nooit meer zal gebruiken. Maar ook een computer, een simpele TL of een transformator wat in elk apparaat aanwezig is doet zijn afbrekend werk. Deze golven, stralen en frequenties zijn de oorzaak nummer één van de vele ziekten bij ons mensen. Sinds de elektriciteit is gekomen zijn de ziekten explosief toegenomen en sinds de draadloze apparaten kwamen, vallen de mensen op zeer jonge leeftijd met bosjes neer!

Daar we energie zijn en omdat we deze dagelijks verstoren door de vele apparaten en ook wat er rond onze wereld gestuurd wordt, worden we zwakker en zwakker. Aan onze lichamen wordt alle energie onttrokken en dat maakt dat er vele levende dode mensen zijn die energieloos zijn en zo werkelijk niets bijzetten aan het geheel. Omdat ze geen werkelijke Universele energieniale prestatie meer leveren, zijn ze nutteloos en voelen ze zich ook nutteloos. O, u niet, maar als ik u ga vragen; wat brengt u in, in de wereld van de energie? En, wat deelt u nog als u niet kan delen omdat u leeg bent? Uw aanwezigheid is een last en is een van die stoorzenders in het energieniale leven. Wees gerust want u bent een van die 99.8 procent van de mensheid die niet meer mens is maar een materialistische vergaarbox die bang is zaken los te laten. Nee, niet prettig om te weten en misschien hard om te lezen maar u moet me beter kennen als u mijn boeken leest. Ik houd mijn mond niet dicht en zeg zoals ik het zie vanuit mijn wereld. Dat, dat dan niet erg gewaardeerd wordt door deze wereld, ja, dat is een verschil in inzicht.

We hebben het nu net even aangehaald; mijn wereld, uw wereld. Maar hoeveel werelden zijn er dan niet? Even met de deur in huis vallen. Elk mens creëert zijn eigen wereld en dan kan die ene persoon ook nog eens meerdere werelden bezoeken of zich daarin begeven. Nogmaals, nee geen gespleten persoonlijkheid maar gewoon mens zijnde. We dromen wel eens, we glijden wel eens weg in een paradijs als we zwaar verliefd zijn en zo zijn er vele aardse werelden om ons in terug te trekken. Maar er zijn meer werelden en zelfs in de wereld van de energie is het mogelijk om te komen, als men werkelijk wil en werkelijk deze wereld respecteert. In deze wereld hang ik veel rond als ik het even genoeg vind met mijn levens. Nee, ik lig dan niet in een energiewereld als op een wit strand met wuivende palmbomen! De energiewereld is totaal anders en is dan te zien op de manier zoals een levende persoon kan zien. Ik heb namelijk mijn ogen nog en zo kan ik kleuren maar ook de meest fantastische vormen herkennen. Wat het betekent en wat deze zaken moeten voorstellen is geen optie om u daar druk over te maken. Wij weten namelijk niet wat alles doet en waarom alles

er is. Een simpele vraag, waarom zijn we hier? Nou, het antwoord is niet te vinden en het blijft gissen. Het is dus zonde van uw energie om u zich daar druk over te maken. Dat we een deel zijn is duidelijk, dat we ergens voor dienen is ook duidelijk. Zo kan ik nog even doorgaan maar dan bij de werkelijke conclusie trekken merkt u dat u vele antwoorden niet krijgt en zo niet weet wat, wie, hoe en waarom.

De werelden zijn er en het maakt alles een geheel. Elk stofdeeltje is al een wereld. Elke energiepuls is een leven. Daarom is het niet te pakken waar we werkelijk ons bevinden, wat we zijn en wat onze functie werkelijk is in het geheel. De werelden zijn er met zo vele. Mits u weet te reizen in de energiewereld zult u merken dat alles kan en alles mogelijk is. Het is dat stugge lichaam wat ons even bindt maar dat is nodig om weer andere energieën te activeren. Werelden, welke wereld wilt u zijn? De aardse wereld van vroeger is niet de aardse wereld van nu. Kinderen creëren een eigen wereld maar komen nu veelal niet meer uit hun matrix. Een matrix wat een fakewereld is, een schijnwereld die niets meer te maken heeft met het aardse leven. Teruggetrokken in wat spelletjes en films zijn de kinderen helden maar komen niet verder dan een toetsenbord, gammele stoel en een scherm. Een wereld die nergens toe leidt dan alleen een scorebord of wat punten. En dan, wat is het leven en hoe gaan we leven, wordt ons steeds weer vanuit internet opgedragen.

Een fakewereld waar vele nieuwe mensen in zitten en op die manier velen verloren gaan in ons menselijk bestaan. Wat gaan die mensen doen als de stroom wegvalt, geen internet en computer of telefoon is? De conclusie die we hier kunnen trekken is dat deze personen allemaal nu al ten dode zijn opgeschreven en eigenlijk dood zijn. Teruggetrokken in de wereld van de geestelijke doden.

De vele werelden die gecreëerd worden door de vele mensen die nu op deze bol lopen zijn veelal afgeleid van een en dezelfde wereld, bepaald door een systeem dat zijn nadruk en zijn wil doordrukt. Maar ik wil het

niet verder meer hebben over deze werelden. Het gaat om de werkelijke werelden die we om ons heen hebben. Die werelden waarvoor we eigenlijk hier zijn en die we creëren om zo bij te dragen aan de totale energiewereld. Deze energiewereld is werkelijk de motor achter alles en is ook die wereld die ons het licht laat zien. Deze werelden zijn in principe allemaal te bezoeken als men weet om te gaan met de energie. Let wel, het huidige leven wat u nu op deze aarde afhandelt blijft de plaats waar u die periode vastzit via uw lichaam.

Goed, u kunt in alle werelden zijn maar u zit vast in uw lichaam. Heerlijk verwarrend en klinkt niet echt logisch. Klopt, logisch denken is een denkvorm en denken komt niet voor in een energiewereld. Het bezoeken van werelden kan gedaan worden in die tijd dat u even niet nodig bent bij de vele aardse zaken. Nu denkt u meteen aan mediteren. Nou ja, denken staat vrij maar waar ik naar toe wil gaan is niet direct mediteren of u terug trekken in een ander gemoed. Nee, gaan naar andere werelden kan in aardse tijd soms secondes zijn maar kunnen ook minuten zijn. U kunt reizen zo snel omdat er geen tijd is en omdat er ook geen afstand dan bestaat. U denkt nu werkelijk dat mijn verstand op hol is geslagen en u een boek van een dwaas aan het lezen bent. Helaas, ik meen het serieus en ik kan vele zaken niet in aardse termen uitleggen omdat er puur geen termen voor bestaan. Ik kan mijn gevoel hier plaatsen en hopen dat u er wat van mee krijgt. Het is aan mij om de dood uit te leggen en ook om u te laten zien en voelen dat er geen dood is.

Het reizen in secondes kan dus omdat er in de energiewereld geen tijd is. Doordat er geen tijd is, is er ook geen afstand. Als ik nu aan de andere kant van het gehele Universum wil zijn dan ga ik nu erheen en ben daar in afzienbare aardse tijd. Het is de mens zelf die zich alsmaar beperkingen oplegt en maakt zo dat vele zaken niet kunnen of mogen kunnen. Het is onmogelijk of het is een waanidee, net zoals u nu over mij denkt.

De werelden waar ik kom, verschillen veel van elkaar. Helaas ben ik nog geen wereld tegengekomen die zo gewelddadig is als deze aarde. De vele andere werelden zijn veel verder in de leer van het energieniale leven. Ziekten zijn iets aards. Ouderdom is iets aards en zo vallen vele zaken af die allemaal terugvallen op de bekrompenheid van de aardse mensheid. Het idee dat er ruimtewezens bestaan en vele monsters, laat al zien dat we bekrompen denken. Kan niet anders want onze hersenen zijn maar een handjevol drab dat alles moet laten werken en besturen. Het leven in de vele werelden, zijn energieniale levens en zijn gebaseerd puur op energie. Zo flitsen we van het een naar het ander en geven onze gevoelens (wat impulsen zijn) ons aan wat we moeten doen en waar te zijn. Wij mensen zijn werkelijk een van de weinige wezens die verbonden zijn aan lichamen en inderdaad, er zijn nog wat andere vormen die nodig zijn om het geheel een geheel te maken. Zo is de natuur nodig en zijn de dieren en planten onze levensbron. Maar wij mensen vernietigen momenteel onze levensbron en menen zonder verder te kunnen. Mooi experiment waar wij de uitkomst al van kunnen zeggen.

Wij, haal ik aan want met mij zijn er zeker nog meer die de connectie nog niet verloren zijn. We zijn geen buitenaardse wezens maar kunnen wel zeggen dat we meer zien, meer weten en zeker meer voelen dan menig aards wezen op deze bol. Nee, we zijn geen superwezens en ook geen ET. We zijn mensen net zoals u en de burens maar we zijn niet zo verdwaald als die 99.8 procent. Dwalingen, kronkel in mijn hoofd, hersenspinsel enz. enz. daar worden nu vele dingen mee afgedaan. Doch, keer op keer bewijs ik dat ik vele zaken (toevallig) weet. Ik laat alsmaar zaken los waar niemand kan achterhalen waar ik ze vandaan heb. Maar de tip is, ga terug in de energiewereld en dan is de dikste kluis niet dik genoeg om je tegen te houden. Vergeet niet, een aardse kluis is ook energie en energie kan niet tegengehouden worden door energie! Klinkt als een film, als een spinsel. Geen probleem, ik zit er niet op te wachten dat u nu alles van me gelooft. Ook Galileo Galilei had zijn tijd nodig en hij en ik weten dat tijd maar betrekkelijk is.

De werelden waarmee wij werken geven ons bijzondere inzichten en zien ons en vele zaken vanaf een afstand. Even een tipje van de sluier lichten. We weten dat de aarde momenteel een rotte appel is. Vele oorlogen, vechtende mensen en geld wat alles verziekt. Dan stapt u in een 'space shuttle' en maakt rondjes rond diezelfde aarde. Gezien en gevoeld hoe vredig diezelfde aarde is? De energie, de negatieve energie komt niet veel verder dan enkele kilometers boven zijn oppervlak. Daarna is het de energie van het Universum wat de zaak weer in handen heeft. Wij kunnen met onze negatieve energie, nog geen enkele kilometers de ruimte in komen. Astronauten die langer van deze aardse energie zijn geweest veranderen en zien hun leven weer 'anders'. Anders omdat ze weer gevoeld hebben wat de ware energie is.

We zijn sterk afgedwaald van onze doelen in het leven. We zijn een uit de hand gelopen soort en we menen helaas ook nog dat we zo goed zijn. Arrogantie, ego, macht en geld zijn de drijfveren in ons leven. Maar vraag een astronaut maar eens wat een werkelijk leven is en dan hoort u een totaal ander verhaal. Een verhaal wat zo diep gaat dat u gaat menen dat het in zijn bol is geslagen. De werelden waar mee we ons werkelijk bezig moeten houden, hebben ons, zoals ik al eerder aanhaalde, op een dood spoor gezet. Net als een stervende ster zijnde de mens, wat doodgaat en toch nergens meer voor dient. Hard te weten en daarom zult u langzaam maar zeker alsmear signalen krijgen dat er toch wel iets anders aan de hand is. Vreemde tekenen en soms vreemde voorvallen zoals dit boekje waar u leest over de dood.

Nee, ik ben totaal niet spiritueel gebonden, heb geen zware studies achter de rug en heb geen hersentumor. Ik ben een gezond mens, zonder ziekten en alleen een gave om met pure energie te werken, te zien en te voelen. Met dat is alles mogelijk en dat ziet u als u eens mijn curriculum leest. Er is niets wat ik niet doe, niet kan of niet durf. O, aan een bergwand hangen? Nu, daar is een menselijk lichaam niet voor gebouwd. Ook niet om te vliegen of duiken, kilometers hoog of diep! Deze waanideeën en

zaken laat ik over aan die simpele zielen die ook eens in een boek voor willen komen. Maar energetisch zijn er voor mij weinig beperkingen. Zo kan ik mezelf genezen en herstellen van vele zaken. Nee, ik begin niet aan anderen of ik moet het gevoel krijgen dat ik het mag. Maar ik genees geen andere mensen omdat ik niet mag ingrijpen in hun leven.

De dood en zijn werelden. Dood is dood en dat is gewoon een vast gegeven. Als dat hart stopt met pompen kunt u aannemen dat er nog weinig leven is in dat karkas. Dat het hart stopt is niet doordat het niet verder zou kunnen, maar omdat het moet stoppen, omdat er geen energie meer gestopt mag worden in dat lichaam. Het is klaar, het is gedaan en het lichaam mag terug van waar het is gekomen, als stof en later als microdeeltjes. Onze hele aardbodem is zowel in de lucht als op de grond bezaaid met dode deeltjes. Zo doen deze deeltjes weer dienst, want ook zij hebben nog een energie. We ademen die deeltjes in en ze geven ons weer leven. Hetzelfde gebeurt ook bij de planten- en dierenwereld, zij leven er ook van. Al de dode materie geeft ons weer het stoffelijke leven. Wie weet heeft u zonet uw buurman ingeademd die 20 jaar geleden gestorven is! Vreemde gedachte maar een vaststaand feit. Onze aardbol is gewoon een groot kerkhof met al die dode dieren, mensen en planten. Ze ontbinden en gaan de aardse cyclus weer opbouwen. Van stof naar vaste lichamen, van lichamen naar stof.

Zo blijft de mens voortbestaan in andere vormen. Maar dan praten we over het stoffelijke. Wat we nog niet aangehaald hebben is de energie die dan vrijkomt en zich weer vrijelijk kan verplaatsen omdat het niet meer aan een vast lichaam gebonden is. De energie gaat zijn weg vervolgen, of op aarde waar vele energieën blijven steken omdat ze nog lang niet klaar zijn met hun taak hier, of ze gaan verder het Universum in, iets wat helaas al vele jaren weinig voorkomt. We zien steeds meer energieën die blijven steken op de aardbol. Wat we vroeger zelden hadden dat er huizen waren met spoken (energieën) is er nu bijna geen plaats meer waar niet een of meerdere energieën dwalen en wachten op een nieuwe kans. Het is een waar dringen en het is maar goed dat er dagelijks zoveel nieuwe lichamen komen

waar weer een of meerdere energieën in kunnen trekken. Nee, we praten hier niet over meerdere energieën maar één energie die zich verdeelt over meerdere lichamen. En dat hangt af wat de nieuwe taak in het geheel is.

Even dit tussendoor: Een nieuwe taak moet u in dit geval niet aards zien als zijnde een job of iets wat letterlijk afgehandeld moet worden. Een nieuwe taak kan zijn in dit geval die ene impuls, dat ene moment wat nodig is in de totale energiewereld. Het huidige probleem is dat wij vele zaken die we niet kunnen thuisbrengen als onzin afdoen. Maar ook als spiritueel of als dwaling. Als die woorden opduiken dan weet je dat er een grote tekortkoming is bij diegene die dat uitkraamt. Deze mensen zijn duidelijk totaal verdwaald en willen voor de buitenwereld alleen opvallen. Bang voor het onbekende en bang voor die andere wereld die vele mensen niet meer kennen, laat staan dat ze weten dat die nog bestaat.

De hele show om de dood is omvragen met angsten. Angsten wat er niet te pakken is en angsten wat er werkelijk gaat gebeuren. En als zaken opengegooid worden, dan worden die weer in zijn geheel in het belachelijke getrokken. Maar we gaan verder in de reis van de dood en de werelden waar we zouden behoren, ons daarin te moeten begeven.

Geen dood

Er is geen dood! Af uit en ik zou het hier snel mee af kunnen doen. Ja, het lichaam geeft op en stopt met werken maar als mens, als energie gaan we niet dood. Het enige stoffelijke wat we hebben is ons lichaam en natuurlijk, dat ding gaat het eens begeven. Zelfs machines begeven het en zo ook ons omhulsel. Nu kunnen we lang en breed gaan praten over allerlei rituelen en zaken om een dood maar ik spaar u al die woorden omdat dat in mijn ogen zinloze tijd is. Net zoals een begrafenis, is dat alles gewoon een menselijke show om zich af te zetten tegenover een medemens. Het opgeven van een lichaam, daar gaan we er nu even verder op in.

Lichaam is een omhulsel

Vel, bloed, botten en wat organen en zo hebben we een lichaam. Alle bouwstenen van een lichaam zien we terug in alle andere bouwsels die we om ons heen hebben. Energie met zijn bouwstenen is een bijna perfectionisme in de bouw en in ons leven. Hoe diep we ook in ons lichaam duiken, iedere keer ontwaakt er een nieuwe wereld. Alsmat wroeten we in deze bouwstenen maar weten niet echt wat deze bouwstenen werkelijk doen. De gehele medische wereld is gissen in een pan met energie. We rommelen maar wat aan en de reden daarvan is omdat we totaal onze weg kwijt zijn. De basis van de medische wetenschap is al een foute start geweest. Over dit onderwerp zal zeer binnenkort een geheel boek aan gewijd worden.

Het lichaam is in de ogen van de mens dat bonk vlees wat grotendeels uit water bestaat. We zijn zo gebouwd omdat volgens een evolutieer we zo ons eigen moeten ontwikkelen. Alleen de gehele evolutie heeft nog steeds geen werkelijke houvast gevonden en is net zo'n sprookje als Assepoester. We zijn vreselijk aan het dwalen en onze wetenschap is niets meer dan een vervolg op vervolg met als basis een totaal verkeerd beeld en valse start. Nu beginnen wat zaken wat anders en in een ander licht gezet te worden en enkele waaghalzen durven al wat meer te beweren. Maar helaas zijn vele zaken dan nog vastgezet op een totaal verkeerde basis om zo toch iedereen wat gerust te stellen.

Ons menselijk lichaam is een omhulsel wat gaven had (helaas zijn vele afgevallen). Het menselijke lichaam was zo gebouwd dat het een grote ontvanger en zender was. De signalen van de aarde konden goed inspelen op elk lichaam en dat wist de energie door te geven aan onze totale energiewereld. Onze ontvangers en onze zenders waren een deel wat meedroeg in de ontwikkeling van deze aarde en het deel in de energiewereld. Plaatsen waar de energie zijn werk moest doen. Die vredige uitstraling die we zien vanaf de ruimte was er ook op het oppervlak zelf.

Natuurlijk was er een leven en overleven, op dezelfde principes waar de gehele natuur hier op aarde draait. De sterkeren waren de trekkers en zo de grootste zenders en de medespelers waren de ontvangers en deelden de kracht met iedereen. Zo was er een harmonie in de complete natuur. De natuur als een energiebron voor deze aarde. De vele stoorzenders kwamen er toen, zoals macht, geld en onderdrukking. De mens ging overheersen via zijn hersenen. Die weg hebben de mensen ingeslagen en zo dwaalde de mens af van de energiewereld met het daaraan gekoppelde gevoel (lees energieniale krachten). De mens werd een afgezonderd deeltje in het geheel en is nu totaal afgezonderd van de basis. Het is duidelijk als men ziet dat de mens alsmat naar zijn oorsprong zoekt en het maar niet kan vinden. Natuurlijk niet, want ze weten niet waar ze die moeten zoeken. Enkelen menen ook nog eens energie te kunnen manipuleren en zelfs in menselijke zaken te gaan gebruiken. En zo zie je dat de mens absoluut verdwaald is in het geheel. Die eenling (de mens) is op zichzelf aangewezen omdat er geen steun meer is van buitenaf. Dwalend, zoekend en men meent ook nog dat, dat de ware weg is, zakt de mensheid naar een totale ondergang. Nee, geen doemscenario over wat gaat komen, het is een doemscenario wat al plaatsgevonden heeft!

Het lichaam waar wij momenteel in leven, is dat wat de energiewereld eens zo perfect in elkaar gezet heeft. Het zaakje was een bijna perfect geheel. Toch faalde de perfectie omdat in de energiewereld een negatieve stroming zijn eigen leven ging leiden. De hersenen zijn werkelijk door de vele energieën zich gaan afzonderen van het geheel en het zijn die hersenen die het lichaam meetrokken in een eigen weg wat nu het menselijke leven is. Nee, het had ook niet moeten zijn dat we als zombies hier over die aardbol moesten gaan lopen! Maar de hersenen zijn verstoord geraakt door golven die door de mens zelf steeds meer geactiveerd werden. Deze negatieve impuls ging de overhand nemen en heeft nu de mensheid in handen. Gesteund door vele radio, tv, telefoon, elektriciteit en andere golven en stralingen zijn de hersenen en zijn impulsen totaal veranderd. Zoals een

magneet je complete gegevens van je credit card kan wissen. Dat gebeurde en gebeurt nog met je hersenen die blootstaan aan vele stralingen, golven en onnatuurlijke impulsen.

Experimenten met het verdwijnen van boten met mensen erin, hebben ook aangetoond dat die personen daarna allemaal totaal in de war bleven of zelfs gek werden! Onze hersenen waren onze kleine zender die het contact maakte met het geheel. We vingden de zuivere signalen op via ons gevoel en wisten het dan door te geven aan de natuur en totale energiebron. We verziekten onze hersenen en nu zijn we slaven van computers, systeem en vele aardse zaken. Onze hersenen hebben geen connectie meer. Zelfs het mediteren is veelal een vals spinsel van de hersenen. Nu zullen daar vele mensen die mediteren, niet blij mee zijn en omdat ze allemaal de gave bezitten om via meditatie de hersenen uit te schakelen. Maar juist dat is niet wat er moet gebeuren om contact te krijgen met het grote geheel en met de bron. Elk wezen, elk levend ding op deze aardbol bezit een intelligentie! Elke energiebron had van nature die intelligentie om contact te hebben met de bron. Zonder dat was er geen connectie en geen bestaan.

Nu zijn wij als mens verdwaald, maar nog niet verloren. Een verloren lichaam hoeft nog niet dood te zijn maar is zwervende en zoekende om zijn taak te volbrengen.

Jee, ik maak het u steeds moeilijker en u weet nu niet meer zaken te plaatsen in een geheel. Eerst loop ik te schreeuwen dat we niet doodgaan, dan is er een verdwaald lichaam wat zoekende is en zo zijn we beland in een cirkel van het leven.

Ik schreef al wat eerder dat elk lichaam terugkomt in enkele levens. Dat energieën veelal nu rond blijven hangen op deze negatief geladen bol en dat dood niet bestaat. Ik heb heel wat te verklaren aan u. Alles eerst even op een rijtje.

- Lichaam
- Leven
- Dood
- Voortgang aarde
- Voortgang Universum

De vijf stappen van een menselijk leven.

We worden geboren in een lichaam waarin onze energie (ziel) plaats neemt. We gaan leven en creëren onze eigen wereld met eigen situaties. Dan sterft ons lichaam want het is op en dient niet meer voor dat leven. Het lichaam ontbindt en vindt zijn weg op deze bol. Altijd weer terugkomend in een ander leven. De energie is klaar met dat lichaam en voegt zich bij de totale energie. Veelal nu op deze wereld omdat die energie niet de kracht heeft om van deze aarde los te komen. De relativiteit heeft het veelal in bedwang. Pas als de kracht zo groot is dat de aardse energie die kracht heeft zich te onttrekken van die negatieve energie, zal deze loskomen en zich voegen bij de energienale energie. Vele lichamen met de energie die er nog is, kan deze stap niet maken en vandaar dat de aarde op zich vreselijk zwaar negatief geladen is. En ook komen elke seconde zeer veel negatieve zaken in de huidige levens naar buiten. Kortweg, de mens is geen mens meer omdat de mens zichzelf verloren heeft. Dode mensen die zonder enig contact levens leiden op deze bol, dwalend, schreeuwend maar helaas niet meer zoekend naar de werkelijke connectie. Helaas ook diegenen die zelf menen zo positief bezig te zijn. Maar ook al die spirituele mensen die na een voorval het licht hebben gezien. Helaas, ook zij zijn lege omhulsels opgevuld met weer een of andere modegril om zo mee te doen in de huidige aardse tijd.

Ik weet dat ik nu tegen het zere been van velen schop. Anderen zullen hun hoofd schudden en weer anderen zullen kwaad zijn. Ik ben niet hier om over uw bolletje te aaien en mee te praten. Ik schrijf dit boek omdat ik hoop ogen te kunnen openen of op zijn minst te laten zien dat er wat meer is dan een modegril of een halleluja. Natuurlijk is het niet leuk te zien

waar u werkelijk in zit, ondanks al uw goede bedoelingen misschien. Het is niet leuk om uw werkelijke ik in de spiegel te zien. Maar al de mensen, alles om u heen is UW wereld en is een weerspiegeling van U zelf!

Je ziel, je energie

In de spirituele wereld wordt alsmaar gesproken over een ziel. Er wordt ook veel geschreven over de zielenwereld en wat een ziel is. Eigenlijk is het een aards begrip en omdat de mens graag stempeltjes zet, hebben ze het woord ziel gekoppeld aan alles wat onverklaarbaar is of wat een beetje een andere wereld lijkt.

De mens is een meester in hokjes creëren en zeker in zaken te verklaren. Vele boeken zijn al geschreven over de ziel en een zielenwereld, en dan kan ik mijn gedachte er niet van onttrekken aan het gegeven dat het allemaal aardse zaken zijn waarover geschreven wordt. Kan niet anders, zult u zeggen want we zijn toch op deze aarde. Ja, dat is waar en daarbij zijn we ook nog mensen. Maar wilt u over zaken praten die verder gaan dan het aardse dan zult u moeten beginnen het aardse los te laten en niet aards te denken. Zeker dat laatste is niet mogelijk omdat wij nu eenmaal zo in elkaar zitten en het denken al aards is. Het aardse dat we alles willen verklaren maar ook het aardse dat we een bewijs en richtlijn hebben wat er geschreven en beweerd wordt.

De ziel waar ook ik al aardig over geschreven heb en waar zeker aardse termen maar ook aardse verklaringen aangehaald zijn omdat anders ik de mensen niet zal bereiken. Om heel simpel te zeggen en misschien de meest eenvoudige verklaring is, blijkt de volgende zin.

De ziel is de aardse benaming voor de energie waaruit wij mensen opgebouwd zijn.

Met deze zin is de gehele ziel verklaard en zegt ook meteen waar de ziel voor staat. Helaas neemt de mens geen genoegen met deze verklaring puur omdat energie een duister iets is, voor velen niet zichtbaar en zeker ook niet tastbaar. Daarom worden zoveel boeken geschreven met vele verhalen, aanhalingen en verklaringen wat onze ziel is en wat deze doet.

Het is een afleiding en zeker een niet 'to the point' verklaring die we horen, lezen en zien in de vele grafieken. Waarom dat duister maken en waarom het verheven naar iets goddelijks? Het is moeilijk voor een mens zich vast te klampen aan een niets, aan een energie die ze niet zien, nauwelijks voelen en ook niet kunnen beleven omdat ze niet weten wat het werkelijk inhoudt. Ik heb wel meer geschreven dat leven iets zeer eenvoudig is en zo ook de dood en de complete wereld. Nu zijn die woorden mij niet in dank afgenomen en zeker in het belachelijke getrokken omdat we vele 'bewijzen' hebben dat de wereld een o zo'n complex geheel is. Dat is wat we moeten zien en dat is wat door de vele wetenschappen ons voorgehouden wordt. We menen zeer hoog opgeleid te moeten zijn en met een EQ van 170 rond te moeten lopen, willen we het leven kunnen verklaren! Geheel fout. Wat mij opvalt is, dat juist uit de niet verwachte hoek en de meest 'simpel' lijkende mensen, dat die veelal het dichtst bij de waarheid zitten.

Nu zult u zich wel afvragen waar ik de wijsheid vandaan haal dat ik meen dat ik meer weet dan menig wetenschapper. Welnu, waar ik die wijsheid vandaan haal is vanuit de basis van al het leven en dat is onze energie. Het is juist die zuivere energie die duidelijk is in alles en laat zien dat het niet zo is, dat er geen zware materie op rust maar juist een simpel geheel is waar alles om gaat en draait. Wat dat alles met de dood te maken heeft zal zeker een volgende gedachtegang van u zijn. Wat ik hier allemaal aanhaal is puur de grondbeginselen van het leven. Als u deze beginselen eens zou gaan zien en ervaren zult u merken dat er geen angsten zijn, geen ziekten maar ook geen dood. Het stoffelijk dood zijn is een proces wat in de gehele Universum elke seconde speelt en nodig is om verder te komen en om het geheel draaiende te houden. U kan zo stellen dat de dode materie net zoveel bijdraagt als de levende materie.

Misschien een rare gedachte want een dood lichaam kan niet veel volgens de normale denkwijze. Fout, een dood lichaam gaat over in een nieuw proces. Een dood lichaam gaat zijn weg en gaat weer wat betekenen in het geheel, mits het toegelaten wordt en er niet te veel poespas

mee uitgehaald is door de levende mens. Een mummie die daar eeuwen in een piramide ligt is buitengesloten van het energieniale leven. Juist die lichamen die bewerkt zijn of geconserveerd, vallen buiten het proces en zijn zo wachtende om weer in een proces mee te gaan doen. Eens zal dat gebeuren maar u ziet dat, dat eeuwen kan duren. De energie is verdwenen maar het lichaam heeft nog niet zijn weg gevonden.

Wij als mensen hebben een totaal scheve gedachte rond en om de dood. We menen dat het een einde is terwijl de dood dat zeer zeker niet is. We menen dat het een nieuwe reis is wat juist een voortzetting van een reis is. Zo menen we dat het een trieste boel is. Waarom dat zo is weten we niet want alles gaat door volgens de wetten en regels van het energieniale bestaan. We dwalen maar rond en we maken de meest vreemde verhalen om ons wat moed in te praten. Weer anderen hebben oplossingen gevonden om langer te leven wat later blijkt dat net niet bij hen te werken! We hebben een hele handel om de dood gecreëerd en verdienen daar veel geld mee. Vele mensen worden schatrijk van de dood en de angsten van de mens. Dan vraag je, je wel af: Hoe gaan we dat aanpakken als je eigenlijk tegen een van de zwaarste handelaren moet vechten? Nu, ik vecht niet en ik zal de laatste zijn die hier iets tegen doet. Een mens is niet te veranderen puur omdat hij werkelijk ongelovig is en ook werkelijk niet die energie heeft om veranderingen door te voeren. Zoals ik al schreef, bijna alle mensen zijn energieloos en zijn dwalend. Ook dat heeft een reden omdat daaruit blijkt dat al die mensen overbodig zijn. Die energie die deze mensen nog zouden kunnen uitstralen is samen te pakken in die paar procent die wel de kracht en inzicht heeft. Het klinkt hard maar zeer veel mensen zijn totaal 'overbodig' en staan los van alles wat maar iets met leven te maken heeft.

Geen leuk gedeelte en zeker niet prettig te lezen. Een waarheid kan hard zijn en zeker als wij als zogenaamde intelligentie menen zover te zijn. Helaas, oudere beschavingen waren veel verder dan wij en die hebben het ook niet gehaald. Ook zij verdwaalden en dachten te kunnen spelen met het geheel. Het blijkt keer op keer dat wij mensen die simpele kracht, waar

wij mee geboren zijn niet aan kunnen. Ja, keer op keer worden wij met die simpele basis energie geboren en al als babyzijnde verliezen we die, stukje voor stukje. De grote menselijke negatieve kracht heeft namelijk alles nodig om in stand te blijven. In stand blijven op een negatieve manier en waar wij mensen niets aan hebben. De dood is het mooiste voorbeeld hoe wij mensen dwalen. Ook de vele geloven hebben duidelijk het beeld waar de huidige mensheid voor staat. Wij dwalende zielen met een minimum aan energie zijn kennelijk niet meer opgewassen tegen de grote negatieve macht. Zo wordt dan in het geloof deze energie gezien als een satan, duivel zolang er in de maatschappij geen bewijzen zijn. Foute uitgangspunten, maar in werkelijkheid is het, het verkeerd gebruiken van onze energie in verkeerde zaken, zoals een systeem ons alsmat vertelt.

Heel simpel gezien en misschien niet leuk te lezen is het zo dat wij mensen uitgezogen worden door een systeem (maatschappij). En mochten we nog wat energie overhebben is er wel een of ander geloof die ons werkelijk energiedood maakt. Vele experimenten heb ik met gelovigen gedaan en ook met priesters en zelfs bisschoppen. Alsmat bleek dat ze zich niet prettig voelden in mijn omgeving. Ook vermeden ze verder contact. Wat ik deed was heel simpel, ik sloot me totaal af zodat er geen energie vrijkwam en ik overlaadde hen met positieve energie. Niet één gelovige, niet één heilig boontje kon het hebben. En zo had ik een levend bewijs wat geloof doet met de mens. Nee, het was niet enkele experimenten maar aardig wat, om zeker van te zijn wat er gaande is in een kerk, moskee of welke heilige plaats dan ook. Ook heb ik oude tempels bezocht en kwam erachter dat de kern, dat geloof van toen ver weg bleef en me zeker niet opzocht. Vergeet niet, energie blijft op plaatsen waar hij sterk is misbruikt. Wij als mensen zien het als geesten of zelfs als spoken maar simpel gezien is het een energie die werkelijk geen weg meer weet in welke wereld dan ook.

Of ik spoken zie? Nou, ik zie spoken al is het niet als een vliegend iets. Wij krijgen regelmatig bezoek van mensen die in deze omgeving waar we nu leven, gestorven zijn. Niets mis mee en we verwelkomen hen dan

ook. In een ander huis had ik een vader met twee kinderen die vermoord zijn op een bepaalde plaats in dat huis. Elke avond stonden ze aan mijn bed, ik voelde ze en wist dat ze naast het bed waren. Niet erg, en ik heb geprobeerd hen te helpen. Zo hebben we in deze stad een plaats waar vele slaven gemarteld zijn. Het is nu een winkelcentrum en als ik daar naar toe ga word ik ziek. Ziek van al die negatieve energie en schreeuwende mensen die daar als beesten zijn behandeld.

Het is soms niet gemakkelijk om hiermee om te gaan maar dat is een nadeel als je zo gevoelig bent voor energie. Er is wel wat tegen te doen maar ik wil zelf alles letterlijk en figuurlijk meemaken. Het is belangrijk en het is waar ik me als huidig mens mee bezig houd. Menselijke energie is een mooie energie en het is geweldig als ik weer dat pure energie zie. Helaas heeft die persoon er geen weet van en is met alles bezig om het te verbergen zonder dat ze het weet.

Zo zijn we in dit boekje over de dood ook dus in de zielenwereld beland. Iets wat u zeker niet gedacht had. Toch is het belangrijk dat we het leven in zijn geheel presenteren. Dan zien we al snel dat leven een energie is. En dan zien we ook veel van die uitgebluste mensen. Vergelijk een baby, een jong kind maar eens met een oudere persoon. We gaan niet naar het uiterlijk kijken maar naar hun energie. Een kind wil alsmat bewegen en zover mogelijk komen wat in zijn macht is. Het kind wil ontdekken en heeft ook nog veel te ontdekken want een heel nieuwe wereld gaat voor hem open. Een kind is veelal actief en is bezig met vele zaken zoals spelen en kattenkwaad uithalen. Dan zien we de oudere garde, uitgeblust zittend en niets meer ondernemend. Weg energie, want deze is totaal uitgezogen door de vele bronnen om hen heen. Toch zijn er ouderen die nog wel energie bezitten en weten er nog mee te werken ook. Nee, helaas geen van hen is een gezondheidsfreak. Erger nog, deze gezondheidsfreaks zijn leeg aan energie omdat ze de energie niet meer tot zich kunnen nemen. Ze hebben keer op keer de adrenaline nodig om zich op te krikken. De energieniale mensen die ik heb gezien zijn zeer eenvoudig, puur natuur en midden in

het leven staande. Nu schreef ik even puur natuur, en dat zegt eigenlijk al genoeg. Mensen die nu nog deze tijd in de natuur staan zijn mensen die veelal nog ergens een connectie hebben met de energie.

O, u loopt ook af en toe door een park en heeft zelfs een moes-tuintje of een klein tuintje achter je huis. Helaas beste mensen dat is niet de connectie met de natuur. Ik heb ook in een stad geleefd en er was een groot park waar ik veel was. Ik dacht daar weer connectie te vinden en het enige wat ik zag waren lege omhulsels die als zombies rond schuifelden over de paden. Ook die wezens die hun tuintje aan het opknappen waren, waren lege karkassen. Het was een trieste aanblik. Achteraf besepte ik dat ik me begaf tussen reeds gestorven mensen.

Gestorven, dood, er niet meer zijn. Leeg zonder inhoud en alleen een lichaam die gestuurd wordt door een restje energie om ook weer dat leven tot een einde te kunnen brengen. Want meer is het niet wat de mens hier op aarde doet. Het lijkt wel of dat we alleen aan eten denken en als hobby hebben we geld en macht verzamelen. Nu, dat alles is dus de drijfveer van een huidig leven. We praten hier over de duizenden jaren die overigens al verstreken zijn. Het is zo dat het leven niet veel meer inhoudt. In aardse begrippen zien we leven meer als een overleven. Dat overleven is waar we alsmaar mee bezig zijn. Overleven om zo langer te kunnen leven zodat we meer kunnen vergaren en hoger kunnen klimmen. Dat is de werkelijke reden waarom we bang zijn voor de dood. We weten als mens niet wat er achter de dood schuilt. Dat wordt ook niet duidelijk met de vele verhalen die alsmaar daarover geschreven zijn. Zeer veel is over de dood geschreven maar ook zeer veel geld wordt uitgegeven om een langer leven te hebben of een veiligheidstelling na de dood. Onze farao's waren er een van de voorbeelden. Momenteel hebben we mensen die zichzelf in laten vriezen of conserveren. Mensen allemaal met een zwaar complex en een grote machtskronkel! Deze personen menen werkelijk dat zij nog van enige waarde zijn in een later leven. Zelfs menen ze weer te kunnen ontwaken

of in een andere wereld verder te kunnen. Een stoffelijk lichaam zal in die hoedanigheid nooit en te nimmer ontwaken en is afgeschreven volgens de wetten van het Universum. Een opgezet dier heeft ook absoluut geen toegevoegde waarde in een leven en zo ook de vele zaken uit de natuur die we conserveren. En voor wat? O ja, studie en om er van te leren. Kijk en hier zijn we op het punt dat we onze energie niet meer vertrouwen en zaken als opgezette dieren of gemummificeerde mensen nodig hebben. Hier zien we hoever we verdwaald zijn. We verloochenen zaken die behoren aan het universum om dan zo weer terug te gaan naar het geheel. We trekken zaken scheef en we gaan ze gebruiken voor een nodeloze studie die nergens naar toe leidt. Van een stoffelijk voorwerp kunt u niets leren en van een stoffelijk lichaam is het energieniale leven al vertrokken.

Doodgaan is een van onze grootste angsten. Doodgaan is een einde waarin we vanaf onze geboorte al zitten. Het vasthouden aan het aardse bezitterige en het gevoel van het verliezen van macht en aanzien houden wij ons constant mee bezig. Dat aanzien zien we duidelijk bij de vele begrafenissen waar men werkelijk een show van maakt. Hoe drukker, hoe belangrijker iemand is geweest. De vele advertenties in de kranten waar verteld wordt wat een verlies die persoon is. Niet vergetend hoe goed deze persoon wel was. Allemaal het aardse waar een dood lichaam niets aan heeft. Ik vertelde bij de condoleance van mijn vrouw ook dat al de mensen die gekomen zijn, te laat zijn en mijn vrouw niet meer weet hoe al die honderden mensen over haar dachten. 'Had het verteld toen ze nog leefde' en 'was je maar geweest toen zij het zo moeilijk had'. Dan pas had je laten zien hoe goed en wat voor een bijzonder persoon ze was. Van al die honderden mensen, ja het was een kathedraal vol, was er net één persoon die mijn vrouw hielp (buiten mij zelf). Voor de rest waren het allemaal huichelaars die hun zieltje wilden schonen. Zieltje, hoor mij praten want deze mensen bezitten geen ziel, geen werkelijke menselijke energie. Ik had het idee dat ik in een open begraafplaats was gekomen waar vele lijken wandelden in één gebouw.

Niet leuk te lezen maar het is gewoon om aan te geven waar we momenteel staan in deze wereld. Bij de verschillende begrafenissonen waar ik moest zijn, bleek alsmat dat we omgeven waren van levende dode mensen. Mensen zonder die ziel, zonder energie en mensen die totaal verdwaald zijn. Verdwaalde mensen zijn juist die mensen die bang zijn voor het onbekende. Ze zijn bang voor de dood en het zijn ook die mensen die zich laten verbouwen en dagelijks vele uren van hun leven verspillen aan hun gezondheid en hun ego.

Werkelijk, als ik in een stad loop heb ik het idee dat ik over een kerkhof loop waar vele lichamen o zo hun best doen om mens te zijn. Op een kerkhof zie je net weer die energieën, die proberen weer een weg te vinden naar het energieniale leven. De laatste energieresten van een leven die niet meer bij machte zijn om een weg te vervolgen. Het is soms een trieste aanblik en ben je blij als je weer eens wat meer energie om je heen ziet. Maar goed, dood zijn is een vreemde zaak zeker als je als mens meent een waardig leven te hebben. De angst dus voor de dood is simpel omdat de dood al is ingetreden en je het proces wil verleggen en aardse zaken met je mee wil nemen. De ziel met zijn weinige energie is niet meer in staat om de werkelijke connectie te bewerkstelligen. Van een oude lege batterij kunt u ook niet verlangen dat het even uw Ipod laat spelen! En zo zou u het zeer simpel kunnen zien. Een lege batterij is nergens meer toe in staat.

Jezelf voor de gek houden met een gym, plastische chirurg, snelle praters, cursussen en peptalkers is die kronkel waar de mens zich aan vasthoudt. Het is niet meer dan een touw dat aan een dun takje is vastgemaakt en geen gewicht kan hebben. Dood is dood en velen weten niet dat de dood bij hen al ingetreden is.

Voor de ziel, wat dus de levensenergie is in het leven van de gehele Universum, is het veelal afwachten voor betere tijden of bundeling van krachten. Vele verdwaalde energie is momenteel op deze aarde en weet geen

weg meer te vinden naar het geheel. Daarnaast, zoals ik al eerder schreef, zijn wij als aarde op een zijspoor gezet daar we niet veel meer, als zijnde negatieve energie, bijdragen in het geheel. De negatieve energie wordt wel minder als je van de aarde wegtrekt. Natuurlijk zijn er de vele satellieten die wat hogerop nog wel wat negativiteit uitstralen maar dat is gelukkig nog niet de grootste negatieve bron. We hebben zelf alle negativiteit naar ons toegetrokken en zo zijn wij slachtoffer van ons eigen handelen. We zijn sterk aan het dwalen en dat ons gehele leven al. Maar we gaan verder dwalen, ook na de dood als we niet wat energie weten terug te winnen om los te komen van deze plaats.

Ik zit u geen verdere angsten aan te praten want vergeet niet, u bent het zelf die dit allemaal uitlokt en uitzet in uw leven. U stoot uw eigen energie af, luistert niet naar uw ziel en meent mee te moeten doen met het aardse. Natuurlijk bent u niet voor niets hier gekomen maar zie het zo: U komt hier met genoeg energie en genoeg bouwstenen om hier te overleven. Vertrouwen in de energie en het vertrouwen in uzelf, zijn uw gidsen. Dan verloopt uw leven zoals het energieniale leven en het Universum het kunnen gebruiken en nodig hebben in het geheel. De natuur is puur en daar is er een komen en gaan. Een ééndagsvlinder doet in die ene dag net wat van haar verlangd wordt in de energiewereld. Een muis doet zijn leven leiden en net zoals die boom, bloem of vis. Alles is in evenwicht zolang de mens zich er maar niet mee bemoeit. En daar zijn we weer, de mens. De mens die meent alles te kunnen bepalen, verlengen, manipuleren en aan te passen. De mens heeft kennelijk maar één opdracht in zijn hoofd. Ga heen en maak dood! Een zeer negatieve opdracht waar de mens zelf bang voor is! De mens voert uit waar zijn grootste angsten in zitten, namelijk doodgaan! Door anderen te doden bijvoorbeeld het offeren van mensen of de heilige oorlogen, menen wij al duizenden jaren lang zelf langer te kunnen leven! Pakt u hem? Ziet u nu waar ook u mee bezig bent en waarom ook u geen energie meer overhebt? Dringt het nu tot u door in welke spiraal u zit wat u zelf in stand houdt?

De ziel onze energie is op, is leeg en de batterij kan nergens opgeladen worden. Want ook deze energie is nergens meer te vinden. We sputteren maar wat door, totdat het poef zegt. Nu schreef ik zonet dat de batterij nergens meer op te laden is en dat is niet helemaal waar. De punten zijn er en de plaatsen bestaan ook nog en ook de manieren zijn nog steeds in ons bezit. Alleen, wij herkennen ze niet meer. Wij weten het oplaadstation niet meer te vinden en we zijn blind en weten zelfs niet meer waar we op moeten letten. Wij mensen dwalen op een negatieve aardbol waar wij onszelf bang hebben gemaakt voor de dood. Wij zijn zelf diegenen die van de dood een einde hebben gecreëerd en waar we menen van weg te moeten blijven. We zijn een duidelijke weg ingeslagen waar wij als mens het meest bang voor zijn.

De weg verder

Dood is dood zult u denken en hoe kan u dan verder? Een mensenleven is geen eeuwig leven. Simpel omdat het lichaam het niet langer uithoudt dan dat de organen en omhulsel dit toelaten. Er staat een tijd voor, al ben ik een van die mensen die schreeuwt dat er geen tijd bestaat. Tijd is er niet in het Universum en daarom komen wij als mens ook alsmaar in de knoop als we afstanden en tijden moeten aanduiden. De afstanden worden groter en groter en de pot met nullen raakt op. Ook zo de afstand naar binnen toe wordt kleiner en kleiner en alsmaar vinden we in het absolute kleinste deeltje weer wat anders. Dieper, dieper en alsmaar dieper verdwijnen we in het onbekende. Toch missen we dus iets wezenlijks als we alsmaar door willen gaan. Ooit in een hal geweest vol met spiegels? Er is geen einde, geen begin! Daar sta je dan met duizenden wegen die te begaan zijn. Ons leven is nog complexer dan wat we het in spiegeltsjesland zien. Want ons leven heeft miljoenen wegen te gaan en elk moment kiezen we één richting. We kiezen want we zijn niet meer bij machte ons gewoon te laten leiden. Net als een computer die bestaat uit twee schakelingen, aan en uit, zo zijn wij bezig om ons leven te vervolgen om ons pad af te kunnen maken. Helaas verdwaald zijn we want voelen en vertrouwen in wat er komt is er niet meer bij in dit aardse leven.

De volgende zin zult u vreemd in de oren klinken maar het is gewoon de bittere waarheid. De dood is geweldig en is een eer om het mee te mogen maken. De dood leidt ons naar de ware energiewereld waar we allemaal weer één energie zijn. Eigenlijk is er geen dood. Door menselijke ogen lijkt de dood definitief maar besef goed, alleen een menselijk leven is tijdelijk en de ziel/energie is eeuwigheid. De mooie energie, de eeuwige energie die werkelijk niet zal vergaan, is het leven voor en het leven na het aardse leven. Even maar in tijd uitgedrukt. Geen hebbedingetjes, geen geld, macht en ego. Een zijn met alles, en er zijn waar het Universum meent u nodig te hebben als energie, als ziel. Dat is het mooie waar we allemaal weer terug naar toe zouden moeten kunnen gaan.

‘Kunnen’ schrijf ik, omdat zeer vele mensen niet meer terug kunnen gaan omdat de antennes, batterijen maar ook hun eigen vermogen van opwekken van energie heen is gegaan. Net zoals bij het stoffelijke dood zijn van een lichaam, is de energienale kracht al in een zeer vroeg stadium verdwenen.

Nu klinkt dit alles erg dramatisch en lijkt het wel of we een totaal verloren mensheid zijn. Aan de ene kant is dat zo en wilde ik dit goed tot u door laten dringen dat zaken goed mis zijn in het huidige manier van een leven leiden. Het is goed mis, de manier van denken en handelen. Maar erger nog, het is goed mis met ons huidig lichaam, ons huidig leven! Ja, het is goed mis omdat het nog moeilijk te zien is dat er nog wegen zijn voor de vele mensen. Mensen denken alsmaar en vergeten te voelen. Mensen weten niet meer dat ze niemand hoeven te geloven dan alleen zichzelf. Ja, uw eigen ‘ik’ is waar u in moet geloven.

Even voor alle duidelijkheid, uw eigen ‘ik’ wil ik wel mee aanduiden dat het een gemeenschappelijk ‘ik’ is en niet dat ene lichaam waar u nu in leeft! Uw innerlijke ‘ik’ is uw ware energie die gekoppeld is aan een geheel. Door naar te luisteren komen zaken op uw pad die u niet voor mogelijk houdt. Nee, niet allemaal rozengeur en maneschijn maar het simpele energienale leven wat werkt met maar één zaak en dat is energie. De weg die we eigenlijk zouden moeten bewandelen is de weg van eenheid en van één energie. Daar wij nu op een zijweg zijn beland en de negatieve energie verkiezen boven de positieve energie, zijn we af gaan dwalen. In vele oude geschriften werd dat al omschreven in het verhaal Adam en Eva en hun appel. Een simpel verhaal dat werkelijk onze plaats in het huidige leven laat zien. We kunnen verleiding niet aan en zijn werkelijk verdwaald. Alle tekenen die we dagelijks zien in kranten of op TV. Maar ook internet laat zien dat de mensheid gedaald is onder het dierlijke en planten niveau. Niet dat we in de energiewereld van niveaus kunnen praten maar misschien als mens ziet u dan wat ik wil zeggen.

Het verdwaalde en geen connectie meer hebben met het absolute, een absolute wat we alsmaar zoeken. We zoeken richting heelal, we zoeken in lichamen maar ook in de aarde. En wat vinden we? Ja, precies wat we ook in de spiegel zien! Het is vreemd dat voor al duizenden jaren de mensheid nauwelijks iets leert en ziet wat ze aan het doen zijn. Het blijkt dat de negatieve energie op deze bol werkelijk de overhand heeft genomen en dat is de reden dat het Universum deze bol ook als een gezwel afzondert en zorgt dat het zich niet kan verspreiden.

Wij mensen hebben regelmatig contact gehad met andere beschavingen. Ook onze beschaving is op een punt geweest dat we veel verder waren in het leven. We wisten te werken met de energie. Helaas, we gingen meerdere malen in de fout omdat we meenden de energie te kunnen manipuleren. Beschavingen verdwenen alsmaar en we moesten keer op keer opnieuw beginnen. We kenden de verhalen en we leerden ze zelfs uit het hoofd en doch, we hebben er niets van geleerd en vervallen weer in dezelfde fout.

De simpele weg volgen in een energieleven is kennelijk de moeilijkste opgave voor ons mens. We menen te kunnen denken maar denken is niet iets natuurlijks en is een kunstmatig voortvloeiende van onkunde. Als men het gevoel zou blijven volgen waren wij als mensen al veel verder. Helaas, we vergeten te leren want ieder maal menen we anders te moeten denken. Logisch of wetenschappelijk verantwoord. Maar we dwalen en dwalen en moeten onderhand gaan bedenken waarvoor we eigenlijk hier op aarde zijn. Op deze simpele vraag weet een mens nauwelijks een antwoord. Anderen weten er boeken over te schrijven en weer anderen komen met een kosmisch verhaal. Waarom zijn we hier? Dat is een simpel iets waar in de energiewereld niet een vraag is. In de energiewereld zijn geen vragen omdat je vanzelf op alles wat je wilt weten, antwoord krijgt. Dat kan via een gids, via je energie of via je gevoel. Het is zaak dat wij als mensen weer eens gaan zien dat alles gaat lopen waar wij onszelf voor openstellen. U maakt uw wereld en u bent de hoofdrolspeler. Elke speler is een impuls,

een bepaalde energie en die overal zijn prikkels achterlaat. Met die prikkels activeert hij weer anderen en zo gaat alles om je heen werken zoals u uw impulsen uitstraalt. Men zet die schakelaar op aan en plop, het lichtje brandt! Zo activeren wij onze eigen wereld met onze eigen spelers.

Wat blijkt er als we tegenwoordig mensen wil activeren? Er is geen antenne en de mensen blijven stilstaan. U wilt verdere impulsen uitgeven maar weinige of geen ontvangen de impulsen nog. Puur op de aardse manier zijn mensen alleen nog te prikkelen. Kom niet aan hun baan of inkomen, niet aan hun kinderen of hun geliefde en zeker niet aan hun bankrekeningnummer. Dan, ja dan, slaan ze op tilt en heeft u alle aandacht die u wilt hebben. Maar gaat u weer met energie werken waar alles om draait, zult u merken dat de robotten stilstaan. Vele malen heb ik dit uitgeprobeerd en wat bleek, ga je in het aardse mee van feestjes, leuk doen en gezellig zijn, o wat zijn er dan veel mensen om je heen. Ga je een stap verder en je probeert over te schakelen naar de oerprincipes, merk je dat je afvallers hebt. Werk je via je gevoel, vergeet het, er is niemand die je dan nog volgt.

Een simpel voorbeeld. Ik werk en leef voor mijn energie. Ik heb tot op heden 45 boeken geschreven, duizenden tekeningen gemaakt en tientallen beelden gecreëerd. Ik werk niet voor geld en toch blijft er geld komen. Mijn aardse tijd is niet te betalen met geld, dat is mijn simpele redenering. Nu, ga dat maar eens aan het systeem uitleggen dat je niet voor geld werkt! U kunt wel raden in welke categorie ik nu val. Niet dat, dat me iets uitmaakt maar om even aan te tonen wat de huidige manier van denken is op deze aardbol.

De weg in het leven is de weg die uw gevoel aangeeft. Elke weg die u volgt volgens uw verstand is een doodlopende weg.

Deze laatste zin is de meest belangrijke les in uw leven. Uw energie geeft aan en weet wat u aankunt. Alles wat uw verstand zegt is wat vanuit

een ego komt dat meent hoger, meer en verstandelijk te zijn. Verstand zal nooit gevoel kunnen verslaan, in welke situatie dan ook. Men ziet dat dagelijks en ook bij de vele levenspaden die mensen bewandelen kunt u duidelijk aanvoelen welke mensen zullen slagen en welke dood zullen lopen. Het gezegde 'de tijd zal het leren' is niets anders dan aangeven dat men een dood pad bewandelt.

Ik blijf erbij, als men een pasgeboren kind zichzelf laat ontwikkelen zal deze ver boven de huidige mensheid uitkomen. Kinderen worden bewust domgehouden en veel energie wordt er van hen genomen. Dagelijks worden kinderen afgestompt op scholen, via boeken en computers met wat ze moeten leren. Zaken die totaal het leven niet dienen en verwaald van de energie worden jongeren afgemat met onzinnige nutteloze kennis. Een pasgeborene weet alles al wat het nodig heeft in dat leven. Alle kennis is al binnen en door af te kijken haalt het zijn kennis binnen die het meent nodig te hebben. Niet opgelegd maar zelf ontdekt. Met die vergaarde kennis is er een open mind. Kortom, gevoel wat weer de connectie heeft met de energie. Waarom denkt u dat de maatschappij verplicht leren heeft ingesteld op scholen? Wat is daar de werkelijke reden van? Het is een moderne hersenspoeling waarmee men mensen creëert die denken zoals de maatschappij het wil en handelen zoals het door de maatschappij opgelegd is. Ondersteund door wetten, regels en een geloof! Leren is niets meer dan het spoelen van hersenen en zoveel mogelijk onzinnige informatie in zijn hersenen plaatsen en des te gemakkelijker en manipuleerbaar is die persoon. Eigen denken gebaseerd op gevoel krijgt en mag geen kans meer hebben.

Dood, we doen er alles aan om het te ontwijken. Zelfs nu dat we erover lezen geeft maar een raar gevoel. We willen het eigenlijk niet weten maar aan de andere kant zijn we nieuwsgierig. We zouden o zo graag willen weten wat er aan die andere kant is en o wat zouden we graag de bevestiging krijgen dat we naar een paradijs gaan. Natuurlijk gaan we allemaal naar een paradijs mits we maar de energie op kunnen brengen om

hier te vertrekken. Ja mensen, vertrekken naar die andere kant, hoe u die ook wil zien.

Dat vertrekken kan nog wel eens even duren omdat u ondertussen weet dat vele energieën niet ver komen, doch hier rond de aarde blijven hangen. Zeker in het begin zal de energie van een weggefallen partner nog om u heen zijn en u zal deze opmerken. Langzaam maar zeker zal dat gevoel wegvallen en de energie zal zijn weg vinden op deze aarde. Ja, helaas veelal alleen op deze aarde om weer een nieuw leven te starten. Helaas, omdat we wel de mogelijkheid hebben om verder te gaan zoals ik het ervaar in het energieniale leven. Even een opmerkelijke vraag die ik laatst las; Wat is leven? We zoeken naar leven zoals wij dat gewend zijn maar is het niet zo dat ons 'leven' maar een fractie is in een groot geheel? Of ook maar een klein deeltje kan zijn in een leven in andere vormen? Misschien zijn wij wel een deel van een grotere levensvorm zoals onze DNA en cellen in ons lichaam! Wie weet sturen wij weer een geheel aan en dat geheel weer een wereld en ga zo maar door. Spinsels? Nee, dit zijn geen spinsels omdat wij mensen niet kunnen zien wat er werkelijk met ons gaande is. Heel sterk gezegd, misschien zijn wij als aarde wel een gezwel in een of ander lichaam! Vreemde gedachte? Nu, waarom zouden onze cellen en gezwellen niet menen dat te zijn in de wereld van ons lichaam? Miljoenen kilometers afleggend in het lichaam wat wij bezitten. Ooit bij stilgestaan dat wij misschien wel een klein deel zijn van een groter lichaam? Wij noemen het momenteel het Universum maar wie weet wat er achter dat Universum weer zit. Ook een mier denkt een gehele wereld te bezitten en dan gaan wij met onze maat 45 boven op zijn wereld staan! Weg wereld, mier dood!

Ja, heel simpel en soms te eenvoudig om op deze manier in die materie te duiken. Maar vele bewijzen zijn om ons heen. Alleen pakken we de signalen niet op. Het 'gezwel' aarde is ingekapseld en wij als rotte cellen krijgen nauwelijks de kans om verder te komen. Het klinkt simpel maar het leven is simpel. Wij werken niet mee aan het geheel, dus worden

we afgestoten. Wij mensen denken nog aan kansen, aan menselijkheid en aan overlevingskansen maar in de natuur geldt nog steeds de eeuwige wet van de sterkste. Helaas in die categorie vallen wij al lang niet meer.

Wij sterven af als een enkele cel van ons lichaam en die ene cel gaat gewoon weer meedoen in het gehele proces, zodra het weer de kracht heeft. De energieniale wereld is hard en er zijn geen omwegen, het is meedoen of afvallen. Afvallen is zwerven en langzaam aan geen leven meer hebben, zwerven en dwalen. Toch zijn er kansen en ook de zoekende zielen blijven kansen krijgen. Zo kunnen zielen (energie) honderden malen terugkomen. Gewoon opnieuw uw lessen van de energie aanhouden en leren en dan heeft u eindelijk door dat u niet een eenling bent. U bent een gezamenlijke energie, die energie waarmee we gezamenlijk veel zouden kunnen bereiken.

We begonnen met een weg in te slaan en die te volgen. Die weg is niet voor niets u voorgelegd en zo zal een weg zich altijd laten zien als men het gevoel volgt. Natuurlijk is de gevoelsweg totaal anders dan het aardse verstandelijke pad. Denken is geen optie in het leven, al houden daar veel mensen zich angstvallig aan vast. Geen wonder, want ze kunnen niets anders meer dan denken. Er is een reden, er is een verklaring en er is een moeten want we deden het altijd al zo. Denken heeft ons, mensen, duidelijk op een dood spoor gebracht en laat ons dwalen in een niets. De werkelijke energieniale weg naar onze vertrouwde energiewereld zal altijd de deur op een kiertje laten. Er is geen haat of pijn van zijn kant omdat deze niet bestaat in die wereld.

Het is nu eenmaal zo, dat de energiewereld zal blijven proberen mensen op het goede pad te krijgen. Een zeer lange weg en zeker een vermoeiende afmattende weg. Maar laat dat dan over aan die energie die dit aankan en ermee weet om te gaan. De weg naar de energie staat open maar wil niet zeggen dat hij misbruikt kan worden. Nu zijn er verschillende instanties en mensen die veel energie misbruiken. Wat zal blijken is,

dat we weer op het punt gaan komen waar we, zoals oude beschavingen, terugvallen naar een simpel begin. De boodschap is er elke maal; doe het maar over en laat zien dat je het wel aankunt. Helaas tot de dag van vandaag laat de mens zien dat hij de energie en macht daarachter niet kan dragen, laat staan die toe te passen op een vreedzame manier. Nog nooit heeft onze wereld zoveel oorlogen gehad en nog nooit is de mens zo verdeeld. Weer komen we bij af en weer zullen we een waardig menselijk leven moeten opbouwen.

De dood zal nog veel werk te doen hebben en het proces van ombuigen is nog ver weg. Maar ver weg is betrekkelijk en is in een energiewereld een kwestie van seconden maar in mensenlevens weer eeuwen. We blijven in die tijd hangen. We blijven alsmaar in dezelfde fout gaan. We blijven hetzelfde reageren als we weer wat verder zijn in onze ontwikkelingsniveau. We vervallen alsmaar in het oude stramien van macht, geld en overheersen en daarom maken we werkelijk zelf van ons leven een gevangenis.

Misschien hard omschreven maar wij mensen blijven wel op deze manier afhankelijk van een sterfelijk lichaam. We blijven vastklampen aan materie terwijl wij mensen veel verder kunnen komen. Het vastklampen aan iets wat niet bestaat is de grootste fout die de mens alsmaar begaat. Kom niet aan mijn huis, mijn bankrekeningnummer, mijn auto, mijn dit en mijn dat. We gokken en beleggen want dat laat ons machtiger voelen en zo verliezen we keer op keer de ware energie. Als laatste klap nog flink wat alcohol of verdere drugs en we zijn die robotten waar het alsmaar om gaat.

Wanneer dit gaat veranderen hangt af van de mens zelf. Zolang als er geen eenheid is en zolang er niet samengewerkt gaat worden om de oude energie op te pakken zitten we in een eindeloze cirkel waar geen doorbraak mogelijk is omdat geen een kracht machtig genoeg is. De enige kracht die er iets kan veranderen is de gezamenlijke energieniale kracht. Maar met verdeeldheid onder de mensheid zal men nooit met deze kracht kunnen gaan werken omdat de energie dan zich totaal tegen hen keert. Men zoekt

allemaal naar de oorsprong, naar het bestaan of de verre toekomst maar een enkel wezen als een mens zal niet veel verder komen en zal blijven steken in zijn wereldje wat miljarden lichtjaren groot is maar in werkelijkheid met één hand te pakken is! De mens heeft kennelijk nog niet door waar de grote kracht zit en hoe zaken werkelijk zijn. Maar wat we niet zien geloven we niet en volgens de huidige wetenschap worden te veel zaken uitgesloten van mogelijkheden. Zoals ik al eens eerder aanhaalde, is het de mens die zichzelf al deze beperkingen oplegt. Wat we niet begrijpen, kennen we niet of willen we niet pakken. Het gegeven bij een mens is wat hij niet kent, ziet hij niet. Dat is duidelijk en dat is ook keer op keer bewezen.

De weg in het leven is een weg zonder einde, zonder begin. We voegen in en we gaan samen verder op deze weg, de energieniale weg. Het hele Universum heeft een duidelijke manier van werken. Aan deze manier willen wij mensen zeker niet voldoen, namelijk één zijn en samen verder komen. Nu heb ik daar eigenlijk al het gehele boekje over gesproken en is eigenlijk de rode draad in het geheel van ons leven. De eenheid wat de natuur, dieren- en plantenwereld plus Universum alsmaar ons voorhouden. Maar waar wij mensen op deze aarde ons steeds verder van verwijderen. Dat maakt ons kwetsbaar en laat ons alleen staan tegenover een kracht die wij nog niet kennen en nooit zullen leren kennen omdat we daar niet voor openstaan.

Kijk naar een simpele dood en wat voor een poespas we daarvan maken. Een simpele dood wat het afsterven van een lichaam is, wat een verpakking is net zoals bij een pakje sigaretten. Wij zouden het liefst al die lege pakjes willen bewaren want uiteindelijk hebben we ook daarvoor betaald! Wat we ermee gaan doen is een latere zorg en uiteindelijk verdwijnt toch ook die verpakking. Hetzelfde is er gaande met ons lichaam. We krikken het dagelijks op en we willen die verpakking van een vel, wat botten en water niet weggooien. Bang dat we dan niets meer zijn en gelijk zijn aan die arme sloeber die buiten loopt te schooien voor wat eten. We willen niet vergeleken worden, want ik zorg dat mijn verpakking beter

is dan die van die ander. Een kromme gedachte, zeker gezien vanuit de energiewereld. Deze simpele vergelijking is er een van de vele maar zegt precies hoe de mens momenteel te werk gaat, denkt en handelt.

Maar wat willen we nog als mens? Eindeloos doorleven? Niet ziek worden? Alsmaar aan de top staan? Nou deze zaken betekenen geen van alle iets in een werkelijk leven. Die arme sloeber (heb je hem weer) is misschien veel verder dan die succesvolle man of vrouw in zijn/haar dure huis en met alle toeten en bellen eromheen. Die arme sloeber is veelal energierijker en is veelal verder in een leven dan die succesverhaalfiguren! Niet dat u per vandaag ook een arme sloeber moet worden en dat iedereen alles weg moet doen. Nee, maar ga eens nadenken hoe u in deze situatie gekomen bent, hoe u dit allemaal in stand moet houden en hoe uw aardse leven tot op heden is. Het is dan aan u om te zien wat er werkelijk met u gaande is. U zal zien wat de werkelijke reden is waarom u ook arm zal sterven. Arm in energie en eindeloos dwalen, en wachten op een nieuw leven. Die ziel, uw energie is dwalend en schreeuwt om wat extra energie. Steek die stekker in de energiebron en ga uzelf weer opladen.

Het dood zijn is geen einde omdat er geen begin was en zo is dood een vervolg van een leven wat u af moet handelen. Een menselijk leven kunt u beëindigen, een zielenleven, een leven van energie, hoe zwak deze ook is, is niet weg te halen uit het geheel. Niet één energieprikkel van welk leven dan ook gaat verloren in het Universum. Elk deel, elke facet van het leven is een prikkel die nodig is en zijn diensten bewijst. Hoeveel keer we het ook over moeten doen, eens zal deze volle prikkel komen en dan gaan we door naar een volgende stap. Zo zult u nog miljoenen stappen moeten volbrengen. Klinkt vermoeiend maar het geluk als aardse mens is, dat we niet weten waar we staan in dat totale proces en welke weg we werkelijk gaan. Daarom is vertrouwen op de signalen die we krijgen zo belangrijk en zijn er mensen die in één leven vele levens volbrengen om zo verder door te gaan waar ze dan weer nodig zijn.

Energie is onze ziel en onze ziel zal niet verdwijnen noch afsterven en daarom is dood niets anders dan wisselen van verpakking en doorgaan met de volgende energieprikkel. Niets kunt u meenemen. Uw vorige levens die u meent te zien zijn geen werkelijke levens maar spinsels van de hersenen in een huidig menselijk leven die een lichaam zeer goed weet te bespelen. Niet één mens zal een vorig leven werkelijk kunnen terughalen omdat deze energie allang verwerkt is en mee is getrokken in de totale energie. Of u nu een moordenaar, een van de grootste menselijke beesten bent geweest op de aarde of in uw tijd de grootste ster, helaas die tijd is geweest en is niet meer terug te halen, vast te houden of later nog mee te werken. Uw volgende weg of uw volgende energieprikkel zal op een geheel ander vlak liggen. Zo ook voor onze bankdirecteur die o zo bang is te gaan of die vele rijken die alles veilig willen stellen voor later. Vergeet het, uw lichaam kan niets meenemen en uw ziel, uw energie zal omdraaien en triest vinden dat u weer een leven vergooid heeft aan materialisme. Weer kan deze ziel een nieuwe weg gaan zoeken om ook uw energie weer in goede banen te krijgen. Soms een zeer lange weg maar een ziel zal niet opgeven.

Dood, morsdood zijn we allemaal eens in dit huidige leven en dan weer in een volgend leven en dan weer en dan weer! Dood is net zo belangrijk als leven want een eeuwig leven zou niets meer kunnen betekenen. Zeker niet als het al niets meer bijdraagt aan het geheel. Dood, morsdood wil zeggen we gaan door en we krijgen nieuwe kansen. Benutten we deze kansen dan zullen we nog eens elkaar ontmoeten in het ware grote energieveld en misschien lachen we er dan om hoe klungelig we bezig waren. Lachen omdat we zo ongelovig, vol onbegrip en eigenwijs waren. Dood is dus puur het afstoten van een verpakking. Na de verpakking gewist te hebben is het doorgaan met het geheel.

Voortzetting van je leven na de dood

De dood is duidelijk een onderwerp wat voor zeer vele mensen taboe is en er wordt zeer veel geld direct en indirect gemaakt met de dood. Niet alleen door de vele geloven en de maatschappij maar ook al die spannende verhalen die alsmaar opduiken. Verhalen die zich afspelen in vreemde werelden en vreemde situaties. Hier in dit boekje heb ik nu diverse overdenkingen gezet en zaken zoals ik de wereld beleef en zie. Ik verwacht ook niet dat u ze begrijpt, wil begrijpen of ermee aan de slag wil gaan. Is ook allemaal niet de bedoeling van dit alles. Maar waar ik naar toe wil is dat er misschien ergens eens een belletje gaat rinkelen. Het hoeft geen torenklokken spel te zijn maar zo'n heel klein belletje wat je wel eens in de verte hoort, ergens op een balkon buiten in de wind.

We hebben de dood misschien nu vanuit een andere kant bekeken. En wie weet zijn we nu minder panisch tegenover de dood. Zoals de titel aanhaalt, dood is dood en dat heeft dus duidelijk twee kanten, namelijk mensen zijn al dood en leven in de dood. En dan, dood is niet tegen te houden, verlengen of te veranderen door zelf het heft in handen te nemen. Als men het puur vanuit de energiewereld de dood bekijkt is het niets meer dan stuivertje wisselen en doorgaan. Net zolang doorgaan totdat je die energie te pakken hebt om verder te gaan en in andere energiewerelden te werken. Helaas blijft de mens veelal steken in zijn aardse negatieve energie en dat zal toch eens moeten veranderen. Zo niet dwalen we af en worden we alsmaar minder krachtig in onze energiewereld. Het simpele gegeven dat we het samen moeten doen is kennelijk te simpel voor woorden en daden om te doen geloven dat we dan werkelijk verder zullen komen. Tot de dag van vandaag weten mensen niet met energieën te werken. Komen we er toch mee in aanraking, veranderen personen in beesten en misbruiken deze energie. We zien het bij vele culturen die alsmaar verdwijnen op zogenaamde onverklaarbare wijze. We zien het bij enkele personen die hetzelfde lot overkomen, keer op keer.

De energiewereld is een wereld zoals ik al eerder schreef, die moeilijk te omschrijven is. Toch kunnen we hem voelen en er zelfs mee werken als we er voor open zouden staan. Daar is geen hoogstandje en vreemde technieken voor nodig. Het simpel volgen van uw gevoel en openstaan voor wat er komt en als belangrijkste vertrouwen op wat er gaat gebeuren, zijn de richtlijnen in deze energiewereld. We hoeven echt niet dagelijks uren nananana te gaan zitten roepen en ook niet op één vinger te gaan staan. Maar vertrouwen in uzelf en in de kracht en weg die gaat komen, is al een zeer zware taak voor een mens.

Weinig mensen hebben dit vertrouwen en vandaar dat ik vele wandelende dode mensen zie om me heen. Mensen die zoals ik al schreef de weg kwijt zijn en weinig of zo goed als geen energie meer hebben. Mensen die verdwaald zijn maar ook mensen die sterk beïnvloed zijn door denken en verklaringen zoeken. Het is als mens een bijna onmogelijke zaak om niet naar onze hersenen te luisteren. Enkel en alleen al omdat onze hersenen wel ons lichaam aansturen. Maar tot en met daar zou de taak van onze hersenen moeten stoppen. Helaas is dat al zeer veel jaren geleden krom gegroeid. Hersenen zijn hun eigen weg gegaan, hersenen die een ego aansturen en een wereld creëren. Hersenen die menen dat een gevoel en vertrouwen niet meer nodig zijn. Hersenen die zelf wel met energie werken maar het angstvallig ontkennen in een totaal leven. Al een geruime tijd zijn hersenen onze vijand nummer één. Hoe dat in te perken en de signalen weer op te vangen van het geheel hangt af hoe afhankelijk u zich opstelt ten opzichte van uw hersenen. Nee, u hoeft echt geen domme persoon te worden en zeker niet afgestompt en onwetend. Uw gevoel zult u brengen waar uw hersenen geen weet van hebben en dat is veel meer informatie dan wat u waar dan ook kan vinden. Geen boeken zijn daarover, geen internet kan dat beschrijven want deze wereld is de geheime wereld waar de huidige mens en maatschappij zo bang voor zijn. We gaan erachter komen dat we absoluut aan het dwalen zijn en dat we bewust dom gehouden worden. Dan zal een compleet systeem, een compleet functioneren van het leven, nu op deze aarde, als een kaartenhuisje in elkaar vallen.

We zijn allemaal helderziende, genezen onszelf en voorzien het huidige lichaam van wat het nodig heeft zonder geld, maatschappij of hulp van anderen. De gehele cirkel van het aardse leven is zo gesloten voor het werkelijke leven dat we denken geen kans meer te hebben om die te doorbreken. Toch is het mogelijk, simpel en mogelijk maar er moet vertrouwen zijn. Uw matrix zal veranderen en uw spiegels zullen u andere wegen laten zien maar met vertrouwen zult u zien dat u van een hel in een paradijs zal belanden. Even maar begrijpelijke taal gebruiken.

De dood, dat stukje in ons leven waar we zo bang voor zijn, is als even knippen met de vingers en er is een doorgang naar een ander leven. Uw energie zal nooit verdwijnen, hoe zwak deze ook is, en zal altijd weer een weg vinden. Er is geen verspilling in het energieniale leven, er bestaat geen overschot, minder kwaliteit en zwakkeren. Het zijn termen die ik wel gebruikt heb om het in aardse zaken kenbaar en duidelijker te maken. Helaas ontbreekt mij, tot op heden, het vermogen en de termen om deze in verder aardse termen te omschrijven. Maar ik weet dat als u nu uw gevoel iets heeft geopend voor deze werkelijke wereld, dat de boodschap overgekomen is.

Dood is dood, morsdood maar dat is alleen het stoffelijke lichaam en niet uw ziel, uw energie die er wel degelijk is en waarvan u twijfelt of deze wel bestaat. Die twijfel, zet die overboord en geloof in het geheel. Dit leven is een ontknoping van een energieleven en dat is weer omdat tijd en afstand domweg niet bestaan. Bewijzen zijn er om u heen, de dag dat u zich open gaat stellen zodat deze bewijzen zich voor u openbaren.

De dood, ik ben er niet bang voor, eerder benieuwd want dan hoef ik niet meer die rare aardse fratsen van me af te zetten. De dood zal voor ons allemaal komen en ik verwelkom hem. De dood, het leven waar we mee moeten leven al is dat voor een stoffelijke mens niet te pakken. Onze moeder natuur is onze leerschool en deze moeder natuur laat ons dagelijks

zien dat leven betrekkelijk is, dood een nieuw begin is en dat wij mensen nog veel te leren hebben.

Ik hoop dat ik u tegen ga komen buiten onze aardse negatieve energie en dan zal ik u omhelzen (aardse term) en verwelkomen in het absolute want dan heeft u de aardse test ook doorstaan en kunnen we samen verder. Dood is dus niet dood.

Deel 2

Dood, de visuele reis

Mensen zijn veelal visueel ingesteld. Ze moeten zien wat er gaande is en moeten zien wat hun wereld is. Het zien van een mens is beperkt en is zelfs werkelijk maar net wat zijn vermogen voor kan stellen. Als we niet weten wat een vliegende schotel is zien we ze ook niet. Vroeger toen nieuwe werelden werden ontdekt waren gehele stammen die de grote boten die hen bedreigden niet zagen! Simpel, omdat ze niet wisten wat een boot was. Hun hersenen konden zaken niet identificeren die ze niet kenden. Nog steeds hebben we diezelfde beperking en gissen we in vele zaken maar. We menen dat we aan moeten nemen dat het zo zal zijn. We hebben tegenwoordig vele sciencefiction boeken en series waar zeer spannende verhalen tentoongesteld worden in woord en beeld. Hetzelfde zien we bij de vele afbeeldingen van de dood met daarbij een paradijs of een hel waarin we terecht kunnen komen.

In dit hoekje van het boek wil ik wat tekeningen laten zien van mijn fantasieën, mijn werelden maar ook mijn dood. Werelden waarin ik me begeef maar ook zoals ze in me opkomen. Kleurrijk, saai en soms triest maar aan de andere kant herkenbaar misschien.

Wat ik met dit gedeelte van het boek wil zeggen is niets anders dan dat beelden niet van een vorig leven zijn, ook niet van een toekomst en zo dus alles zich nu in dit leven afspeelt. De dood die niet bestaat komt hier tot uiting want een dood zou een einde zijn wat er niet is. Bekijk deze afbeeldingen en de kleine toelichtingen met de hoop dat u het kijken en signaleren van beelden anders gaat zien. De wereld in een wereld, achter een wereld een huidige wereld.

Fantasia of werkelijkheid?

In deze tekening, die overigens al oud is, ben ik gaan worstelen met mijn fantasieën. Een wereld die toen voor mij niet bestond, legde ik op papier vast. Maar met het tekenen werd dit alles werkelijkheid en werd deze wereld even mijn wereld waarin ik leefde. Een wereld van natuur en eenheid, en een wereld met prachtige kleuren. Kleuren die u helaas hier niet kunt zien. De regenboog, het enige herkenbare, de vreemde planten en de rust, was de wereld waarin ik zou willen leven. Maar was ik daar dan toen ik aan het tekenen was? Als ik er niet was tijdens het tekenen dan bestond het toch niet? Ik kon het dus tekenen omdat ik in die wereld was, op dat moment, in die tijd van mijn leven. Fantasia? Nee, toen was het mijn werkelijke leven, op dat moment in die tijd. Een andere wereld waar mensen misschien bang voor zijn en ervoor huiveren om dat kenbaar te maken.

De weg naar

We stellen ons leven alsmaar voor als een weg. Een pad wat we moeten volgen en die ons gaat brengen naar... ja, waar naar toe? Eens meende ik dat op papier te moeten zetten. Wat bleek? Ik zette de weg hier op aarde neer en ging door naar een andere planeet. Toen deze tekening af was ben ik hem totaal gaan veranderen want ik was het spoor bijster in het geheel. Het doel zou de top van de berg moeten zijn en in de tekening eindigde ik in het niets. Onbewust had ik mijn weg verlegd en is de bestemming niet duidelijk geworden. Net zoals onze bestemming in het leven wat ook niet duidelijk is omdat we die als mensen niet weten en niet kunnen pakken. We kunnen deze weg niet tekenen, niet vastleggen gewoon omdat wij het niet zien, pakken en kunnen voelen. Mijn weg hield op, niet op de top van de berg maar in het niets, als aanduiding dat we niet weten tot heden, waar onze weg naartoe leidt. Er is een vervolg, alleen dat kon en mocht ik nog niet zien.

Het leven in een leven

Via deze tekening wilde ik het leven in het leven tot uitdrukking brengen. De ingang naar je ziel is te zien in ieder levend wezen op deze aarde. De ogen zijn de ingang in je diepste ik en je diepste leven. Met het tekenen van het oog, geplaatst in wat vormen kwam er een beeld op van een vrouw. Een vrouw naakt, puur en zij voldeed aan alle uiterlijke eisen van de huidige maatschappij. Het gezicht was onduidelijk en alleen de vormen van haar lichaam kregen een duidelijke vorm. Toen hield het op en bleek dat ik een oog had getekend wat van een lege ziel was. Een persoon die niet verder keek dan alleen naar een andermans lichaam voor zijn eigen plezier. Zijn ziel was leeg, zijn ziel was verdreven en hij was een van de zwevende zielen waarmee de aarde nu vol van is.

Simpel

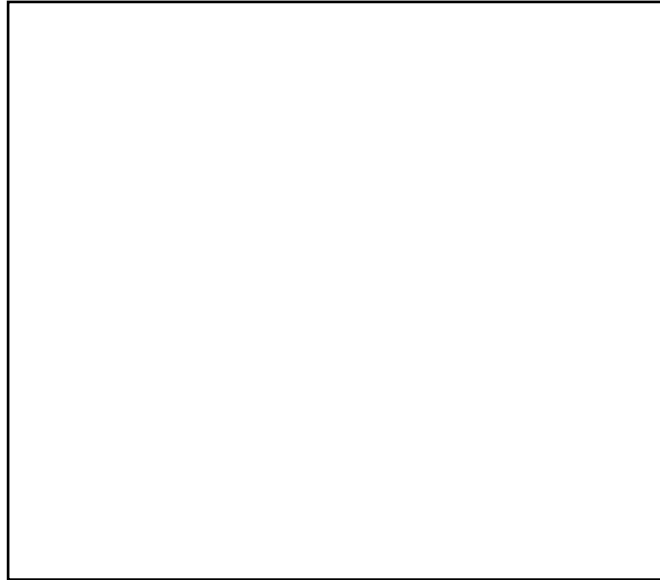
Een piramide, een sfinx, de eindeloze vormen die alsmaar in mijn leven opduiken. Een tekening die vreemd is en zeker niet hoogstaand qua compositie of als tekening. Toch is er wat gaande in deze tekening en zegt het veel over ons onderwerp de dood. We zien de huidige en verleden tijd. We zien de ellende en pijn en dat alles in een vreemd landschap. We krijgen een raar gevoel van leegte maar ook van de vreemde krachten. We staan weer op het punt om te verdwijnen net zoals voorgaande beschavingen en nog steeds heeft de mens niet geleerd. We blijven in herhalingen vallen net zoals onze spiegels die maar één wereld laten zien. We herhalen, blijven herhalen omdat de mens zelf alsmaar in herhaling valt. De herhaling omdat ze met een simpele kracht niet weten om te gaan.

Enkele lijnen

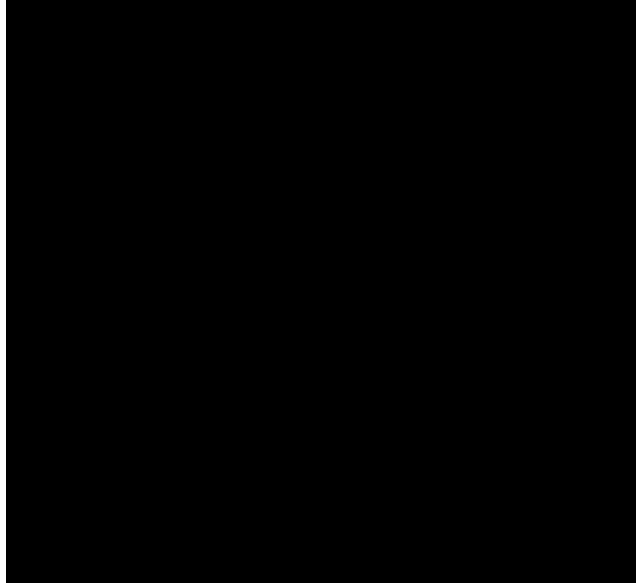
Na de simpele tekening van zonet zijn we dieper afgedaald in het absolute. Een gedeeltelijke bol, enkele lijnen en de natuur uitgebeeld als twee steriele vogels. Ons leven is de eenvoud zelve. We zijn een klein gedeelte in een groot geheel. We weten niet waar we precies zijn. En we kunnen ook niet weten wat en waarom we juist dit nu doen waar we nu mee bezig zijn. Het leven kunnen wij niet omschrijven en een leven is niet te tekenen. Is het leven dan zo simpel? Is het leven dan niets? Zo komen we dan ook op de volgende tekening.

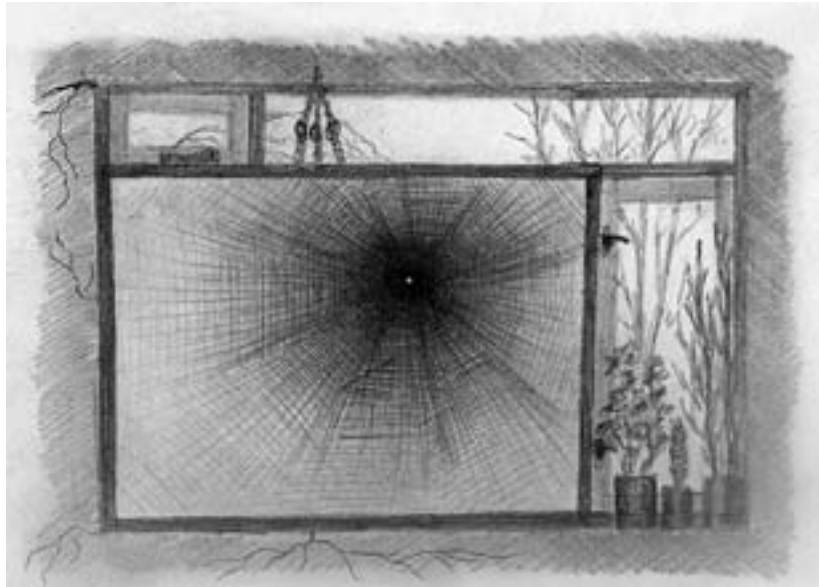
Het absolute

Hier zijn we beland bij het absolute en is het bewijs waar wij in leven. Ja, dit witte vlak is ons bewijs. Als wij als mensen het leven zouden moeten uitbeelden is dit wat we op papier kunnen zetten. Want, wat weten we van het leven? Wat weten we van de oorsprong en wat doen we eraan om meer kennis op te doen? Op deze drie vragen is geen duidelijk antwoord te geven, zeker niet in de staat hoe de mens zich momenteel ontwikkelt. De mens is een eigen leven gaan leiden, ver van de oorsprong en meent zelfs boven de oorsprong te staan! De mensheid is aan het dwalen net zoals die al meerdere malen eerder is gaan doen. Een oorsprong is daarom niet te tekenen, is ook niet te zien en zeker niet aan te wijzen. Wij mensen willen alsmaar verder of dieper maar komen alsmaar werelden tegen net zoals bij onze spiegels waar geen einde te zien is. Zo dwalen we en hebben er geen weet van dat we niet in de juiste hoek bezig zijn. In het witte vlak wat u hier ziet, is het antwoord te vinden. Of misschien in de volgende tekening?

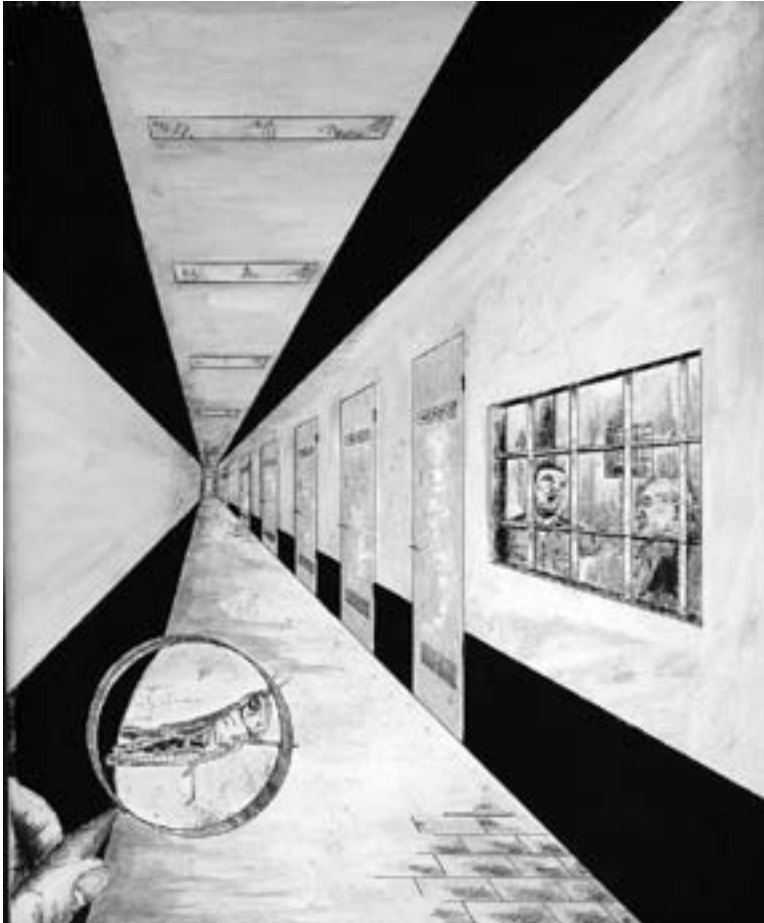
Werkelijkheid

Zoals we net stelden, we dwalen in het huidige leven. Dwalen in het niets omdat we afgedwaald zijn van het pure leven. We zijn boven onze natuur gaan staan. Ook menen we dat we meer zijn, meer te weten en oppermachtig te zijn. Nu zien we hier een zwart vlak of is het de wereld die alles vertelt? In het Universum is juist het grootste gedeelte zwart. Maar zwart is geen einde en zeker niet een leegte. Daarom is deze tekening van het zwarte vlak wat precies weergeeft wat we zijn en waar we voor staan. Hier is werkelijk alles neergezet hoe alles in elkaar zit en hoe het leven zich in stand houdt. Aanschouw deze tekening goed en kijk goed naar de diepte in het leven. Voel dan wat er werkelijk gaande is om u heen. Voel de energie en voel waar we werkelijk in leven.

Een beperkt zicht

Terwijl ik aan het staren was door mijn raam zag ik de natuur en voelde ik de druk om dieper te gaan in een leven. Na een bepaalde tijd verdween het dagelijkse leven en zag ik duidelijk door de grote raam iets vreemds. Het huidige leven vervaagde en het glas werd grijs. Een wit puntje verscheen en was een einde van een zeer lange tunnel. Ik concentreerde me op dit ene puntje en merkte dat ik in een andere wereld verzeild raakte. Mijn raam verdween en de 'nieuwe' wereld openbaarde zich. Een andere wereld en alles leek in eerste instantie vredig, zonder pijn, wraak en ellende. Een zuivere wereld waar geen aardse zaken waren. Was ik dood? Dat was mijn eerste impuls, want als goed mens moet je zaken toch meteen herkennen en naar handelen. Het was mooi en vredig en zo ging mijn reis verder.

Eindeloos

Mijn reis was begonnen via mijn ene raam naar dat ene witte puntje. Een lange en vervelende reis. Want wat ik zag was een sprinkhaan die me leidde langs de vele facetten van het leven. Deuren passeerden de revue met daarachter veel leed en veel pijn. De gang leek oneindig en bleek een mensenleven te zijn. Een mensenleven vol pijnen, tegenslagen en mensen die vergeten zijn dat ook zij mens zijn. De sprinkhaan liet me alle facetten zien van zo'n leven. Het bleek dat deze gang een leven van een doorsnee mens was die aardig wat meegemaakt had. Eindeloos leek het me. Wat me ook vertelde dat ik toch nog met het aardse verbonden was. Want tijd is een aards gegeven zoals alle kamers, leed en pijn. We vervolgden de gang en het hield niet op en deed me pijn. Waarom moeten mensen al deze ellende meemaken, vroeg ik aan de sprinkhaan. Hij schudde zijn kop en mompelde; *Omdat jij het zelf wilt!* Ik schrok van dit antwoord maar kreeg geen uitleg. *Je komt er wel achter.* Laten we naar de volgende tekening gaan dan zul je de verklaring zien.

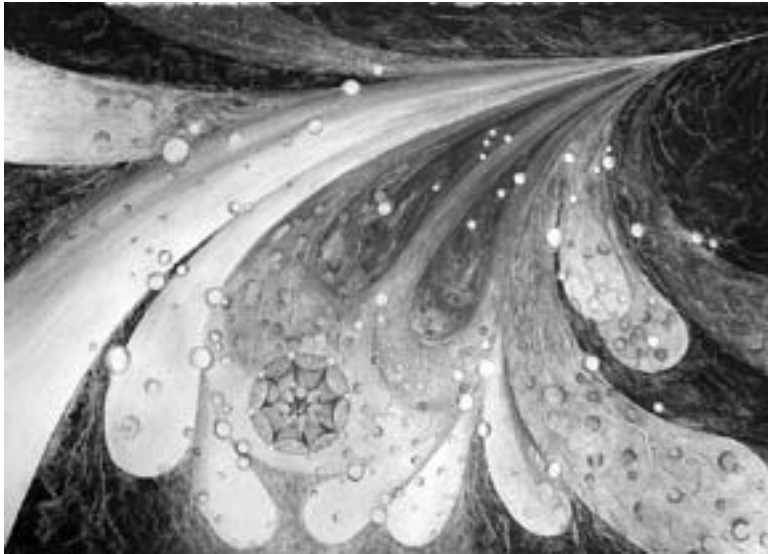
Verklaring

Ik kwam op een punt dat deze afbeelding op mijn levensweg kwam. Een oude op een indiaan lijkende man en een leguaan. Samengevoegd in één. Het voelde vreemd aan en was raar te zien dat mijn ziel zich zo liet zien. Mijn ziel? Ja, mijn ziel want de oude man was een deel van mijn leven en de leguaan is een van de dieren die me altijd het meest heeft aangesproken. De oertijd met een heden en een leven wat veel te vertellen heeft. Ze zijn beiden één, al zijn ze qua uiterlijk totaal verschillend, maar in de energiewereld zijn ze gelijk. Doch hier ligt het bewijs dat wij mensen gekoppeld zijn aan de natuur. Dan is de vraag aan mijn gids de sprinkhaan; *Waarom laat je me dit zien? Hij knikte en was een beetje teleurgesteld. Net jij moet dit vragen? Jij midden in de natuur staande moet weten waar de bron is en waarom wil jij dat overbrengen bij een mens die er niet weet mee om te gaan?* Ik kreeg geen duidelijk antwoord en liep verder op mijn levenspad.

Droom / werkelijkheid?

Mijn mond viel open, mijn ogen waren verblind en ik kneep mezelf omdat ik dacht dat ik droomde. Welnu, de kneep deed pijn en ik bleef dezelfde afbeelding zien. Gezeten aan mijn tekentafel kwam dit op papier. Helaas niet het compleet beeld wat ik zag, want gevoel is niet over te brengen. Mijn wezens die overal opduiken maakten me wat duidelijk en lieten me een vreemde vorm zien. Niet te pakken en ver van het werkelijke. Was dat het einde? Was dat het begin? Geen antwoord en geen gevoel die het noch ontkende noch toegaf. Het was tijdloos en had een vorm. Het moet mijn 'zelf' zijn, mijn zienswijze, mijn wereld en mijn leven. Pas toen ik mijn reis voortzette bleek dat het de poort was naar de energie waar we allemaal van leven. De pure energie waar alles om draait en een energie wat het leven het leven maakt. Wat zit achter die energie? Een puur menselijke gedachte die werd beantwoord via een volgende tekening.

De ziel

Door de reis in de energiewereld kwam ik langs vele werelden en viel van de ene verbazing in de andere. Mijn ziel openbaarde zich en het leek even, voor mijn ziel dat het vooruitgaat. Een kracht die niet te tekenen is en die ik als simpel mens op deze manier uitbeelde.

Als mens zijnde zijn er geen beelden die men neer kan zetten die je gevoel vertegenwoordigen. Gevoel is niet uit te beelden, al doen vele kunstenaars ijverig hun best. Het ware gevoel heeft geen beeld, heeft geen vaste vorm omdat het energie is waar wij de vorm niet van kunnen zien. Wij mensen zijn zeer beperkt en we zien dan ook alles door ogen die weer in connectie staan met onze hersenen. We menen vele zaken te kennen maar in werkelijkheid zijn we dwalende energievelden die de aansluiting verloren hebben en zoekend zijn naar die ene wereld. Door deze reis kwam ik erachter dat er aansluiting was en kwam weer bij en zag....

Ik werd wakker

Ik opende mijn ogen en zag het ene witte puntje verdwijnen met voor mij een vrouwenfiguur die het laatste witte licht op zich nam. Een vrouw gedeeld door twee en een vrouw zonder enige aansluiting in mijn leven, voor zover ik wist. Ik wilde wat vragen, maar mijn mond bleef dicht. Mijn gedachten werden stilgelegd en ik keek alsmaar deze dubbele vrouw aan. Ze vertelde me wat en ik was verbaasd, kon het niet pakken en snapte er niets van. Want wat kan deze vrouw mij vertellen van mijn leven, van mijn gevoel en van mijn binnenste? Ik raakte verward en zag plotsklaps een ander leven.

Mijn gevoel

Mijn gevoel kwam terug en ik keek om me heen. Er was een ander licht en een ander gevoel. Mijn blik was in een donkere kamer waar het licht van een kant kwam. Ik stond op en ging daar zitten en liet het licht zijn werk doen. Het leven werd duidelijk en mijn pad was anders. Mijn leven was in een andere dimensie en had een totaal andere betekenis. Wat nu? Wat was dit? Was dit... Was dit een nieuw leven of was het een andere tijd? Geen antwoorden, alleen stilte en zo probeerde ik via deze stilte mijn antwoorden te vinden.

Meer en meer licht

De aardse tijd verstreek en mijn lessen werden zwaarder. Zaken herhaalden zich en ik herkende ze als vorige levens. Maar vorige levens bestaan niet in een huidig leven. Een gegeven wat me bijgebracht werd door de energiewereld. De energie die via het eeuwige licht wat uit het duister komt me alles verklaarde. Zaken werden me duidelijk en zaken kregen een weg. Een duidelijke weg met een duidelijke boodschap. Keer op keer werden me dingen via mijn gevoel onderwezen en zo belandde ik in een wereld tussen werelden. De dubbele vrouw, was zij het symbool daarvan? Was zij een teken van levens op deze aarde? Maar ook mijn gedaantes veranderden keer op keer en ik stond op en keek wederom in de spiegel.

Jou ken ik!

Ik keek in de spiegel en even stopte mijn hart met pompen. Ik ben dus een mens en afhankelijk van die ene pomp die jaar in jaar uit dat bloed moet laten stromen in dit vergankelijke lichaam. Even was ik perplex want wat zag ik... Ben ik dat? Nee, ik ken jou. Jij bent mijn gids, mijn toeverlaat en mijn energie van mijn aardse leven. Maunck noemde ik je. Hij was in een keer verschenen in mijn aardse leven. Je verscheen op mijn papier en leerde mij de grondbeginselen van het energieniale leven. Jij was mijn toeverlaat en mijn alles en nu zie ik je in mijn spiegel en zie ik het als mijn evenbeeld. Is dit wel een spiegel of sta ik voor de tekening? De tekening die mij alsmaar aankeek als ik dwalende was en me weer terugbracht in het geheel. In het huidig leven? Ik liep van de spiegel weg en wierp nog een blik achterom.

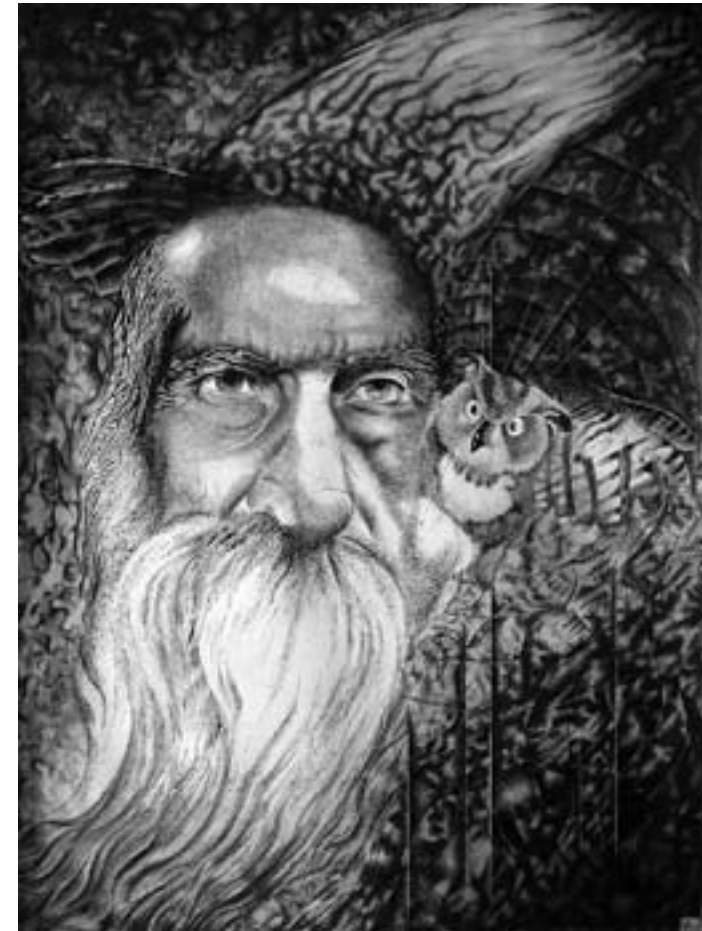
Mijn leven

Weer keek ik in de spiegel en weer stond mijn hart stil. De afbeelding in mijn spiegel was weer veranderd en weer geen onbekende. Ben ik dan werkelijk dood of is dit een droom? Weer kneep ik mezelf en weer voelde ik de pijn. Mijn ogen waren open en mijn verstand geheel van slag. Ik zag de energieniale gids die ik altijd Lynqui noemde en die persoon was die me vele zaken leerde vanuit de energieniale energie. Hij was de meester in het werken met energie en liet me ervaren dat mensen maar beginnelingen waren. Als kinderen die onbeholpen probeerden te lopen, zo voelden zijn lessen aan bij mij. Alsmaar in de fout en alsmaar denken dat denken boven energie stond. Waarom dan deze man in mijn spiegel? Waarom zie ik niet mijzelf? Wie ben ik dan en wat is mijn werkelijke uiterlijk? Lynqui deed zijn mond even open en vertelde me: *Het is geen droom, het is geen verhaal, het is jouw leven en deze zijn de beelden van jouw energie, jouw leven. In het leven van de energie heb je geen vaste vorm, geen vaste plaats en speel je met de elementen die de energie jou toelaat. Deze reis was de reis in je huidige wereld en je was in vele levens. Daar er geen tijd bestaat maakt mogelijk om ze allemaal te beleven, zien en te voelen zoals jij het wil ervaren en zo is hier je reis kenbaar gemaakt.*

Met deze laatste tekening en met de woorden die ik toen te horen kreeg schrijf ik nu mijn boeken en teken ik wat ik moet tekenen. Het aardse is los en is verdwenen, al drukt het zeker nog zijn stempel. Wel is me duidelijk dat ik voor aardse begrippen in één lichaam leef maar in de energiewereld vele levens afhandel. Een reis zeker de moeite waard en mooi dat ik als stoffelijk lichaam en in de huidige vorm, een verslag mag doen van deze reis. De dood is geen einde, noch een begin. De dood is een proces en wie weet herkent u in dit eenvoudige verhaal ook delen van uzelf. Vrees de dood niet, verwelkom het en ga dan in vol vertrouwen uw nieuwe leven tegemoet. Het leven in een energieniale wereld is de moeite waard. Een leven waar vele mensen kennelijk bang voor zijn omdat het nog onbekende terrein is. Gelooft in uw eigen, uw eigen energie en luister

naar uw gevoel en volg dat dan ook en dan zullen we zeker elkaar nog eens tegenkomen en lachen we over die aardse angstige tijden. Al is dat dan weer even een aardse voorstelling van het geheel.

De energieniale wereld is de moeite waard en is een wereld zonder beperkingen, ziekten of dood. De keuze is aan u.

John Baselmans wrote several books.

These books can be ordered on the website;

<http://www.johnbaselmans.com/Books/Books.htm>

The published books are:

Eiland-je bewoner Deel 1	ISBN 978-1-4092-1856-2
Eiland-je bewoner Deel 2	ISBN 978-0-557-00613-7
Eilandje bewoner - Luxe edition	ISBN 978-1-4092-2102-9
Eiland-je bewoner Bundel	ISBN 978-0-557-01281-7
John Baselmans Drawing Course	ISBN 978-0-557-01154-4
The secrets behind my drawings	ISBN 978-0-557-01156-8
The world of human drawings	ISBN 978-0-557-02754-5
Drawing humans in black and white	ISBN 978-1-4092-5186-6
Leren tekenen met gevoel	ISBN 978-1-4092-7859-7
Ingezonden	ISBN 978-1-4092-1936-1
Moderne slavernij in het systeem	ISBN 978-1-4092-5909-1
Help, de Antillen verzuipen	ISBN 978-1-4092-7972-3
Geboren voor één cent	ISBN 978-1-4452-6787-6
Pech gehad	ISBN 978-1-4457-6170-1
Zwartboek	ISBN 978-1-4461-8058-7
Mi bida no bal niun sèn	ISBN 978-1-4467-2954-0
John Baselmans' Lifework part 1	ISBN 978-1-4092-8941-8
John Baselmans' Lifework part 2	ISBN 978-1-4092-8959-3
John Baselmans' Lifework part 3	ISBN 978-1-4092-8974-6
John Baselmans' Lifework part 4	ISBN 978-1-4092-8937-1

Mañan	ISBN 978-1-4092-8949-4
He oudje leef je nog?	ISBN 978-1-4092-8482-6
De wijsheden van onze oudjes	ISBN 978-1-4092-9516-7
Makamba	ISBN 978-1-4461-3036-0
Onze Cultuur	ISBN 978-1-4475-2701-5
The world of positive energy	ISBN 978-0-557-02542-8
Words of wisdom (part 1)	ISBN 978-1-4452-6789-0
Words of wisdom (part 2)	ISBN 978-1-4452-6791-3
Words of wisdom (part 3)	ISBN 978-1-4461-3035-3
Het energieniale leven	ISBN 978-1-4457-2953-4
NU deel 1	ISBN 978-1-4092-7691-3
NU deel 2	ISBN 978-1-4092-7736-1
NU deel 3	ISBN 978-1-4092-7747-7
NU deel 4	ISBN 978-1-4092-7787-3
NU deel 5	ISBN 978-1-4092-7720-0
NU deel 6	ISBN 978-1-4092-7742-2
NU deel 7	ISBN 978-1-4092-7775-0
NU deel 8	ISBN 978-1-4092-7738-5
NU deel 9	ISBN 978-1-4092-7768-2
NU deel 10	ISBN 978-1-4092-7708-8
NU deel 11	ISBN 978-1-4092-7759-0
NU deel 12	ISBN 978-1-4092-7661-6

